

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 676 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 18 ΦΛΕΒΑΡΗ 2012

1,30 ΕΥΡΩ

Δικτατορία
αποικιοκρατικού τύπου

ΣΕΛΙΔΑ 3

Νέες δανειακές συμβάσεις
**Όλα τα λειφτά στους
τοκογλύφους**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Μνημόνιο-2
**Και κοινωνικός
μεσαίωνας**

ΣΕΛΙΔΑ 16

Η «επιστήμη» της
προβοκατορολογίας

ΣΕΛΙΔΑ 9

Σκάνδαλο Πόρτο Καρράς
**Νέα προκλητική
φωτογραφική διάταξη**

ΣΕΛΙΔΑ 8

Διαγραφές βουλευτών
**Το πολιτικό σύστημα είναι
σαν τη Λερναία Υδρα**

ΣΕΛΙΔΑ 7

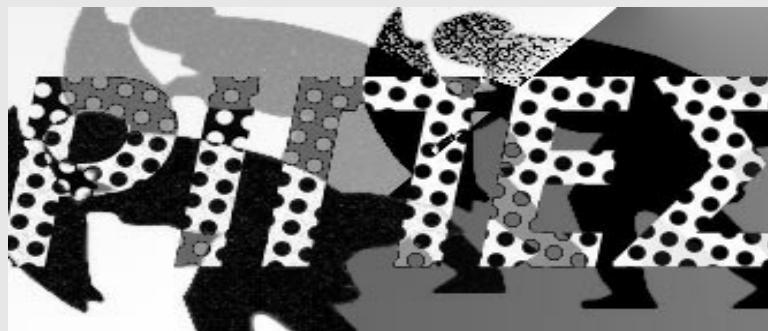
Στο στόχαστρό μας ο καπιταλισμός

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

18/2/1909: Οι συντεχνίες των Αθηνών με υπόμνημα προς τον βασιλιά κατακρίνουν την επιβολή φόρων και ζητούν αλλαγή του συστήματος διοίκησης 18/2/1930: Δέκα νεκροί, έξι τραυματίες από έκρηξη στην αποθήκη πυρομαχικών Λιοσίων 18/2/1961: Σύλληψη 89χρονου Μπέρτραντ Ράσελ ως ταραχοποιού σε διαδήλωση, φυλάκιση μιας βδομάδας 18/2/1968: Σχίσμα ΚΚΕ 19/2/1937: Απόπειρα δολοφονίας ιταλού αντιβασιλέας της Αιθιοπίας, 2.000 συλλήψεις 19/2/1961: Λεγλασία-πυρπόληση βελγικής πρεσβείας Καΐρου λόγω δολοφονίας του Πατρίτη Λουμπούμπα 19/2/1977: Βόμβα ακροδεξιών στην Πολιτιστική Λέσχη Παγκρατίου 19/2/1986: Βόμβες σε κτίρια του ΥΠΕΧΩΔΕ (ΕΛΑ) 19/2/1990: Εκτέλεση ψυχίατρου Μάριου Μαράτου («Επαναστατική Αλληλεγγύη») 19/2/1998: Βόμβα στα γραφεία Τζένεραλ Μότορς (17N) 20/2/1911: Χρεοκοπία Αυστρίας 20/2/1902: Πεντακόσιοι νεκροί (Βαρκελώνη) σε συγκρούσεις απεργών-αστυνομίας 20/2/1905: Εκατό ανθρακωρύχοι νεκροί από έκρηξη (Αλαμπιάμα) 20/2/1954: Επιστροφή 1.272 ελλήνων προσφύγων από Ουγγαρία 20/2/1969: Η Ρουμανία απογρέει στρατιωτικά γυμνάσια Συμφώνου Βαρσοβίας στο έδαφος της 20/2/1973: Βόμβες (EAN) σε αυτοκίνητα ξένων αποστολών (Παλαιό Φάληρο) 20/2/1974: Σύλληψη 35 ηγετικών στελεχών ΚΚΕ 20/2/1977: Βόμβα στην αποθήκη προϊόντων του Στασινόπουλου (ΕΛΑ) 20/2/2000: Ο υπαστυνόμος Θοδωρής Χαλουλάκος πυροβολεί «για εκφρισμό» αφήνοντας παράλυτο τον 18χρονο μαθητή Σωτήρη Κατσιώτη 21/2: Ημέρα μητρικής γλώσσας, ήμερα ξεναγών 21/2/1907: Οι μπολσεβίκοι Γκούλεφ και Φρούνζε εκτελούν τον υπαστυνόμο Περλόφ (Ρωσία) 21/2/1932: Αφρίση ρωσικής υπηκοότητας από Τρότσκι 21/2/1936: Αμνηστία σε 30.000 πολιτικούς κρατούμενους (Ισπανία) 21/2/1972: Οκτώ μελη της RAF με μάσκες καρναβαλιού, παίρνουν 285.000 μάρκα από την τράπεζα Παρακαταθήκων και Δανείων 21/2/1973: Εξέγρηση Νομικής 21/2/1985: Εκτέλεση Νίκου Μομφεράτου και Γιώργου Ρουσέτη (17N) 21/2/1988: Η Μπεναζίρ Μπούτο γίνεται η πρώτη γυναίκα πρωθυπουργός μουσουλμανικού κράτους (Πακιστάν) 22/2: Ημέρα προσκοπισμού 22/2/1973: Εκρήξη στο πεδίο Αρεως, τραυματισμός δύο περαστικών 22/2/1977: Βόμβα σε κατάστημα ΠΕΣΙΝΕ (ΕΛΑ) 22/2/1989: Τέσσερις βόμβες από 17N 23/2/1909: Οι καπνεργάτες του Βόλου κηρύσσουν απεργία 23/2/1943: Ιδρυση ΕΠΙΟΝ 23/2/1944: Διάλυση Τσετσενίας, έξορια 1.000.000 Τσετσένων ως συνεργατών των ναζί 23/2/1948: Αντάρτες απελευθερώνουν κρατούμενους συντρόφους τους στο Πλούτο 23/2/1974: Τέσσερις βόμβες στη «Dow» (Λαύριο), νεκροί δύο πυροτεχνουργοί, καταγγέλλεται σαν προβοκάτσια των παρακρατικών Πλεύρη και Φαρμάκη 23/2/1992: Θάνατος Μάρκου Βακεράδη 24/2/1972: Καταδίκες εννιά μελών ΚΚΕ 24/2/1977: Σύλληψη τριών ακροδεξιών βομβιστών 24/2/1993: Εξουδετερώνονται δύο βόμβες σε ΕΤΒΑ και ΕΤΕΒΑ (ΕΛΑ+1η Μάρη).

● Θα μείνουμε χωρίς φάρμακα, πετρέλαιο, μηχανήματα, τρόφιμα ●●● Ιδία ακριβώς χυδαία εκβιαστική επιχειρηματολογία από Σαμαρά, Βενιζέλο, Παπαδρέου, Παπαδόπουλο ●●● Τα μιλήσανε, τα συμφωνήσαν ●●● Με δράσος χιλιών δωσιλόγων ο τραπεζίτης-υπάλληλος της Μέρκελ προσπάθησε να παραδώσει και μαθήματα πατριωτισμού ●●● Μας απεκάλεσε ριψάσπιδες! ●●● Η απάντηση από τη στήλη θα ξεφύγει των ορίων του πολιτικού ●●● Αει γαμήσου, γιουσουφάκι ●●● Οποιος είναι αγωνιστής μένει και ψηφίζει το Μνημόνιο-2, αλλιώς παραιτείται, έλεγαν στους βουλευτές ●●● Μα το Σύνταγμα λέει πως οι βουλευτές είναι εκπρόσωποι του έθνους και ψηφίζουν κατά συνείδηση ●●● Ποιος το γαμεί το Σύνταγμα και το έδνος; ●●● Οχι πως δεν ξέρουμε τα κίνητρα των διαφωνούντων (εκλογές για εγγύς), αλλά οι άλλοι, οι πιστοί στη συγκινένηση, μας αποκάλυψαν τι εστί αστικός κοινοβουλευτισμός ●●● Αγωνιστές δεωρούνται μόνο όσοι στοιχίζονται πίσω από το μακέλεμα του λαού ●●● Επειδή τα πράγματα στη

βάση τους είναι απλά, τι μας λένε συγκινένηση και τροϊκανοί; ●●● Οτι η Ελλάδα είναι ένας εργασιακός παράδεισος ●●● Οτι στην Ελλάδα οι εργαζόμενοι απολαμβάνουν προνόμια που δεν υπάρχουν σε καμιά άλλη χώρα του κόσμου ●●● Μητάλα έβλεπαν οι βουλευτές την ώρα που έζω γινόταν της μουρλής ●●● Κι όταν πήγε η Καΐλη να τους κάνει παραπήρηση, την έδιωξαν με μπινελίκια ●●● Οχι, η λέξη «καλτσοδέτα» δεν ακούστηκε ●●● Καστανίδης για Πάγκαλο: «Καλά τώρα, αυτός ο ασάλευτος γίγας με τη σαλεμένη λογική» ●●● Μια

ωραία ατμόσφαιρα είναι οι Πασόκοι ●●● Στρατηγός της χωροφυλακής δέλει να γίνει ο Καμίνης ●●● Κατηγορούσε τηλεοπτικά τον Παπουτσή, ότι δεν του επέτρεψε να είναι στο Κέντρο Επιχειρήσεων της ΕΛΑΣ το βράδυ της Κυριακής ●●● Τώρα παρίσταται ως πολιτική αγωγή στους κατηγορούμενους ότι αποειράθησαν να καταλάβουν το Δημαρχείο ●●● Να μην ξεχάσουμε τον Πρωτόπαπα, που δήλωνε ότι δεν θα ψηφίσει την κατάργηση της ΕΓΣΣΕ ●●● Οχι μόνο είπε «ναι σε όλα», αλλά έδωσε και μάχη ως κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του

◆ Μπροστά αυτοκίνητα με δημοσιογράφους. Δεξιά κι αριστερά μοτοσικλετιστές με φωσφοριζέ γιλέκα. Και στη μέση η απέριττη μαύρη Μερτούντες, απαστράπτουσα υπό τον αττικό ήλιο που έσπασε για λίγο τον μουντό ουρανό των τελευταίων ημερών. Από τη Μερτούντες κατέβηκε ο μέγας λαϊκός γηγέτης Μήκυς. Στηρήτηκε στο μπαστούνι του, άφησε να του φορέσουν μια αντιασφυξιογόνη μάσκα (σύμφωνα με τις οδηγίες που ο άλλος λαϊκός γηγέτης Πάνος Καμμένος έδινε από το κινητό του), βάδισε μερικά μέτρα, κάθησε σε αναπτηρικό καροτσάκι και μπήκε στη Βουλή, ως έχει δικαίωμα ως πρώην βουλευτής. Μετά την είσοδό του στη Βουλή, το αναπτηρικό καροτσάκι έσπρωχνε δίκην τραυματισμού ο Καμμένος που είχε φροντίσει τα πάντα.

◆ Αντίθετα, ο Μανώλης Γλέζος ετέθη υπό την προστασία των Συριζαίων, που ανέλαβαν την τοποθέτηση της μάσκας και τη μεταφορά του πρώτα στο ιατρείο της Βουλής και μετά στην αίθουσα. Και για παραπλάνηση, άρχι-

σαν να μοιράζουν στο Διαδίκτυο μια φωτογραφία από παιλίο ψέκασμα του Γλέζου από ΜΑΤάδες και να το παρουσιάζουν σαν καινούργιο. ◆ Μήκυς και Γλέζος μπήκαν στη Βουλή και κάθησαν στις θέσεις των επίσημων, αριστερά του προεδρείου (δεξιά κάθονται τα μέλη της κυβέρνησης). Και βέβαια, παρακολούθησαν τη συνεδρίαση όπως επιβάλλεται από το πρωτόκολλο. Σαν πολιτισμένοι κοινοβουλευτικού άνδρες. Τα αγωνιστικά σύνορα τους είναι για τους εκτός Βουλής Χοχδόλους. ◆ Χωρίς σχόλια, παραθέτουμε την πρώτη παράγραφο από την κεντρική ομιλία του Βενιζέλου στη Βουλή: «Κυρί-

όρους της δανειακής σύμβασης». Τότε γιατί το 90% του σημερινού χρέους διέπεται από το Ελληνικό Δίκαιο; Τόσο φριγιάρικο επιχείρημα δεν το περιμέναμε από τον κύριο καθηγητή. ◆ Στην κερκίδα των οπαδών της «Ομόνοιας», της αριστερής ομάδας στην Κύπρο, εμφανίστηκε ένα πανό που έγραψε: «ΔΕΝ μοιράστηκαν τα κέρδη ΣΑΣ –

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΔΕΝ θα πληρώσουμε την κρίση ΣΑΣ –Αλληλεγγύη στον Ελληνικό Λαό – Θύρα 9». Χριστόφορια, έρχεται και η δική σου σειρά.

◆ Δεν μας είπε ο Χρυσοχοΐδης, το διάβασε αυτή τη φορά το Μνημόνιο; Την υπογραφή του, πάντως, την έχει βάλει φαρδιά-πλαστιά αυτός ο... αντιμημονιακός. Σε κάπιοι είδους κατάθλιψη, πάντως, πρέπει να έχει πέσει, γιατί δεν τον είδαμε καθόλου... ζωηρό, ούτε στη Βουλή ούτε στα ΜΜΕ. Μπορεί να σκέφτεται στα σοβαρά, μετά και τις τελευταίες εξελίξεις, ν' αναζητήσει κι αυτός κάποια συμφωνία με τον Βενιζέλο και να μην κατέβει υποψήφιος, μολονότι πριν μια βδομάδα διαβεβαίωνε ότι θα είναι υποψήφιος οπωσδήποτε.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Και αυτό καθιστά το νομοσχέδιο απολύτως γιατί είναι ζωτικό (...) Σήμερα τα μεσάνυχτα πριν ανοίξουν οι αγορές πρέπει η Βουλή των Ελλήνων να στείλει το μήνυμα πως το έθνος μας και θέλει και μπορεί. Ευάγγελος Βενιζέλος

λεια της ανταγωνιστικότητας.

Ολι Ρεν

Φαινέται ότι η Ευρώπη είναι πλέον έτοιμη να δώσει τα χρήματα που πρέπει να δώσει για να σώσει τις τράπεζες της. Οχι, όμως, και την Ελλάδα.

New York Times

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι και τα κόμματα πέρασαν μια δύσκολη στιγμή, όμως ο τρόπος με τον οποίο αντέδρασαν οι κοινοβουλευτικοί αρχηγοί και οι ομιλίες τους στη Βουλή δείχνουν την αποφασιστικότητα δλων μας να προχωρήσει η δανειακή σύμβαση, κάτιο το οποίο εκφράζει νομιζώ και την πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Ο ελληνικός λαός θέλει να μείνουμε στο ευρώ και να κάνουμε ό,τι χρειάζεται για να παραμείνουμε. Και αυτό θα κάνει αυτή η κυβέρνηση.

Παντελής Καψής

Δικτατορία αποικιοκρατικού τύπου

«Μια και γίνεται λόγος για την αποικιακή πολιτική της εποχής του καπιταλιστικού ιμπεριαλισμού, είναι απαραίτητο να σημειωθούμε ότι το χρηματιστικό κεφάλαιο και η ανταποκρινόμενη σ' αυτό διεθνής πολιτική, που οδηγεί στον αγώνα των μεγάλων δυνάμεων για το οικονομικό και πολιτικό μοίρασμα του κόσμου, δημιουργούν ολόκληρη σειρά από μεταβατικές μορφές κρατικής εξάρτησης. Χαρακτηριστικές γι' αυτή την εποχή δεν είναι μόνο οι δυο βασικές ομάδες χωρών, οι χώρες που κατέχουν αποικίες και οι αποικίες, μα και οι ποικίλες μορφές των εξαρτημένων χωρών, που πολιτικά είναι τυπικά ανεξάρτητες, στην πράξη όμως είναι μπλεγμένες στα δίχτυα της χρηματιστικής και διπλωματικής εξάρτησης».

B.I. Λένιν, Ο ιμπεριαλισμός ανώτατο στάδιο του καπιταλισμού

Εχει τίποτα κατά του Σαμαρά ο Σόιμπλε; Γιατί τον βγάζει έτοι στη σέντρα, δυο μόλις μέρες μετά τη μάχη που έδωσε για να φημιστεί το νέο Μνημόνιο και η νέα δανειακή σύμβαση, φτάνοντας στο σημείο να διαγράψει το ένα τέταρτο της κοινοβουλευτικής του ομάδας; Γιατί φορτώνει προσωπικά στον Σαμαρά την ευθύνη για την αναβολή του Eurogroup της περαισμένης Τετάρτης; «Nothing personal, it's only business», έλεγαν οι μαφιόζοι όταν σκότωναν ο ένας στον άλλο στον «Νονό» του Κόπολα. Τίποτα προσωπικό δεν έχει ο Σόιμπλε με τον Σαμαρά. Και ήξερε πολύ καλά, ότι ο Αντωνάκης ο μεγαλοπρεπής δεν θα κώλωνε να στείλει και δεύτερη επιστολή νομιμοφρούσης στο Eurogroup, διαβεβαιώνοντας ότι δεν θα δοκιμάσει να κάνει «αταξίες» μετά τις εκλογές. Τώρα πια έχει πάρει το κολάι. Δεν βρισκόμαστε στο Δεκέμβρη του 2011, αλλά στο Φλεβάρη του 2012. Οι φευτοσαμπουκάδες και οι περί εθνικής αξιοπρέπειας δηλώσεις ανήκουν στην πρώιμη εποχή της συγκυβέρνησης. Τώρα, ειδικά μετά τα δύο έγιναν το περασμένο Σαββατοκύριακο, κατά την ψήφιση του Μνημόνιου-2, η υπογραφή μιας οικόμα επιστολής νομιμοφρούσης είναι παρονυχδια για τον Σαμαρά. Κι αυτό το ξέρει ο Σόιμπλε.

Επρεπε, όμως, να ρίξει ένα ακόμη «κούρεμα» στον Σαμαρά. Οχι για τον Σαμαρά προσωπικά, αλλά για να περάσει ένα ευρύτερο μήνυμα. Το μήνυμα ότι στην εποχή της βαθιάς κρίσης του καπιταλισμού δεν ισχύει το παλιό «πρωτόκολλο», όπως διαμορφώθηκε μετά την κατάρρευση της αποικιοκρατίας. Το «πρωτόκολλο» της λειτουργίας τυπικά ανεξάρτητων κρατών, τα οποία είναι μεν οικονομικά, πολιτικά και στρατιωτικά εξαρτημένα από τις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις, διατηρούν όμως ένα βαθύ μετανομίσια στη λειτουργία του πολιτικού τους συστήματος. Πλέον, αυτός ο βαθύ μετανομίας σημειώνεται μεχρις εξαιραντισης. Αυτό επιβάλλουν οι ανάγκες της πιο βαθιάς κρίσης που γνώρισε ο παγκόσμιος καπιταλισμός μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο και όχι η «κακιά» και ο «κολβινισμός» του κάθε Σόιμπλε. Η αστική δημοσιολογία έχει κάθε λόγο να τυλίγει με ιδεολογίματα τις πραγματικές οικονομικές και πολιτικές σχέσεις, γιατί δεν θέλει να αποκαλυφθεί πως οι συμπεριφορές τύπου Σόιμπλε πηγάζουν από τις ανάγκες του συστήματος και όχι από τα προσωπικά χαρα-

κτηριοτικά ενός πολιτικού. Ο τελευταίος που πρέπει να κατηγορηθεί για «σκληρότητα» είναι ο Σόιμπλε. Γιατί αυτός από τον Ιούλι του 2011 ακόμη είχε προειδοποιήσει ότι η επιτροπεία που θα επιβληθεί στην Ελλάδα θα είναι τόσο σκληρή και τόσο εξευτελιστική που θα δημιουργήσει ρεύμα αυτοπειθαρχίας ανάμεσα στις άλλες χώρες της Ευρωζώνης, που θα φοβηθούν μη πάθουν τα ίδια.

Η αλήθεια είναι ότι ο Σόιμπλε υπήρξε αρκετά προσεκτικός στις διατυπώσεις, στη συνέντευξή του στη Ραδιοφωνία Νοτιοδυτικής Γερμανίας (SWR). Τα «χωρίς χαρά» χαρακτηρισμούς στον Σαμαρά που δεν είχε στείλει τη νέα επιστολή νομιμοφρούσης, είπε «δεν μπορώ αυτή τη στιγμή να εκφέρω άποψη για το εάν η τρύπα αυτή έχει κλείσει», αναφερόμενος στα 325 εκατ. που δεν είχαν αντιστοιχηθεί με αντιλαϊκά μέτρα και κατέληξε ότι «δεν είναι δραματικό το ότι δεν συναντιόμαστε σήμερα (σ.ο. την περαισμένη Τετάρτη, αλλά την ερχόμενη Δευτέρα)». Ακόμα και για το ζήτημα των ελληνικών εκλογών εξέφρασε «προβληματισμό» που τοποθετούνται για τον Απρίλι. Κι όταν τον ρώτησαν τι θα γίνει «αν στις εκλογές του Απριλί η επικρατήσουν οι δυνάμεις της άκρας Δεξιάς και της άκρας Αριστεράς», απάντησε ότι οι Ελληνες θα πρέπει να σκεφτούν μια λύση τύπου Μόντι (τον Παπαδόπουλο, δηλαδή).

Εδώ, όμως, οι δηλώσεις Σόιμπλε διογκώθηκαν στο έπακρο, χωρίς κανένα από τα ΜΜΕ να μπει στον κόπο να τις αναμεταδώσει όπως ακριβώς ειπώθηκαν. Ο λόγος είναι διπλός. Πρώτο, για να καλύψουν τις εξευτελιστικές επιστολές που για δεύτερη φορά υποχρεώθηκαν να

Οπως ήδη έχω αναφέρει στην επιστολή μου της 23ης Νοεμβρίου 2011, το Κόμμα μου, η Νέα Δημοκρατία, έχει δεσμευτεί για την επιτυχία των στόχων του Προγράμματος Σταθεροποίησης, των βασικών πολιτικών του καθώς και της εφαρμογής τους. Το ίδιο ισχύει και για το Μνημόνιο/Οικονομική και Χρηματοπιστωτική Συμφωνία (MoU/MEFP) που ψηφίστηκε από το Ελληνικό Κοινοβούλιο την περαισμένη Κυριακή, με μεγάλη πλειοψηφία βουλευτών.

Αν η Νέα Δημοκρατία κερδίσει τις επόμενες εκλογές στην Ελλάδα, θα παραμείνει προστλαμένη στους στόχους και τις βασικές πολιτικές του Προγράμματος όπως περιγράφονται στο Μνημόνιο και τη Χρηματοπιστωτική Συμφωνία.

Αντώνης Σαμαράς

Αναγνωρίζουμε ότι, για την επίτευξη των προαναφερθέντων στόχων και των βασικών πολιτικών θα χρειαστεί πολιτική βούληση και αποφασιστική εφαρμογή των πολιτικών για πολλά χρόνια.

Σε περίπτωση εκλογής μας ως επόμενη κυβέρνηση, θα παραμείνουμε σταθερά προστλαμένοι στην αποτελεσματική υλοποίηση των στόχων του Προγράμματος που περιγράφονται ανωτέρω, και όπως καθορίζονται λεπτομερώς στο Μνημόνιο (MoU/MEFP).

Γιώργος Παπαδέρεου

στείλουν Σαμαράς και Παπαδέρεου και δεύτερο για να δημιουργήσουν κλίμα «κρίσιμης εθνικής μάχης», συνεχίζοντας τον εκβιασμό που έκινησε λίγο πριν πάρει στη Βουλή για ψήφιση το Μνημόνιο-2. Ως προς το δεύτερο, τα κόμματα της συγκυβέρνησης θέλησαν ν' αντιμετωπίσουν όχι μόνο τη λαϊκή αγανάκτηση, αλλά και τους όψιμους «αντιμημονιακούς», από τον Καρατζαφέρη μέχρι κάποιους από τους διαγραφέντες από τις κοινοβουλευτικές τους ομάδες, που σήκωσαν μπαΐρακι (οι υπόλοιποι λούφαξαν και περιμένουν την ευκαιρία να επιστρέψουν σε ΠΑΣΟΚ και ΝΔ).

Ο Βενιζέλος πρωτοστάτησε σ' αυτό. Εκτός από τις δηλώσεις που έκανε, σκηνοθέτησε και ένα σόου στο προεδρικό μέγαρο, με πρωταγωνιστή τον ίδιο και κομπάρσο τον Παπούλια, για να υποστηρίξει ότι κάποιοι «θέλουν να μας διώξουν από το ευρώ». Λίγο αργότερα, ο Παπούλιας έπαιξε σόλο το σόου του εκπροσώπου του πατριωτισμού των Ελλήνων, μιλώντας σε γεύμα στο Πεντάγωνο. Είναι γνωστά αυτά που είπε: «Δεν δέχομαι να λοιδορείται η πατρίδα μου από τον κ. Σόιμπλε. Δεν το δέχομαι σαν Ελληνας! Ποιος είναι ο κ. Σόιμπλε που μπορεί να λοιδορήσει την Ελλάδα; Ποιοι είναι οι Ολλανδοί; Ποιοι είναι οι Φινλανδοί;» κ.λπ.

Πίσω απ' αυτές τις φευτοπατριωτικές κορόνες προσπάθησαν να κρύψουν την ντροπή του αιστικού πολιτικού συστήματος, οι κορυφαίοι εκπρόσωποι του οποίους εξαναγκάστηκαν να στείλουν τις νέες εξευτελιστικές επιστολές. Τι θύμισε ο Παπούλιας; Το γνωστό ανέκδοτο με το λαγό και το λιοντάρι: «Λέμε και καμία μαλακία για να περάσει η ώρα! Η ουσία είναι αποτυπωμένη στις επιστολές Σαμαρά και Παπαδέρεου. Πέρα από τη δήλωση νομιμοφρούσης (βλέπε στη διπλανή στήλη) και οι δύο επιστολές περιλαμβάνουν ειδική παράγραφο δέσμευσης στις βάρβαρες αντεργατικές ανατροπές και άλλη παράγραφο με την οποία το Μνημόνιο αναγορεύεται σε υπέρτατο νόμο της χώρας. Γράφει ο Σαμαράς: «Μπορεί να απαιτηθούν τροποποιήσεις που θα εγγυηθούν την πλήρη εφαρμογή του Προγράμματος. Και επαναλαμβάνουμε την πρόθεσή μας να φέρουμε αυτά τα ζητήματα για συζήτηση, μαζί με βιώσιμες εναλλακτικές πολιτικές, αυστηρά μέσα στα πλαίσια του Προγράμματος, ώστε να μην τεθεί σε κίνδυνο επίπειρη των στόχων του». Και ο Παπαδέρεος: «Οποιαδήποτε μελλοντική προσαρμογή στο πλαίσιο του προγράμματος στο μείγμα πολιτικών και οποιαδήποτε νέα μέτρα θα σχεδιάζονται έτσι ώστε να είναι πλήρως σύμφωνα με το πρόγραμμα και σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να θέτουν σε κίνδυνο την επίτευξη των στόχων του».

Τις επόμενες μέρες θα δούμε πολλά. Και οι εκλογές είναι εδαφικές αμφίβολοι από την θερινή προβολή της Βουλής. Οι τι και να συμβεί, όμως, το μόνο βέβαιο είναι ότι μπαίνουμε σε μια περίοδο δικτατορίας αποικιοκρατικού τύπου, όπου αικόμη και η κοινοβουλευτική και πολιτειακή λειτουργία θα είναι υποτυπωδείς. Οσονούπως θα εγκατασταθούν και οι Επίτροποι στα υπουργεία. Ισως να είναι κάποιοι από την ομάδα του Ράιχενμπαχ.

■ Κακόγουστο θέαμα

■ Μπαχρέιν

Η λαική αντιβία ξανά στο προσκήνιο

Μαζικές διαδηλώσεις και λάσημες συγκρούσεις του λαού με τα όργανα κρατικής καταστολής σημάδεψαν την επέτειο του ενός χρόνου από την έναρξη του κινήματος της 14ης Φλεβάρη για εκδημοκρατισμό του Μπαχρέιν. Παρά το πολυήμερο όργιο κρατικής τρομοκρατίας, παρά τις προσληπτικές συλλήψεις ακτιβιστών, την απαγόρευση των διαδηλώσεων και τους αποκλεισμούς σιτικών χω-

ριών γύρω από την πρωτεύουσα Μάναμα, χιλιάδες άνθρωποι διαδήλωσαν με στόχο να επανακαταλάβουν την Γλαυτεία του Μαργαριταριού, κέντρο αγώνα του κινήματος πριν την αιματηρή κατάπνιξη του από το στρατό του Μπαχρέιν σε συνεργασία με τα υπόλοιπα αμερικανόδουλα καθεστώτα του Κόλπου (ο στρατός του Μπαχρέιν συνεργάστηκε με δυνάμεις από τη Σαουδική Αραβία και το

Κατάρ).

Αγνοώντας τα πασιφιστικά κηρύγματα του σεΐχη Αλί Σαλμάν, ήγετη του μεγαλύτερου κόμματος της αντιπολίτευσης Al Wefaq, ο οποίος δήλωσε στο BBC απευθυνόμενος στους διαδηλωτές ότι «καυτό είναι ένα μη βίαιο κίνημα και θα πρέπει να συνεχίσει να είναι μη βίαιο, γιατί ο σκοπός σας είναι η δικαιοσύνη και στο τέλος θα πάρετε αυτό που

θέλετε», χιλιάδες νεολαίοι συγκρούστηκαν με τους πρατοριανούς της δυναστείας Al Καλίφα. Το συγκεκριμένο γεγονός καταδεικνύει το ολοένα διευρυνόμενο χάσμα μεταξύ των πιο ριζοσπαστικών κομματών του κινήματος, που ζητούν ανατροπή του βασιλιά και εκδημοκρατισμό της χώρας, και της ιγεσίας του Al Wefaq, που περιορίζεται στο αίτημα για κάποιες συνταγματικές και πολιτικές μεταρ-

■ Αφγανιστάν

Η πραγματικότητα είναι πεισματάρα

Πληθαίνουν συνεχώς τα στοιχεία που έρχονται στο φως της δημοσιότητας, τα οποία έρχονται σε πλήρη αντίφαση με τις επίσημες εκπιμήσεις και ανακοινώσεις για την εξέλιξη του πολέμου στο Αφγανιστάν.

Οι «New York Times» (1/2/2012), αναφέρονται σε μια απόρρητη έκθεση του ΝΑΤΟ με τίτλο «Η κατάσταση των Ταλιμπάν 2012», με ημερομηνία 6 Ιανουαρίου, που βασίζεται σε 27.000 ανακρίσεις κρατούμενων Ταλιμπάν και άλλων κρατούμενων, η οποία «παρουσιάζει την εξέγερση των Ταλιμπάν μακριά από το να έχει νικηθεί ή να έχει χάσει το ημικρό της, παρόλο που οι ΗΠΑ και οι σύμμαχοί τους μπαίνουν σ' αυτή που ελπίζουν ότι θα είναι η τελευταία φάση του πολέμου».

Σύμφωνα με τους «New York Times», στην έκθεση αφθονούν οι περιγραφές συνεργασίας ανάμεσα σε αντάρτες και τοπικούς κυβερνητικούς αξιωματούχους ή τις δυνάμεις Ασφάλειας καθώς και αφηγήσεις Ταλιμπάν κρατούμενων, που ισχυρίζονται ότι στις περιοχές απ' όπου αποχωρούν οι νοτοϊκοί στρατιώτες ο αφγανικός στρατός συνεργάζεται με τους αντάρτες. Η έκθεση, μεταξύ άλλων, αναφέρει ακόμη ότι κυκλοφορούν σ' όλο το Αφγανιστάν φωτογραφίες που δείχνουν Ταλιμπάν να κυκλοφορούν ελεύθερα πάνω σε πράσινα Ford Ranger φορτηγά του αφγανικού στρατού, τα οποία "πουλιούνται ή δωρίζονται" στους Ταλιμπάν, ότι πολλοί Αφγανοί προετοιμάζονται ήδη για μια ενδεχόμενη επιστροφή των Ταλιμπάν και ότι, παρόλο που η αφγανική κυβέρνηση συνεχίζει να διακρίνεται τη θελήση της να πολεμήσει, πολλοί από το προσωπικό της έχουν ήδη έρθει μειονικά στους Ταλιμπάν, επιδιώκοντας να διασωθούν σε περίπτωση νίκης των Ταλιμπάν.

«Τα ευρήματα της έκθεσης –σχολίαζε ο αρθρογράφος των New York Times– αμφισβητούν ευθέως πολλές από τις εκτιμήσεις στις οποίες βασίζεται η αμερικανική πολιτική στο Αφγανιστάν: ότι η αμερικανική στρατιωτική ισχύς θα αναγκάσει τους Ταλιμπάν να καθίσουν στο τραπέζι των διαπραγματικών συνομιλιών σε περίπτωση νίκης των Ταλιμπάν.

κή στρατηγική ενάντια στην εξέγερση θα αυξήσει την υποστήριξη των Αφγανών προς την αφγανική κυβέρνηση και ότι, όταν φύγουν τα νοτοϊκά στρατεύματα, οι αφγανικές δυνάμεις Ασφάλειας θα είναι ικανές να αναλάβουν τις ευθύνες τους....

Κρίσιμο στοιχείο της αμερικανικής στρατηγικής στο Αφγανιστάν είναι η αύξηση του ρυθμού των επιδρομών με στόχο τη σύλληψη ή το θάνατο ανταρτών, ιδιαίτερα διοικητών μεσαίου επιπέδου. Τα δύο τελευταία χρόνια ο αριθμός των κρατούμενων έχει υπερδιπλασιαστεί. Οι επιδρομές έχουν στόχο να πέσουν τους αντάρτες να διαπραγματευτούν μια ειρηνική διεύθηση του πολέμου και τις τελευταίες βδομάδες έχουν γίνει βήματα προς την έναρξη διαπραγματεύσεων.

Η έκθεση παρέχει λίγες αποδείξεις για να πιστέψουμε ότι αυτή η στρατηγική ή η αύξηση του αριθμού των στρατεύματων από τη διοίκηση Ομπάμα έχουν βοηθήσει να ανοίξει ο δρόμος για ειρηνευτικές διαπραγματεύσεις. Οι διοικητές των Ταλιμπάν και οι απόλοι μαχητές –αναφέρει η έκθεση – πιστεύουν όλο και περισσότερο ότι είναι αναπόφευκτος ο ελεγχός τους στο Αφγανιστάν. Παρόλο που οι Ταλιμπάν έχουν σοβαρές απώλειες το 2011, η ισχύς τους, η δραστηριοποίησή τους, η χρηματοδότηση και η στρατιωτική ικανότητά τους παραμένουν άθικτες. Αν και είναι κουρασμένοι από τον πόλεμο, βλέπουν λίγες ελπίδες σε μια ειρηνευτική συμφωνία. Παρόλο που είχαν πολλές αποτυχίες, η υποχώρηση είναι μακριά από τη συλλογική τους σκέψη. Αυτή τη στιγμή πιστεύουν ότι η συνέχιση της μάχης και η επέκταση της κυριαρχίας τους είναι ο μόνος αποτελεσματικός τρόπος δράσης».

Αλήθειες και ψέματα για το Αφγανιστάν

Με τον τίτλο αυτό ο αμερικανός αντισυνταγματάρχης Ντάνιελ Ντέιβις δημοσίευσε στις 6 Φεβρουαρίου στο «Armed Forces Journal», το παλιότερο αμερικανικό ανεξάρτητο περιοδικό για

στρατιωτικά ζητήματα, ένα άρθρο, το οποίο επιβεβιώνει τα συμπεράσματα της προαναφερόμενης έκθεσης του ΝΑΤΟ. Πρόκειται για μια σύντομη αναφορά σε δύο εκθέσεις, μία απόρρητη, την οποία παρέδωσε στο Πεντάγωνο, και μία 84 σελίδων δημοσιεύση, η οποία αναρτήθηκε στις 10 Φεβρουαρίου στην ιστοσελίδα του αμερικανικού περιοδικού «Rolling Stone». Στις εκθέσεις αυτές καταθέτει την εμπειρία και τις εκτιμήσεις του για την εξέλιξη του πολέμου στο Αφγανιστάν, όπου υπηρέτησε για δεύτερη φορά για ένα χρόνο, από τον Οκτώβριο του 2010 μέχρι τον Οκτώβριο του 2011, ως αξιωματικός της «Δύναμης Ταχείας Εφοδιασμού του Στρατού». Στο διάστημα αυτού ταξίδεψε 9.000 μίλια σε περισσότερες από οχτώ επαρχίες της χώρας, στα πιο θερμά μέτωπα του πολέμου, και είχε συνομιλίες με περισσότερους από 250 αμερικανούς στρατιώτες και διοικητές όλων των βαθμών, με πολλούς αφγανούς αξιωματούχους Ασφάλειας και πολίτες καθώς και με μερικούς φύλαρχους στα χωριά.

Στην έκθεση που αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα του «Rolling Stone», ο αντισυνταγματάρχης Ντέιβις, μεταξύ άλλων, αναφέρει: «Άν το κοινό έχει πρόσβαση στις απόρρητες εκθέσεις, θα έβλεπε το δραματικό χάσμα σ' αυτά που συχνά λέγονται δημόσια και ποια είναι η ολήθεια πίσω από τη σκηνή». Ισχυρίζεται ότι η συνεχής αύξηση των επιθέσεων των Ταλιμπάν από το 2005 μέχρι το 2011, οι οποίες το δεύτερο μισό του 2011 ήταν πολύ περισσότερες από το 2009, αντικρούει την εκτίμηση και του στρατηγού Ντέιβιν Πετρέους, διοικητή των αμερικανονατοϊκών στρατεύματων στο Αφγανιστάν, στην κατάθεσή του στο Κογκρέσο το Μάρτιο του 2011, και του Πενταγώνου στην έκθεση του Απρίλη του 2011, ότι οι νοτοϊκές δυνάμεις έχουν κόψει την ορμή των ανταρτών και έχουν αναστρέψει σε βάρος τους την πορεία των επιτηρήσεων σε σημαντικές περιοχές της χώρας. Και επισημαίνει ότι ο συνολικός αριθμός των επιθέσεων, των αυτοσχέδιων βομβών και των αμερικανικών ανθρώπων απωλειών ήταν αυξημένος αντίστοιχα κατά 82%,

κατά 113% και κατά 164% το 2011 σε σύγκριση με το 2009. Σχετικά με τη γενική κατάσταση του αφγανικού στρατού και της αστυνομίας αναφέρει: «Σε σημαντικές στρατιωτικές επιχειρήσεις σε διάστημα 11 μηνών, πολυάριθμες φορές ο αφγανικός στρατός και η αστυνομία τρέπονται σε φυγή από τη μάχη, από φήμες ή έκαναν μυστικές συμφωνίες με τους Ταλιμπάν».

Ιδού και μερικά χαρακτηριστικά αποσπάσματα από το άρθρο του Ντέιβις στο «Armed Forces Journal»:

«Αυτά που είδα δεν είχαν καμιά ομοιότητα με τις ρόδινες επίσημες ανακοινώσεις των αμερικανών στρατιωτικών ηγετών της Στρατού». Ιδού η συνομιλία μας:

Ντέιβις: Εδώ έχετε πολλές μονάδες του αφγανικού στρατού. Θα είναι ικανές να αντιμετωπίσουν τους Ταλιμπάν όταν τα αμερικανικά στρατεύματα αποχωρήσουν από την περιοχή;

Σύμβουλος: Οχι. Είναι εντελώς ανίκανες. Ήδη σ' όλη την περιοχή, πολλοί από τις δυνάμεις Ασφάλειας έχουν κάνει συμφωνίες με τους Ταλιμπάν. Δεν θα πυριβολούν τους Ταλιμπάν και οι Ταλιμπάν δεν θα τους πυριβολούν. Επίσης, όταν συλλαμβ

ρυθμίσεις που θα βελτιώσουν την πρόσβαση του σιτικού πληθυσμού της χώρας σε θέσεις στον κρατικό μηχανισμό. Χαρακτηριστικά του χάσματος ανάμεσα στην ηγεσία της αντιπολίτευσης και τη νεολαία είναι τα λόγια ενός νεαρού διαδηλωτή στο Reuters: «Σεβόμαστε την αντιπολίτευση, αλλά ο καθένας πρέπει να διαλέξει το δικό του δρόμο. Ο Αλί Σαλμάν δεν ξέρει πραγματικά την κατάσταση που βιώνουμε καθημερινά».

Παρά τους ισχυρισμούς του Σαλμάν, ότι οι ειρηνικές διαμαρτυρίες φτάνουν για να ικανοποιηθούν οι διεκδικήσεις των διαδηλωτών, είναι η βίαιη τροπή που έχει πάρει το κίνημα στην παρούσα φάση η οποία έχει αναγκάσει το καθεστώς να δεσμευτεί ότι θα επιαναπροσλάβει τους χιλιάδες απολυμένους δημοσίους υπαλλήλους οι οποίοι συμμετέχουν στο κίνημα της περασμένης χρονιάς, καθώς και ότι θα προχωρήσει σε κάποιες μεταρρυθμίσεις. Η τακτική συμβιβασμών και διαλόγου με το βασιλιά, που ακολουθεί το Al Wefaq, υπολείπεται των αιτημάτων του πιο δυναμικού κομματιού του κινήματος, που στρέφεται πλέον σε ηγέτες με πιο ριζοσπαστικό λόγο, όπως ο Χασάν Μουσάιμα, ο οποίος βρίσκεται φυλακισμένος από το 2011 και καλεί για ανατροπή της δυναστείας και εγκαθίδρυση δημοκρατίας στη χώρα.

Απτόητος συνεχίζει την απεργία πείνας ο Αντνάν Καντέρ

Ισως την ώρα που διαβάζετε αυτές τις γραμμές ο Αντνάν Καντέρ, στέλεχος της Παλαιστινιακής Ισλαμικής Τζιχάντ στη Δυτική Οχθη, να είναι ελεύθερος ή νεκρός. Τη στιγμή που γράφεται αυτό το σημείωμα διανύει την 60ή μέρα απεργίας πείνας, διαμαρτυρόμενος για το απάνθρωπο καθεστώς διοικητικής κράτησης που επιβάλλουν οι σιωνιστές σε πληθώρα παλαιστίνιων φυλακισμένων.

Ο ίδιος ο Καντέρ αφείται οποιαδήποτε ιατρική εξέταση και περιθωλψη, προφανώς για' αποφύγει μια ενδεχόμενη νάρκωση και σίτιση παρά τη θέλησή του. Αφοσιωμένος στο στόχο του μέχρι τέλους, δηλώνει: «Η ισραηλινή κατοχή έχει φτάσει στα άκρα εναντίον του λαού μας, ειδικά απέναντι στους φυλακισμένους. Εχω ταπεινωθεί, έχω πέσει θύμα ξυλοδαρμού και εκφοβισμού από τους ανακρίτες μου χωρίς λόγο και γ' αυτό ορκίζομαι στο θεό ότι θα πολεμήσω εναντίον του καθεστώτος της διοικητικής κράτησης, της οποίας εγώ και εκατοντάδες συγκρατούμενοι μου είμαστε θύματα».

Στο μετοχύ, εκατοντάδες παλαιστίνιοι κρατούμενοι στις ισραηλινές φυλακές έχουν ήδη ζεκίνησε απεργία πείνας σε ένδειξη αλληλεγγύης, ενώ συχνές είναι οι διαδηλώσεις σε Γάζα και Δυτική Οχθη. Η τελευταία διαδήλωση έξω από τις ισραηλινές φυλακές Οφέρ, στα κατεχόμενα της Δυτικής Οχθης, όπου κρατείται ο Καντέρ, διαλύθηκε με τη βία από τους σωνιστές.

Οι Σιωνιστές εγκληματούν και η «διεθνής κοινότητα» κωφεύει

Την περασμένη Τρίτη, έκλεισε ο μοναδικός σταθμός παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στη Λωρίδα της Γάζας, λόγω έλλειψης καυσίμων. Ο σταθμός παρέχει το 30-40% της ηλεκτρικής ενέργειας στη Λωρίδα και το κλείσιμό του θα εξαναγκάσει τη Γάζα να «κολυμπήσει σε μία θάλασσα σκότους», όπως εύγλωττα επεσήμανε η ανακοίνωση της Ηλεκτρικής Εταιρίας της Γάζας.

Ο σταθμός, αφότου χτυπήθηκε από τους Σιωνιστές το 2006, λειτουργούσε στο 50% της δυναμικότητάς του και από τότε που ξεκίνησε ο αποκλεισμός (το 2007) πολλές φορές αναγκάστηκε να διακόψει τη λειτουργία του, λόγω έλλειψης καυσίμων. Τα πρώτα προβλήματα στα νοσοκομεία και στο δίκτυο υδρευσης δεν άργησαν να φρονούν και για μία ακόμα φορά η Γάζα βρίσκεται αντιμέτωπη με μια ανθρωπιστική κρίση. Κανένας «ευαίσθητος» διεθνής οργανισμός όμως δεν σκοτίζεται. Οι Σιωνιστές έχουν αφεθεί ανενόχλητοι να εγκληματούν ενάντια στο λαό της Γάζας εδώ και πολλά χρόνια.

Το περασμένο Σάββατο το βράδυ, χτύπησαν ξανά ρίχνοντας τις βόμβες τους σε «τρομοκρατικό τούνελ και εγκατάσταση κατασκευής όπλων στη Βόρεια Λωρίδα της Γάζας, τρομοκρατικό τούνελ στην κεντρική Λω-

ρίδα της Γάζας και ένα ακόμα τρομοκρατικό τούνελ στη νότια Λωρίδα της Γάζας (σύμφωνα με την ανακοίνωση του ισραηλινού στρατού), σκοτώνοντας έναν 69χρονο Παλαιστίνιο. Τα «τρομοκρατικά τούνελ» είναι αυτά που τροφοδοτούν τη Γάζα με τρόφιμα και εμπορεύματα από την Αίγυπτο, χωρίς τα οποία ο πληθυσμός της Γάζας θα λιμοκτονούσε. Οι Σιωνιστές, όμως, επιδιώκουν αυτή τη λιμοκτονία και σκυλιάζουν που ο λαός της Γάζας αντιστέκεται ακόμα και ένοπλα. Οσο για τη «διεθνή κοινότητα» (μαζί και η Ελλάδα), τους στηρίζει, αδιαφορώντας για τη φασιστική καταπίεση του παλαιστινιακού λαού και τη μετατροπή της Γάζας σε ένα τεράστιο στρατόπεδο συγκέντρωσης.

■ Συρία

Στο βάλτο του εμφύλιου

Τον εξοπλισμό των αντικαθεστωτικών και την ανάπτυξη «ειρηνευτικής δύναμης» από τον ΟΗΕ αποφάσισε με το τελευταίο ψήφισμα του Αραβικός Σύνδεσμος, όμως ούτε το ένα ούτε το άλλο μπορούν ν' ανατρέψουν την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί στη Συρία. Ούτε φυσικά και οποιοδήποτε ψήφισμα εγκριθεί από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ, που θα έχει μόνο συμβολικό χαρακτήρα και τίποτα περισσότερο. Βέβαια, ο εξοπλισμός των αντικαθεστωτικών από τις Δυτικές δυνάμεις σήγουρα θα γίνεται, αφού οι βάσεις του «Ελεύθερου Συριακού Στρατού» βρίσκονται στην Τουρκία.

Μπορεί, όμως, ο στρατός αυτός ν' αντιμετωπίσει μετωπικά τον συριακό στρατό; Αν μπορούσε, δε θα ζητούσε επανειλημμένα ξένη στρατιωτική επέμβαση. Από την άλλη, ούτε ειρηνευτική δύναμη μπορεί ν' αναπτυχθεί στη Συρία. Αυτό το απέκλεισε ακόμα και η Κλίντον, θέτοντας ως προσπαταύμενη τη συμφωνία του συριακού καθεστώτος. Επέμβαση του ΝΑΤΟ, τύπου Λιβύης, απέκλεισε και ο γενικός γραμματέας του ΝΑΤΟ Ράσμουσεν, σε συνέπεια του στα «Νέα» (16.2.12). Οπως λέει, στη Λιβύη έκαναν επέμβαση γιατί είχαν «ξεκάθαρη εντολή του ΟΗΕ» και «ξεκάθαρη και δραστήρια στήριξη από τις χώρες της περιοχής», ενώ «στην περίπτωση της Συρίας δεν υπάρχουν οι ανάλογες προϋποθέσεις».

Ομως, το καθεστώς Ασαντ θελεί να τοσκίσει τους αντικαθεστωτικούς, γ' αυτό και συνεχίζει το σφυροκόπημα της Χομς εδώ και δυο βδομάδες, επεκτείνοντας τις επιχειρήσεις του και σε άλλες πόλεις. Μαζί με το μαστίγιο, το καθεστώς δίνει και το καρότο, οργανώνοντας δημοψή-

φισμα για το νέο σύνταγμα της χώρας στις 26 Φλεβάρη και προκηρύσσοντας εικλογές εντός 90 ημερών από την έγκριση του νέου συντάγματος. Ταυτόχρονα, το καθεστώς χρησιμοποιεί το μπαφτούλα της «τρομοκρατίας» για να φοβίσει τον πληθυσμό. Η διπλή βομβιστική επίθεση αυτοκτονίας την προηγούμενη Παρασκευή στο Χαλέπι, με αποτέλεσμα 28 νεκρούς, 235 τραυματίες και καταστροφές στα τοπικά γραφεία των μυστικών υπηρεσιών του στρατού, ήταν η μεγαλύτερη επίθεση που έγινε ποτέ στην πόλη και χρησιμοποιήθηκε από τη σταθερότητα σε μια πόλη που είχε αποφύγει τις μεγάλες συγκρούσεις, ενώ η αντοχή του στρατού των αντικαθεστωτικών προϊδεάζει για μακρόχρονο εμφύλιο πόλεμο. Εναν πόλεμο ο οποίος δυστυχώς είναι άδικος και από τις δύο πλευρές, αφού οι αντικαθεστωτικοί ολοένα και περισσότερο δένονται στο άρμα της Δύσης και των Αμερικάνων, πρόγμα που χρησιμοποιεί ο Ασαντ για να συσπειρώσει τη μήμα του πληθυσμού υπέρ του. Κι αυτό φαίνεται να το καταφέρνει σε μερικές περιπτώσεις, αφού μπορεί και οργανώνει ακόμα μαζικές διαδηλώσεις υπεράσπισής του, όπως αυτές που οργανώθηκαν στα τέλη του περασμένου μήνα, αλλά και την προηγούμενη Τρίτη, στη Λατάκια ενάντια στις αποφάσεις του Αραβικού Συνδέσμου και την ξένη ανάμιξη.

Το Χαλέπι έχει ιδιαίτερη οικονομική σημασία, αφού αποτελεί τη δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της Συρίας (με 2 εκατομμύρια πληθυσμό) και από τις παλαιότερες στον κόσμο και ταυτόχρονα το σημαντικότερο βιομηχανικό και εμπορικό κέντρο της χώρας. Το Χαλέπι μέχρι σήμερα έχει μείνει σχετικά μακριά από τη σύγκρουση, είτε γιατί ο Ασαντ έχει δώσει κάποια οικονομικά προνόμια στη μήμα του πληθυσμού, προκειμένου να αποφύγει την εξέγερση που θα ήταν καταστροφική για το καθεστώς δίνει και το καρότο, οργανώνοντας δημοψή-

Τραγική ειρωνεία

Το σαουδαραβικό καθεστώς, που πρωτοστατεί με το Κατάρ στον αγώνα ενάντια στην καταστολή που ξεκίνησε το συριακό καθεστώς, δολοφόνησε από τότε που πρωτάρχισαν κάποιες διαδηλώσεις επηρεασμένες από την «αραβική άνοιξη», και η δεύτερη το τελευταίο δεκαήμερο στην ίδια πόλη.

Η αγρια καταστολή του σαουδαραβικού καθεστώτος και η ανάμιξή του στην καταστολή που το γειτονικό Μπαχρέν αισκεί ενάντια στους διαδηλωτές ουδέποτε απασχόλησαν κονέντων

Στόχος ο καπιταλισμός

Οι εκβιασμοί είναι καθημερινοί και είναι προφανείς. Αυτοί οι εκβιασμοί, όμως, δημιουργούν ένα νέο ναρκοθετημένο έδαφος. Ένα πεδίο στο οποίο συγκρούονται «ρεαλιστικές» προτάσεις. Μνημονιακοί και αντιμνημονιακοί (με πχρές «μεταγραφές» και τα δυο στρατόπεδα, πλέον) διασταυρώνουν τα ξίφη τους σ' έναν αποκριάτικο πόλεμο.

Οι μεν δηλώνουν ότι δεν υπάρχει άλλη επιλογή από τη νέα δανειακή σύμβαση και το Μνημόνιο-2 (ανάμεσα στο κακό και το χειρότερο επιλέξαμε αναγκαστικά το κακό, φωνάζουν). Οι δε απαντούν ότι υπάρχει εναλλακτική λύση. Μέσα στην Ευρωζώνη, μέσα στην ΕΕ, χωρίς να θιχτεί ο καπιταλισμός.

Οι μεν υποστρίζουν προφανή ψεύδη, τα οποία ανεπιτυχώς προσπαθούν να εμφανίσουν σαν ιστορικών διαστάσεων αλήθειες. Ψεύδη υποστρίζουν και οι δε, καταφέρνουν όμως μ' αυτά να εξαπατήσουν μεγάλο μέρος του λαού, που προσπαθεί σαν τον πνιγμένο να πιαστεί απ' τα μαλλιά του.

Ακόμα κι αν αύριο το πρώιμο μπδενιζόταν το κρατικό χρέος της Ελλάδας, το «πρόβλημα» θα εμφανιζόταν με την ίδια οξύτητα σε ελάχιστα χρόνια. Γιατί το χρέος συνοδεύει τη λειτουργία του καπιταλισμού εδώ και σχεδόν δυο αιώνες. Είναι ένα εργαλείο για την αποκόμιση μέγιστων κερδών και ταυτόχρονα ένα εργαλείο αύξησης της εκμετάλλευσης των εργατών. Το κρατικό χρέος χρησιμοποιείται σήμερα σαν ένα φονικό όπλο για την ολοκλήρωση και κατοχύρωση της «κινεζοποίησης» των εργαζόμενων. Και δεν θα πάψει να είναι τέτοιο όσο η Ελλάδα έχει τη δική της ξεχωριστή θέση στον παγκόσμιο καπιταλιστικό καταμερισμό της εργασίας.

Ας στείλουμε εκεί που ανήκουν -στα σκουπίδια- τις απατηλές θεωρίες των αστών αντιμνημονιακών, γιατί το μόνο που επιδιώκουν είναι η εξασφάλιση της κοινωνικής ειρήνης. Δεν υπάρχει μέλλον για τους εργαζόμενους μέσα στον καπιταλισμό. Ακόμα κι αν κάποια στιγμή υπάρχει μια προσωρινή ανακούφιση, σύντομα αυτή θα δώσει τη θέση της σε νέα δεινά. Γιατί δεν υπάρχει άλλος τρόπος για να διαχειριστούν οι αστοί τη βαθιά κρίση του συστήματός τους, που πλέον είναι διαρκής, με πολύ μικρά διαλείμματα ασθενικής ανάκαμψης.

Ας βάλλουμε στο στόχαστρό μας το πραγματικό αίτιο και όχι το εργαλείο: το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα. Ας γράψουμε στη σημαία μας, ως βασικό ταξικό πρόταγμα, τη διεκδίκηση μιας κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, μιας κοινωνίας κομμουνιστικής. Κι ας οργανωθούμε πολιτικά ανεξάρτητα, για να μπορέσουμε να αντιστοιχίσουμε το όραμα με την καθημερινή μας πράξη, για να πάρουν ακόμα και οι αμυντικοί αγώνες του σήμερα ταξικό χαρακτήρα. Άλλιώς θα σερνόμαστε πίσω από απατεώνες αστούς πολιτικούς.

ΧΩΡΙΣ ΣΧΟΛΙΑ...

■ Αποκαλυπτήρια

«Το Μνημόνιο Συνεννόησης αποτελεί ξεχωριστό και συμπληρωματικό έγγραφο προς το αρχικό Μνημόνιο Συνεννόησης που υπεγράφη στις 3 Μαΐου 2010, όπως έχει πρόσφατα αναδεωρηθεί από το συμπληρωματικό Μνημόνιο Συνεννόησης (Πέμπτο Παράρτημα) της διάσημης Δεκεμβρίου 2011...»

Το νέο οικονομικό πρόγραμμα που συμφωνήσαμε με τους ευρωπαίους εταίρους μας και το ΔΝΤ επικαιροποιεί και τροποποιεί το αρχικό πρόγραμμα που είχε υιοθετηθεί τον Μάιο του 2010, όπως αυτό αναδεωρήθηκε περιοδικά έκτοτε».

Αυτό αναφέρεται φαρδιά-πλατιά στην εισηγητική έκδεση του νομοσχέδιου που ψήφισαν ΠΑΣΟΚ και ΝΔ στη Βουλή. Το Μνημόνιο-2 εμπειριέχει το Μνημόνιο-1 και όλες τις αναδεωρήσεις του (έξι, αν δυμόμαστε καλά). Οχι πως δεν το ξέραμε, αλλά το σημειώνουμε για τον Σαμαρά που μιλώντας στους βουλευτές του έλεγε πως είναι άλλο πράγμα το Μνημόνιο του 2010 και άλλο το Μνημόνιο-2 του 2011. Τα αποκαλυπτήρια του Αντιπροσώπου μεγαλοπρεπούς υπήρχαν... μεγαλοπρεπέστατα.

■ Δεκανίκι του καπιταλισμού

Δήλωση Τσίπρα το Σάββατο 11 Φεβραρίου: «Το μεγαλύτερο έλλειμμα της χώρας μας δεν είναι το δημοσιονομικό, είναι το έλλειμμα πολιτικής ηγεσίας. Η χώρα μας, στην ποικίλη στιγμή της σύγχρονης ιστορίας της, δεν έχει πολιτική ηγεσία. Δυο χρόνια τώρα, Παπανδρέου, Βενιζέλος, Σαμαράς και Παπαδήμος παίζουν παιχνίδια στις πλάτες του ελληνικού λαού, εκβιάζουν και ψεύδονται. Τη δική τους αδυναμία να διαπραγματευτούν και να υπερασπιστούν το συμφέρον του λαού και του τόπου, το μετατρέπουν σε χυδαίο εκβιασμό εις βάρος του ελληνικού λαού.»

Για μια ακόμα φορά, ο ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ επέλεξε να λειτουργήσει σαν δεκανίκι του συστήματος. Κατ' αυτούς, το πρόβλημα δεν είναι ο ελληνικός καπιταλισμός, οι δομές του, οι σχέσεις του με το διεθνές χρηματιστικό κεφάλαιο, αλλά οι ανύπαρκτοι και αδύναμοι πολιτικοί ήγετες του. Αρκεί ν' αντικατασταθούν αυτοί, αρκεί να μπουν στη θέση τους ο Τσίπρας και τ' άλλα παιδιά και όλα δ' αλλάξουν άρδην. Επομένως, δεν χρειάζεται καμιά κίνηση επαναστατική, δεν χρειάζεται να στραφούμε ενάντια στον καπιταλισμό και στο πολιτικό του σύστημα, αλλά μέσα στον καπιταλισμό, μέσα στην ΕΕ,

χρησιμοποιώντας τις δομές του πολιτικού του συστήματος, δια πρέπει ο ελληνικός λαός ν' αναζητήσει τις λύσεις.

■ Απολογητική

Ηταν τόσο προκλητικός ο Βενιζέλος κατά του Περισσού που ανάγκασε τον Μαυρίκιο να του πετάξει το νομοσχέδιο. Και μετά ανέλαβε η Παπαρήγα με μια απολογητική παρέμβαση να επαναφέρει την ηρεμία, ζητώντας από τον Βενιζέλο... να μην προκαλεί. «Μας προκαλείτε κ. Βενιζέλο κι έχουμε κι εμείς όρια. Οταν έρθει η ώρα να μιλήσουμε δα τα πούμε. Εσείς ξεπεράσατε τα όρια κι έχουμε κι εμείς κάποια όρια υπομονής κι αυτό πρέπει να το καταλάβετε. Απαντήστε τι είναι το κατεπείγον, βάλτε τις ημερομηνίες, μυαλό έχουμε, δα τοποθετηθούμε στη συνέχεια... Όλα τα άλλα τι τα δέλετε; [...]】 Μας προκαλείτε. Από το πρώιμο ακούμε: Πλόμεος, δεν δα ύχουμε συντάξεις, δα παιρνούμε δελτία, δεν ζέρω πι άλλο και στο τέλος τι δέλετε; Και εμφύλιο! Ποιος πυροδοτεί; Έχουμε και όρια. Ευγενίες είμαστε, αλλά όχι και ηλίθιοι». Πώς να μην πάρει αέρα ο Βενιζέλος και να μη γίνει ακόμα πιο προκλητικός;

■ Και πρόκληση

Στην κεντρική ομιλία της η Παπαρήγα δεωρήσε σκόπιμο να δείξει τη νομιμαφορσύνη του Περισσού εναντίον του συστήματος ξιφουλκώντας κατά του εμφύλιου πολέμου (όχι ειδικά του ελληνικού εμφύλιου του 1946-49, αλλά γενικά κατά του επαναστατικού εμφύλιου πολέμου από άποψη αρχών): «Ποιοι μιλάνε για τον εμφύλιο και για λουτρό αίματος; Εσείς, ναι, ΠΑΣΟΚ ήταν και ΝΔ, ποιος ξεκίνησε τον εμφύλιο στα

Βαλκάνια για να δικαιολογηθεί η διάλυση των χωρών των Βαλκανίων, η διάλυση της Γιουγκοσλαβίας; Ποιοι τα δημιούργησαν αυτά και ποιοι καθαγίασαν αυτήν τη λογική; Κανένας λαός δεν ξεκίνησε εμφύλιο από μόνος του. Ούτε πόλεμο, πείτε μου έναν πόλεμο κι έναν εμφύλιο που ξεκίνησε δίχως την παρέμβαση των ιμπεριαλιστών».

Μήπως να της δυμίσουμε τη διδασκαλία των κλασικών του μαρξισμούλενινισμού για τον επαναστατικό εμφύλιο πόλεμο, δηλαδή για την προλεταριακή επανάσταση; Μάλλον δεν χρειάζεται. Τουλάχιστον αυτό το ξέ-

■ Χωρίς τον ξενοδόχο

Πλύση εγκεφάλου στον ελληνικό λαό από ραδιοτηλεοπτικούς αστέρες, κωλοπετωμένους γραφιάδες των εφημερίδων και πολιτικούς της καδεστωτικής Αριστεράς (και όχι μόνο). Πρέπει να πειστούμε όλοι, ότι την περασμένη Κυριακή στο κέντρο της Αθήνας παίχτηκε το έργο «ειρηνικού διαδηλωτές» VS «κουκουλοφόροι». Κάποιοι προσέθεταν και τα ΜΑΤ στο δεύτερο σκέλος, προκειμένου να επιβεβαιώσουν τη δεωρία της συνεργασίας «κράτους και παρακράτους».

Μετά απ' αυτή την εκκωφαντική προπαγάνδα, περισσότερο εξοργισμένοι πρέπει να είναι οι «ειρηνικού διαδηλωτές» παρά οι «κουκουλοφόροι» (άλλωστε, αυτοί είναι μαθημένοι σ' αυτή την προπαγάνδα και δε νομίζουμε ότι της δίνουν καμιά σημασία). Οι «ειρηνικού διαδηλωτές», όμως, σε βαθμό μεγαλύτερο κι απ' συντόνη της 8ης Δεκέμβρη του 2008, αντιμετώπισαν τους «κουκουλοφόρους» ως μαχητική εμπροσθοφυλακή ενός ενιαίου κινήματος. Όσοι και όσες ήμασταν εκεί, σε διάφορα σημεία αυτής της αχανούς συγκέντρωσης, το είδαμε με τα μάτια μας και τ' ακούσαμε με τ' αυτά μας. Είδαμε τη δεπική ανταπόκριση του μεγάλου πλήθους, που δεν ήταν έτοιμο να πάρει μέρος στη σύγκρουση, προς τις ομάδες των νεολαίων που ανέπτυξαν με όλα τα μέσα τη δίκαιη λαϊκή αντιβία. Τους ενδάρυναν, τους κάλυψαν, τους χειροκρότησαν. Χωρίς το

ρει, δεν στερείται στοιχειώδους μαρξιστικής μόρφωσης. Επιλογές αντεπαναστατικές έχει κάνει ο Περισσός και όταν ζορίζει το πράγμα η Παπαρήγα τις επιβεβαιώνει. Η σκληρή-προκλητική στάση του Βενιζέλου σ' αυτή την επιβεβαίωση αποσκοπούσε.

■ Na tov xai povtai

Ο Κλάους Ερνστ, επικεφαλής της γερμανικής Die Linke (Η Αριστερά), αδελφού κόμματος του ΣΥΝ/ΣΥΡΙΖΑ, έδωσε συνέντευξη στη γερμανική εφημερίδα «Mitteldeutsche Zeitung» και αναφέρθηκε στο ελληνικό ζήτημα. Και τι είπε; Οτι σε καμιά περίπτωση η Ελλάδα δεν πρέπει να βγει από την Ευρωζώνη, διότι ελλοχεύει ο κίνδυνος της «επισιτιστικής κρίσης», επειδή η Ελλάδα εισάγει τρόφιμα και φάρμακα από το εξωτερικό! Χρησιμοποιήσε, δηλαδή, το ίδιο εκβιαστικό επιχείρημα που χρησιμοποιούν κατά κόρον οι γηγέτες της συγκυβέρνησης, για να τρομοκρατήσουν τον ελληνικό λαό. Και τι πρέπει να γίνει; Κατά τον χερ Ερνστ, η Ελλάδα χρειάζεται «ανάπτυξη και μια έντιμη απομείωση του χρέους της».

Να τον χαιρέστε τον σύντροφό σας, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ.

■ Απλώς προβοκάτορες

Στα λεγόμενα ενός μπάτσου, του προέδρου ενός από τα μπατσούσανδικάτα Δ. Φωτόπουλου κατέφυγε ο «Πίζοσπάστης» (14.2.12) για να πείσει το αναγνωστικό του κοινό ότι υπάρχουν «προβοκάτορες κουκουλοφόροι» κι αυτοί «τα κάνουν όλα». Είπε, λοιπόν, ο μπάτσος στο πρωινάδικο της ΝΕΤ, σύμφωνα με τη φυλλάδα του Περισσού, ότι «πάντα υπάρχουν προβοκάτορες», αλλά δεν ξέρει αν δρουν σε συνεργασία με την ΕΛΑΣ και συνέχισε: «Πάντως, η λειτουργία χτες αυτό καταδεικνύει... Και τα πρώτα φυσουνιάσματα δεν ερχόντουσαν από μπροστά, αλλά από πίσω. Δεν ξέραμε από πού μας έρχονταν τα χημικά. Γνωρίζω ότι και από άλλες πηγές πέραν από τους συναδέλφους μου χρησιμοποιήθηκαν τέτοιου ειδούς υλικά». Φυσικά, αυτά ανήκουν στη σφαίρα της νοσηρής φαντασίας ενός μπάτσου. Για τον «Πίζοσπάστη», όμως, είναι δέσφατα. «Οι προβοκάτορες έχουν αντιστοιχο εξοπλισμό με τους αστυνομικούς, όπως υπαινίσσεται ο Δ. Φωτόπουλος. Πού τον βρίσκουν; Ποιος τους προμηθεύει;», ρωτάει η φυλλάδα. Και συνεχίζει: «Ότι είναι εξοπλισμένοι φάντηκε και από τον περασμένο Οκτώβρη, όταν οι κουκουλοφόροι έκαναν διολοφονική επίθεση σε βάρος διαδηλωτών και του ΠΑΜΕ, με εξοπλισμό που χρησιμοποιούν οι δυνάμεις καταστολής. Δικοί τους είναι οι κουκουλοφόροι, μηχανισμοί ντόπιοι και ξένοι τούς αξιοποιούν για να χτυπήσουν το κίνημα».

Τι να πεις μετά απ' αυτά; Ολοι ξέρουν την αλήθεια, εκτός ίσως από μερικούς που αρέσκονται να παραμυθίζονται από τη φυλλάδα τους και οι οποίοι δεν έχουν βρεθεί ποτέ σε μια σύγκρουση με την αστυνομία [ως παρατηρητές έστω, όχι ως συμμετέχοντες] για να 'χουν μια εικόνα. Οσο για την 20ή Οκτώβρη, το πολιτικό πλήγμα που υπέστη ο Περισσός ήταν ισχυρό, γι' αυτό και δεν ξαναδοκίμασε να περιφρουρίσει το αστικό κοινοβούλιο. Και βέβαια, ποτέ δεν μάθαμε τι έδειξαν οι τοξικολογικές εξετάσεις του νεκρού συντρόφου τους. Πέταξαν τη μνήμη του στα σκυλιά, για να καλύψουν τη μπατσαρία και την κυβέρνηση.

ΥΓ: Ο τίτλος του σχολίου αναφέρεται, προφανώς, στον Περισσό και όχι σε εκείνους που αυτός χαρακτηρίζει προβοκάτορες.

■ Για φτύσιμο

Κάποτε εμφανίζόταν σαν ο αλβανός μετανάστης που αντιμετωπίζει το ρατσισμό. Σήμερα είναι ο ίδιος ένας ρατσιστής. Ρατσιστής απέναντι σε οτιδήποτε το ανατρεπτικό. Ένας διεστραμμένος αντικομμουνιστής. Ένας φασίστας στο κυριλέ. Τ' όνομά του Γκαζμέτ Καπλάνι. Με το αηδιαστικό πόνημά του στην ιστοσελίδα του ομοίου του Στ. Θεοδωράκη δεν αφήνει καμιά αμφιβολία για το ποιόν του. Το βράδυ της Κυριακής, γράφει, «γεννήθηκε το "κόμμα των νεοβαρβάρων"», οι οποίοι «δεν μετέχουν πραγματικά σε καμία ιδεολογική παράδοση», όμως αποτελούν μια ένωση από «ανδρώπους της άκρας αριστεράς και της άκρας δεξιάς, χύλιγκαν των γηπέδων και ανδρώπους του υποκόσμου», που αποτελούν την «άλλη όψη του πλιάτσικου του κράτους, του κουκουλώματος της πραγματικότητας, της διαφθοράς, της διαιλογίκης». Στο τέλος έχουμε το (πολύ... πρωτότυπο) συμπέρασμα: «Εάν κάπι μας έμαθε ο προηγούμενος αιώνας είναι ότι τα βάρβαρα μέσα γεννούν αναπόφευκτα έναν βάρβαρο κόσμο. Πόλη που καίγεται δεν είναι λουλούδι που ανθίζει. Είναι ο φασισμός και ο σταλινισμός που ανθίζει».

Κάπι φτωχοπόρδομοι σαν τον Καπλάνι, που παριστάνουν τους διανοούμενους μηρυκάζοντας πανεπιστημιακά εγχειρίδια της σχολής της νεοφιλελεύθερης κοινωνιολογίας, δεν αξίζουν παρά μόνο το σάλιο μας. Οπιδόποτε άλλο δα τους έδινε αξία. Τι να καταλάβει από οργή και απόγνωση, τι να καταλάβει από «νόμους» της ταξικής πάλης ένας άνθρωπος που η μόνη «ιδεολογία» που γνωρίζει και εφαρμόζει στη ζωή του είναι αυτή του γυμνοσάλιαγκα: «Ερποντας, γλείφοντας και με τα κέρατά μου»...

Το πολιτικό σύστημα είναι σαν τη Λερναία Υδρα

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το ελληνικό αστικό πολιτικό σύστημα περνάει κρίση. Οταν τα τρία κόμματα της συγκυβέρνησης αναγκάζονται να διαγράψουν μονομιάς 45 βουλευτές, όταν από τα τρία κόμματα μένουν στη συγκυβέρνηση τα δύο, τότε πραγματικά υπάρχει πολιτική κρίση. Θα πρέπει, όμως, να σημειωθεί εξαρχής ότι το κλίμα την επόμενη μέρα, παρά τα αναμενόμενα, δεν είναι και τόσο βαρύ. Περισσότερο θυμίζει κλίμα αναμονής παρά κλίμα σύγκρουσης ανάμεσα στους διαγραμμένους και τα κόμματά τους. Κι αυτό κάθε άλλο παρά τυχαίο είναι. Θα ήταν εντελώς λαθεμένο να βγάλει κάποιος το συμπέρασμα ότι το πολιτικό σύστημα βρίσκεται υπό κατάρρευση. Οσο για τις φλυαρίες περί του «τελους της μεταπολίτευσης», τις έχουμε ακούσει πολλές φορές μέχρι τώρα και δεν έχουν καμιά ιδιαίτερη αξία, δεδομένου ότι ο καθένας δίνει διαφορετικό περιεχόμενο στον όρο. Ας αφήσουμε πως λειτουργούν και παραπλανητικά. Γιατί αν αλλάξει ο αστικός πολιτικός χάρτης και αντικατασταθεί από έναν άλλο αστικό πολιτικό χάρτη, δεν θα έχουμε καμιά ουσιαστική αλλογή.

Το δεύτερο που τρέπει να παραθέσουμε εισαγωγικά είναι μια επισήμανση που έγινε σε πολιτικό άρθρο στο προηγούμενο φύλλο της «Κ»: «Γενικά, οι διαφωνούντες βουλευτές και οι φωνακλάδες εργατοπατέρες των αστικών κομμάτων παίζουν έναν ευεργετικό ρόλο για το αστικό σύστημα εξουσίας. Δημιουργούν έναν πόλο δήθεν αντίστασης, μαζεύουν και εκτονώνουν σε ανώδυνα κανάλια τη λαϊκή οργή. Και δεν δημιουργεί αυτό ρίσκο; Πάντα η αστική πολιτική έχει κάποιο ρίσκο. Το ρίσκο, όμως, είναι για κόμματα και για πολιτικούς και ποτέ για το σύστημα. Γιατί το επιμέρους ρίσκο κομμάτων και πολιτικών μετατρέπεται σε κέρδος για το σύστημα. Αν ο Κουτσούκος παραιτήθηκε από υφυπουργός (κατηγορώντας την τρόικα και όχι τη συγκυβέρνηση), βάζοντας στο τέλος και μια αναφορά στους ψηφοφόρους του, αυτό δεν βλάπτει το σύστημα. Χρειάζονται και οι δήθεν αδιάφοροι τύπου Κουτσούκου ή του άλλου, του βουλευτή Αρτας που παραιτήθηκε ή του Μανώλη που βγαίνει μονίμως στα κεραμίδια. Από την άλλη, το σύστημα κάποιων βουλευτών ή πολιτικών ή συνδικαλιστικών στελεχών δεν το πιστώνονται μόνο οι ίδιοι, χτίζοντας τις καριέρες τους, αλλά και τα κόμματά τους. Γιατί περνάει σ' έναν κόσμο η ψευδαίσθηση ότι υπάρχουν «υγείες δυνάμεις» και μέσα στα κόμματα εξουσίας και έτσι ενισχύεται ο κομοβανύλευτικός κοστικαμός».

ουχεται ο κομορούλευτικος κρητιδιος». Αυτό είναι σήγουρο ότι θα το δούμε το επόμενο χρονικό διάστημα, σε διάφορες παραλλαγές. Προς το παρόν είναι νωρίς, γιατί τα γεγονότα είναι εξαιρετικά νωττά, ενώ οι κινήσεις των διαγραφέντων δεν θα είναι ενιαίες, γιατί δεν ήταν ενιαία τα κίνητρά τους. Ούτε αποτελούσαν ενιαία ομάδα μέσα στα κόμματά τους (πλην της υποομάδας Καστανιδη στο ΠΑΣΟΚ). Ας πάμε στο ΠΑΣΟΚ. Υπάρχουν άνθρωποι που απλά δεν άντεξαν και παραιτήθηκαν πριν την ψηφοφορία. Οπως η ηθοποιός Ζούνη, για παράδειγμα, που δεν θέλει να την κρα-

Ζουν σε κάθε δημόσια εμφάνιση της. Ανθρωποι που έχουν καταλάβει ότι η πολιτική τους καριέρα τελείωσε μαζί με την προεδρία του Παππανδρέου, όπως ο Σταύρος Κουβέλης, άνθρωπος των ΜΚΟ που μπήκε στη Βουλή (και στην κυβέρνηση) χάρη στους προσωπικούς του δεσμούς με την οικογένεια Παππανδρέου. Ανθρώποι που απλά κοιτάζουν το κομματικό ακροστήριο, όπως οι περισσότεροι από τους διαφωνούντες, και άλλοι που θελούν να παίξουν ηγετικά παιχνίδια όπως ο Καστανίδης με την ομάδα του Κατσέλη ή η Βάσω Παππανδρέου.

Πέραν αυτών που αποφάσισαν να εγκαταλείψουν την πολιτική καριέρα στην οποία βρέθηκαν συγκυριακά, οι υπόλοιποι, οι επαγγελματίες της αστικής πολιτικής, ποντάρουν σ' ένα πρόγραμμα: να τάρει το κόμμα ο Βενιζέλος (όπως αναμένεται, μετά και τις συμφωνίες του με στελέχη του παπανδρέαϊκού πυρήνα, όπως ο Παπουτσής και ο Καρχιμάκης), και να δώσει γενική αμνηστία στεία, συγκεντρώνοντας «το άλον ΠΑΣΟΚ» (κατά τον όρο που ο ίδιος είχε λανσάρει παλιότερα). Ιστορικά στελέχη όπως η βαρόνη Βάσω, άνθρωποι με μακρά θητεία στον κομματικό μηχανισμό όπως η Ξενογιαννακοπούλου, δεν μπορούν να μείνουν εκτός. Ακόμη και ο Καστανιδης, που προβάλλεται ως επίδοξος αρχηγός κόμματος και διακηρύσσει με τη γνωστή αλαζονεία του ότι αυτός είναι «η διανόηση και η ψυχή του ΠΑΣΟΚ», μπορεί να βρει μια θέση στο «νέο ΠΑΣΟΚ» του Βενιζέλου. Εκτός αν έχει τη φιλωθεί τόσο που θεωρεί ότι μπορεί να φτιάξει νέο κόμμα και να πετύχει εκεί που απέτυχαν ένα σωρό άλλοι στα απώτερο και το πρόσφατο παρελθόν (τελευταίο παράδειγμα τέτοιου ναυάργιου ο Φλωριδης).

Ολοι αυτοί, όταν ξαναμαζευτούν υπό τον Βενιζέλο, θα προσφέρουν στο ΠΑΣΟΚ ένα άρωμα «αγωνιστικότητας», «ήθους», «αξιοπρέπειας», «συνειδητότητας» κ.λπ. Χωρίς να κατηγορούν για κάτι εκείνους που υπερψήφισαν το νέο Μνημόνιο, όπως άλλωστε επί δύο χρόνια έκαναν και οι ίδιοι με το Μνημόνιο-1. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Βενιζέλος απέφυγε οποιαδήποτε αιχμή κατά των διοικητών των φωνούντων, αφήνοντας τα πειθαρχικά μέτρα να τα πάρει ο τελειωμένος καπερχόμενος Παπανδρέου.

Διαφορετικά φοίνεται να είναι τα πρόγματα στη ΝΔ, όπου ο Σαμαράς ασθάνεται προδωμένος ακόμα και από δικούς του ανθρώπους, όπως ο Μαρκόπουλος, η Βόζεμπεργκ, ο Ζώης, ο Γκιουλέκας, ο Καρασμάνης. Αυτή τη στιγμή μή είναι αναγκασμένος να πάρει σε βάση ρος τους σκληρά μέτρα, προκειμένου να εδραιώσει τον αρχιγικό του ρόλο που αμφισβήτησε. Οσο θα πλησιάζουμε προς τις εκλογές, όμως, θα φουντώνει το παρασκήνιο. Γιατί αρκετοί από τους διαγραφέντες είναι τοπάρχες και με τίποτα δεν θα ήθελε ο Σαμαράς να τους δει στους συνδυασμούς άλλου κόμματος (π.χ. της Μπακογιάννη) ή να δημιουργούν κάποιο νέο πολιτικό σχήμα που θα του κόψει ψήφους. Οι Κεφαλογιάννηδες, για παράδειγμα, ελέγχουν παραδοσιακά το δεξιό ακροστέριο στη Ηράκλειο. Ο Μαρκόπουλος ελέγχει την

Εύβοια. Ο Γκιουλέκας έχει φτιάξει πρωσπικό μηχανισμό στη Θεσσαλονίκη. Το παιχνίδι είναι ανοιχτό, λοιπόν, και στη ΝΔ, όπου εμφανίζεται σαν να έχει κλείσει.

Αλλά κι αν δεν υπάρξει επανασυγκόλληση ούτε του ΠΑΣΟΚ ούτε της ΝΔ, αν κάποιοι από τους διαγραφέντες κινηθούν και δημιουργήσουν νέα πολιτικά σχήματα, με τα οποία θα κατέβουν στις εκλογές, είτε αυτοτελώς είτε σε συνεργασία με υπάρχοντα πολιτικά σχήματα, χαμένο ή κερδισμένο θα βγει το αστικό πολιτικό σύστημα; Χαμένοι μπορεί να βγουν ο Σαμαράς με τον Βενιζέλο, η ΝΔ με το ΠΑΣΟΚ (όλο και κάτι θα κόψουν τα σχήματα με τους... «αγωνιστές» που δεν ψήφισαν το Μηνημόνιο), όχι όμως το πολιτικό σύστημα, δεδομένου ότι τα σχήματα με τους διαγραφμένους (που βέβαια κάθε άλλο πταρά στο «πεζοδρόμιο» θα κατέβουν) θα λειτουργήσουν σαν δοχεία εκτόνωσης ενός τμήματος της λαϊκής οργής.

Γ' αυτό και υποστηρίζουμε ότι το αστικό πολιτικό σύστημα είναι σαν τη Λερναία Υδρα. Ακόμη και αν η κρίση φέρει τη διάλυση του παραδοσιακού δικομματισμού, το πολιτικό σύστημα θα βρει λύση. Ακόμη κι αν χρειαστεί να λειτουργήσει με αιστερισμούς κυβερνητικών κομμάτων. Οταν οι εξελίξεις συμβαίνουν μόνο στις κορυφές του συστήματος, λύσεις βρίσκονται. Εδώ το 1989-90 μπήκε σε δυο διαδοχικές κυβερνήσεις ο ενιαίος τότε Συναπισμός, υπό τους Φλωράκη και Κύρκο.

Πρόβλημα για το πολιτικό σύστημα και για το καπιταλιστικό σύστημα γενικότερα αρχίζει να δημιουργείται όταν το πολιτικό σύστημα δεν μπορεί να κυβερνήσει επειδή δεν αφιστηθείται απλώς από τα κάτω, άλλα εμποδίζεται έμπρακτα να κυβερνήσει. Οπως έγινε, για παράδειγμα, στην Αργεντινή την περίοδο που η κρίση οδήγησε σε λαϊκή εξέγερση. Τότε οι πρόεδροι και οι υπουργοί τους έφευγαν με τα αμερικανικά ελικόπτερα γιατί ο κόσμος είχε ξεσηκωθεί και σάρωνε τα πάντα. Τότε προγματικά η πολιτική κρίση μετατρεπόταν σε επαναστατική κατάσταση. Μια επαναστατική κατάσταση η οποία δεν εξελίχτηκε επαναστατικά, αλλά ελέγχθηκε και έγινε διαχειρίσιμη από το καπιταλιστικό σύστημα, μέσω μιας ευρείας αναδιάταξης του πολιτικού σκηνικού.

Ακριβώς αυτό είναι που πρέπει να μας απασχολεί. Εξεγερτικά φανόμενα ωριμάζουν στην Ελλάδα, ποιες όμως είναι οι προοπτικές; Μια εξέλιξη –τηρουμένων των αναλογιών– τύπου Αργεντινής; Με μερικά ψίχουλα στο τραπέζι των εργατών και των ανέργων και μια πιο χαλαρή διασχείριση της υπερεκμετάλλευσης, σε συνδυασμό με μια αναδιάταξη του πολιτικού σκηνικού, με αναβαθμισμένο ρόλο των κομμάτων της καθεστωτικής-αντεπανοστατικής Αριστεράς, το σύστημα θα επιδιώξει να ελέγξει την κατάσταση. Κι έχει πολλές δυνατότητες να το πετύχει, γιατί δεν υπάρχει το αντίπαλο πολιτικό δέος. Η εργατική τάξη δεν έχει συγκροτηθεί πολιτικά, δεν έχει προγραμματική κατεύθυνση και επομένως δεν έχει μπούσουλα και σε επίπεδο πολιτικής τακτικής.

■ Σκάνδαλο Πόρτο Καρράς

Νέα προκλητική φωτογραφική διάταξη

Οχαλκιδικώπης υφυπουργός Γεωργίας Γ. Δριβελέγκας με μια αντισυνταγματική διάταξη ανοίγει το δρόμο στην εταιρία του ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΡΑΣ (συμφερόντων Κ. Στέγγου) να χτίσει 585 πλούτελστατες βίλες σε δάσος 17.630 στρεμμάτων. Η διάταξη αυτή είναι το άρθρο 29 ενός νομοσχεδίου που την προηγούμενη Τετάρτη ολοκληρώθηκε η πρώτη ανάγνωσή του στη Διαρκή Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής και αφορά τα ακίνητα που διαχειρίζεται το υπουργείο Γεωργίας.

Ο Γ. Δριβελέγκας δεν έχει καμιά αρμοδιότητα να νομοθετεί για τα δάση, γιατί η αρμοδιότητα έχει περάσει στο υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής (ΥΠΕΚΑ). Αυτό δεν το επισημαίνουμε επειδή πιστεύουμε ότι θα είχε καλύτερη μεταχείριση το δάσος του Μαρμαρά από τον Γ. Παπαϊωναστανίου, αλλά γιατί η σπουδή του Γ. Δριβελέγκα «βρομάει» από μόνη της. Στη συνέχεια θα αναφερθούμε στο περιεχόμενο του άρθρου 29 και θα μας δοθεί η ευκαιρία να μιλήσουμε για μια κοινή συνέντευξη του Γ. Δριβελέγκα με όλους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Η εισαγωγή της συγκεκριμένης διάταξης έγινε εν πλήρῃ συνειδήσει για τις καταστροφικές επιπτώσεις της σε ένα δάσος 17.630 στρεμμάτων.

Πυρήνας του διαχρονικού σκανδάλου του ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΡΑΣ είναι ο δασικός χαρακτήρας της έκτασης των 17.630 στρεμμάτων, που επίχουντας, με αποκινητικό χαρακτήρα σύμβαση, επιτράπηκε στον Καρρά να την «αναπτύξει» τουριστικά, γεωργικά, βιομηχανικά.

Ο αποχαρακτηρισμός της δασικής αυτής έκτασης έληξε στις 24 Οκτώβρη του 1987. Όμως, ο μετέπειτα και μέχρι σήμερα ιδιοκτήτης του ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΡΑΣ Κ. Στέγγος πάει συνεχώς τις δασικές υπηρεσίες και τους αρμόδιους υπουργούς να προχωρήσουν στον αποχαρακτηρισμό της έκτασης. Το Δ' Τμήμα του ΝΣΚ, τον Απρίλι του 2003, ύστερα από ερώτημα που είχε υποβάλει ο Ιθύνων νους του δασοκόπου νόμου 3208/2003 Β. Γιωτάκης, εξέδωσε την ομόφωνη Γνωμοδότηση 164, με την οποία «κλειδώσε» το δασικό χαρακτήρα των 17.630 στρεμμάτων. Αυτό θορύβησε την κυβέρνηση του Κ. Σημίτη, που το Γενάρη του 2004 φήμισε την περιβόλητη (ν)τροπολογία του πρώην υπουργού Οικονομικών Χ. Πόρχα, που την είχαν εισαγάγει 11 βουλευτές του ΠΑΣΟΚ.

Μετά από πέντε χρόνια, το 2008, επί κυβέρνησης ΝΔ, επανέρχεται ο Κ. Στέγγος και εντείνει τις πιέσεις του στις δασικές υπηρεσίες και σε μεγαλοστελέχη του υπουργείου Γεωργίας, να προχωρήσουν σε αποχαρακτηρισμό της έκτασης των 17.630 στρεμμάτων με Πράξη Χαρακτηρισμού της πλάκας. Αποκαλύψαμε τότε όλο το παρασκήνιο και αναγκάσαμε τους υπηρεσιακούς παράγοντες να μη τολμήσουν να συνεργήσουν στην παράνομη απαίτηση του Κ. Στέγγου και να αποχαρακτηρίσουν το δάσος των 17.630 στρεμμάτων.

Το 2009 βγαίνει μια απόφαση του ΣΤΕ, σύμφωνα με την οποία δασικές εκτάσεις και δάση που έχουν δεχερώθει πρίν τον Ιούνη του 1975 (που ψηφί-

στηκε το σύντομα του '75), μετά από «νόμιμεση» αποφάσεις της Διοίκησης **χάνουν το δασικό τους χαρακτήρα** εφόσον η κατάσταση που έχει δημιουργηθεί στη συνέχεια είναι μη αναστρέψιμη. Τότε, η πρώην προϊστορία της Διεύθυνσης Δασών της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας Αρχ. Τσακιστράκη (πολιτικά ΝΔ) πίεσε πάλι τον πρώην δασάρχη Πολυγύρου να αποχαρακτηρίσει το Δάσος του Μαρμαρά, αξιοποιώντας αυτή την απόφαση. Και πάλι τότε, χωρίς να θέλουμε να ευλογήσουμε τα γένια μας, υποχρέωσαμε τον δασάρχη να μη τολμήσει ν' αποχαρακτηρίσει την έκταση, γιατί η συγκεκριμένη απόφαση του ΣΤΕ δεν μπορεί να έχει εφαρμογή στην περίπτωση του δάσους των 17.630 στρεμμάτων, για δύο λόγους: Πρώτον, γιατί δεν έχει δημιουργηθεί καμία **μη αναστρέψιμη κατάσταση** και, δεύτερον, γιατί με την αποκινητική σύμβαση που είχε υπογράψει ο Καρράς με τη φασιστική δικτατορία δεν προβλέποταν η κατασκευή 585 βιλών. Επίσης, οι υπηρεσιακοί παράγοντες των κεντρικών υπηρεσιών της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Περιβάλλοντος, που είχαν ερωτηθεί από τον πρώην δασάρχη, του είχαν πει ότι είναι παράνομη οποιαδήποτε πράξη χαρακτηρισμού με την οποία θα αποχαρακτηρίζονται η έκταση.

Ο χαλκιδικώπης νυν υφυπουργός Γεωργίας I. Δριβελέγκας, τον Ιούλη του 2009 (ήταν αντιπολιτευόμενος βουλευτής τότε), μαζί με όλους βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, κατήγγειλε τις κινήσεις της Αρχ.

Τσακιστράκη ν' αποχαρακτηρίσει την έκταση των 17.630 στρεμμάτων. Τώρα, όμως, ξέχασε αυτή τη σωστή (αν και δημογογική) καταγγελία και με το άρθρο 29 του εν λόγω νομοσχέδιου εισάγει αντισυνταγματική διάταξη, με την οποία αποχαρακτηρίζει την έκταση και ανοίγει το δρόμο στον Κ. Στέγγο να κατασκεύασε τις 585 βιλές.

Την άνοιξη του 2011, ο προϊστάμενος του αρμόδιου τμήματος της Πολεοδομίας Χαλκιδικής, που εκδίδει τις οικοδομικές άδειες, Μ. Τοπικής, εκδίδει ως καθ' ύλην αρμόδιος απόφαση με την οποία ανακαλεί την άδεια 199/2010 με την οποία ο Κ. Στέγγος ετοιμάζοταν να χτίσει τις 585 βιλές. Η ανακλητική απόφαση της Πολεοδομίας Χαλκιδικής κατά της άδειας 99/2010 δεν διήρκησε για πολύ, γιατί ο Γενικός Γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης Θ. Σιώκος **ανακάλεσε** την ανακλητική απόφαση της Πολεοδομίας, στις 25 Αυγούστου του 2011. Η απόφαση αυτή του Θ. Σιώκου είναι **παντελώς παράνομη** και εκδόθηκε για να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα του Κ. Στέγγου (εμείς αποκαλύψαμε και αυτή την παράνομη ενέργεια).

Την 1η Νοέμβρη του 2011, ο δήμαρχος Πολυγύρου, Ζωγράφος, προκειμένου «να ξεπλύνει τη ντροπή του», γιατί συνέβαλε καίρια τον Αύγουστο του 2011 να εκδοθεί η παράνομη άδεια 199/2010, έδωσε εντολή στο νομικό του σύμβουλο να υποβάλει ένσταση στην Ειδική Επιτροπή του άρθρου 152 του νόμου 3463/2006 της Περιφέρειας Μακεδονί-

ας-Θράκης. Η επιτροπή αυτή, σε συνεδρίασή της τελή Δεκέμβρη-αρχές Γενάρη, εξέδωσε απόφαση με την οποία δικαιώνει όχι το δήμο Πολυγύρου, αλλά το συγκρότημα του Στέγγου. Η απόφαση αυτή δεν έχει ακόμη καθαρογραφεί, ενώ την περιμένει ο νομικός σύμβουλος του Δήμου προκειμένου να κάνει προσφυγή στο ΣΤΕ.

Καπάκι στην απόφαση της Ειδικής Επιτροπής έρχεται ο Γ. Δριβελέγκας, αυτός που ως αντιπολιτεύομένος βουλευτής κατήγγειλε τις ενέργειες της Αρχ. Τσακιστράκη το 2009, και εισάγει, αν και αναρμόδιος, την αντισυνταγματική και συνάμα αντιδασική διάταξη με την οποία αποχαρακτηρίζει το δάσος των 17.630 στρεμμάτων. Το κάνει χρησιμοποιώντας τα επιχειρήματα της Αρχ. Τσακιστράκη ότι το δάσος αυτό διάταξε για πολύ, γιατί ο Γενικός Γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης Θ. Σιώκος ανακάλεσε την ανακλητική απόφαση της Πολεοδομίας, στις 25 Αυγούστου του 2011. Η απόφαση αυτή του Θ. Σιώκου είναι **παντελώς παράνομη** και εκδόθηκε την άδεια 199/2010 με την οποία ο Κ. Στέγγος ετοιμάζοταν να χτίσει τις 585 βιλές. Η ανακλητική απόφαση της Πολεοδομίας κατά της άδειας 99/2010 δεν διήρκησε για πολύ, γιατί ο Γενικός Γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης Θ. Σιώκος ανακάλεσε την ανακλητική απόφαση της Πολεοδομίας, στις 25 Αυγούστου του 2011. Η απόφαση αυτή του Θ. Σιώκου είναι **παντελώς παράνομη** και εκδόθηκε την άδεια 199/2010 με την οποία ο Κ. Στέγγος ετοιμάζοταν να χτίσει τις 585 βιλές. Η ανακλητική απόφαση της Πολεοδομίας κατά της άδειας 99/2010 δεν διήρκησε για πολύ, γιατί ο Γενικός Γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης Θ. Σιώκος ανακάλεσε την ανακλητική απόφαση της Πολεοδομίας, στις 25 Αυγούστου του 2011. Η απόφαση αυτή του Θ. Σιώκου είναι **παντελώς παράνομη** και εκδόθηκε την άδεια 199/2010 με την οποία ο Κ. Στέγγος ετοιμάζοταν να χτίσει τις 585 βιλές. Η ανακλητική απόφαση της Πολεοδομίας κατά της άδειας 99/2010 δεν διήρκησε για πολύ, γιατί ο Γενικός Γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης Θ. Σιώκος ανακάλεσε την ανακλητική απόφαση της Πολεοδομίας, στις 25 Αυγούστου του 2011. Η απόφαση αυτή του Θ. Σιώκου είναι **παντελώς παράνομη** και εκδόθηκε την άδεια 199/2010 με την οποία ο Κ. Στέγγος ετοιμάζοταν να χτίσει τις 585 βιλές. Η ανακλητική απόφαση της Πολεοδομίας κατά της άδειας 99/2010 δεν διήρκησε για πολύ, γιατί ο Γενικός Γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης Θ. Σιώκος ανακάλεσε την ανακλητική απόφαση της Πολεοδομίας, στις 25 Αυγούστου του 2011. Η απόφαση αυτή του Θ. Σιώκου είναι **παντελώς παράνομη** και εκδόθηκε την άδεια 199/2010 με την οποία ο Κ. Στέγγος ετοιμάζοταν να χτίσει τις 585 βιλές. Η ανακλητική απόφαση της Πολεοδομίας κατά της άδειας 99/2010 δεν διήρκησε για πολύ, γιατί ο Γενικός Γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης Θ. Σιώκος ανακάλεσε την ανακλητική απόφαση της

Οι... εμπειριστωμένες αναλύσεις του «Ριζοσπάστη» της περασμένης Τρίτης και Τετάρτης για την «καλά οργανωμένη προβοκάτσια», τους «κουκουλοφόρους που έδρασαν με απόλυτο συγχρονισμό», τα «δολοφονικά όπλα» που «απαιτούν ιδιαίτερη εκπαιδευση» (φωτοβολίδες!), αλλά και την ταυτόχρονη δράση των τρομοκρατών (συγνώμη, των προβοκατόρων θέλαμε να πούμε) σε οχτώ πόλεις της χώρας (!) θα ήταν λειψή αν δεν τη συμπληρώναμε με το... διεθνές σχέδιο των προβοκατόρων να σπειρούν τον πανικό στους λαούς. Στο παρόν φύλλο αποκαλύπτουμε σε... παγκόσμια αποκλειστικότητα, ορισμένες πτυχές αυτού του... οργανωμένου σχεδίου που δυστυχώς παρέλειψαν οι δημοσιογράφοι του «Ριζοσπάστη». Εμείς, όμως, θα τους βοηθήσουμε να το θυμηθούν, γιατί καλό είναι να λέμε όλη την αλήθεια.

Οι προβοκάτορες του Λονδίνου

Ας ξεκινήσουμε με το πιο πρόσφατο κρούσμα της διεθνούς οπείρας των προβοκατόρων σε ευρωπαϊκό έδαφος. Τον περασμένο Αύγουστο το Λονδίνο φλεγόταν επί τέσσερις μέρες, με αφορμή τη δολοφονία από την αστυνομία του 29χρονου μαύρου Μάρκ Ντάγκαν, πατέρα τεσσάρων παιδιών. Οι μπάτσοι, συνεπικουρύμενοι από τα ΜΜΕ, εμφάνισαν τον Ντάγκαν περίπου σαν τον ίδιο τον διάβολο. «Γκάνγκστερ» και «έμπορο ναρκωτικών» τον ανέβαζαν και τον κατέβαζαν, μέχρι που η Daily Mail τον συνέδεσε με «αδίστακτες συμμορίες της Τζαμαϊκα!» Ο «τρομοκράτης» είχε όλως τυχαίως λευκό ποινικό μητρώο και δολοφονήθηκε το απόγευμα της 4ης Αυγούστου σε συμπλοκή στο Τότεναμ, στα βόρεια προάστια του Λονδίνου.

Προκειμένου να μη χρεωθεί η αστυνομία τη δολοφονία, έσπευσαν οι... προβοκάτορες να την προστατεύσουν και να... παραπλανήσουν την κοινή γνώμη! Απίστευτο κι όμως αληθινό! Ενα δεδομένο που το αποδεικνύει αυτό (σαν τα «δεδομένα» που αναφέρει η φυλλάδια του Περισσού για τα γεγονότα της περασμένης Κυριακής στην Ελλάδα) είναι ότι το μπαράζ των πυρκαγιών και των καταστροφών σε κτίρια εξελίχθηκε σχεδόν ταυτόχρονα όχι μόνο στο Λονδίνο, αλλά και σε μια σειρά βρετανικές πόλεις, όπως το Μάντσεστερ, το Μπρίστολ, το Σάλφορντ, το Λίβερπουλ, το Νότινγκχαμ και το Μπίρμινγχαμ!

Ο σύντροφος Κάμερον (συγνώμη, ο πρωθυπουργός της Βρετανίας Κάμερον θέλαμε να πούμε) έσπευσε ν' αποκλείσει οποιαδήποτε κοινωνικά και πολιτικά αίτια για τις ταραχές που ξέσπασαν στο Λονδίνο, αποκαλώντας «εγκληματίες» αυτούς που λεηλατούσαν μαγαζιά, αρπάζοντας τσιγάρα, αρώματα, ρούχα και ηλεκτρικές συσκευές. Το αποτέλεσμα των ταραχών ήταν πέντε νεκροί, εκαποντάδες καμένα και λεηλατημένα μαγαζιά, αλλά και αισθητικά τρήματα, 3.100 συλλήψεις, εκαποντάδες καταδίκες σε δικαιοσύνια «φραστ-τρακ» απόμων (νέων στην πλειοψηφία τους) που δεν προέρχονταν μόνο από τους «καικούς» μετανάστες αλλά και από τα πιο φτωχά στρώματα της βρετανικής κοινωνίας. Οπως μια 11χρονη... προβοκατόρισσα που ομολόγησε ότι έσπασε τα ζάμια ενός καταστήματος ενδυμάτων στο Νότινγκχαμ και καταδικάστηκε σε ενέντα μήνες επιτίρηση και «εθελοντική» εργασία για την αποκατάσταση των ζημιών. Ποινή που, όπως υποστήριξε ο δικαστής, είναι μεγαλύτερη από τη

συνήθη για μια τέτοια πράξη, αλλά αντανακλά τη σοβαρότητα των πράξεων που συνέβησαν στην πόλη εκείνο το βράδυ. Ευτυχώς, οι προβοκάτορες κατατροπώθηκαν από τη βρετανική... δικαιούση!

Τα γαλλικά αποβράσματα

Επτά χρόνια πριν (το Νοέμβρη του 2005), κάποιοι άλλοι προβοκάτορες έκαψαν τα γαλλικά προάστια. Και εκεί όλα συνέβησαν «σχεδόν ταυτόχρονα». Αφορμή ο θάνατος δυο εφήβων αφρικανικής καταγωγής, 15 και 17 χρόνων, που σκοτώθηκαν από ηλεκτροπληξία όταν βρήκαν καταφύγιο σε έναν υποσταθμό της γαλλικής ΔΕΗ, για να γλιτώσουν από τους μπάτσους που τους καταδίωκαν. Γιατί πήγαν να το σκάσουν; Αν ήταν αγωνιστές, όπως αυτοί του Περισσού, δε θα το έσκαγαν! Οι αιθώρι θέλουν να φοβηθούν τίποτα, που λέει και... η αισθητική.

Οι προβοκάτορες, στην πλειοψηφία τους γύροι μεταναστών (αλλά γάλλοι υπήκοοι), έκαψαν για πολλές εβδομάδες αυτοκίνητα (εκαποντάδες κάθε μέρα) και... σύντροφος Σαρκοζί (συγνώμη, ο τότε υπουργός Εσωτερικών Σαρκοζί) αποκάλυψε ότι «το 75-80% είναι σε σημασμένοι για διάφορα αδικήματα», γι' αυτό και τους απεκάλεσε «αποβράσματα!» Η «Αριστερά» έσπευσε να τους καταγγείλει. Την πέμπτη μέρα των συγκρούσεων (1/11/05), το «ΚΚ Καλλίας εξέδωσε δελτίο Τύπου με τίτλο «Το ΚΚΚ καταγγέλλει τη βία και

καλεί την κυβέρνηση ν' αλλάξει πολιτική». Στην ανακοίνωση, μεταξύ άλλων, αναφέροταν επί λέξει: «Μετά τους θανάτους δύο εφήβων στο Κλισί κι ενός ενήλικα στο Επινό και τις επαναλαμβανόμενες ταραχές, η ένταση παραμένει πολύ έντονη. Το Κομμουνιστικό Κόμμα καταγγέλλει τη βία, απ' όπου κι αν προέρχεται. Η ηρεμία πρέπει να επιστρέψει όσο το δυνατόν γηγορότερα και ο καθένας πρέπει ν' αντλήσει τα διδάγματά του».

Τρεις μέρες αργότερα, στις 4/11/05, με την εξέγερση να έχει επεκταθεί σ' όλη τη Γαλλία (σε 300 πόλεις!), το «ΚΚ Κημοποιεύει νέα, πιο ανολυτική ανακοίνωση που καλεί τον Σαρκοζί να παραιτηθεί και προτείνει μέτρα όπως: «Η αισθητική να υπηρετεί όλο το έθνος, πράγμα που σημαίνει: εκδημοκρατισμός, εκπαίδευση προγματική, ευελιξτικό μέσο!» Στο ίδιο μήκος κύματος κινήθηκε και το Σοσιαλιστικό Κόμμα, που μέσω της συνδικαλιστικής του ομοσπονδίας CFDT (Γαλλική Δημοκρατική Συνομοσπονδία Εργατών) έσπευσε να ταχθεί αλληλέγγυο όχι φυσικά με τους εξεγερμένους αλλά με τους «παθόντες» (μεταξύ των οποίων και οι αισθητικοί φυσικά). Μέχρι και η τροτσική LCR (Επαναστατική Κομμουνιστική Λίγκα) έσπευσε να υπενθυμίσει ότι στόχος είναι η κυβέρνηση, καλώντας σε ενωτικές και ειρηνικές διαδηλώσεις.

Οι εξεγερμένοι, όμως, είχαν άλλη απόψη. Ενας από αυτούς παραδέχτηκε στη Le Monde (ρεπορτάζ με τίτλο «Μια νύχτα με τους «λυσσασμένους στασιαστές», 7/11/05), ότι έκαψε ακό-

με τις ανταποκρίσεις του ίδιου του Economist. Το «αμερικανικό όνειρο» συνετρίβη εντυπωσιακά μπροστά στα μάτια της ανθρωπότητας, καταγράφοντας έναν θλιβερό απολογισμό: 58 νεκροί, 4.000 τραυματίες, 12.000 συλλήψεις. Περιπτών ν' αναφερθούμε στα... εγκλήματα των προβοκατόρων εκείνων. Πλιάτσικο σε μαγαζιά που είχαν... σεβαστοί κορεάτες νοικοκυράριοι που έβγαιναν με τα πιστόλια στα χέρια να σώσουν τις περιουσίες τους, 3.600 φρατίες που κατέστρεψαν 1.100 κτίρια, 10.000 επιχειρήσεις κατεστραμμένες! Ζημιές της τάξης του 1 δισ. δολαρίων!

Ο τότε πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας, Φρανσουά Μιτεράν, έσπευσε να επιρρίψει ευθύνες στη νεοφιλεύθερη πολιτική του πατέρα Μπους και του προκάτοχου του Ρεγκαν, αλλά ο... σύντροφος Μπους, την ίδια στιγμή που έσπευδε να εκδηλώσει την «κοινωνική του ευαισθησία» με υποσχέσεις και κατευναστικές δηλώσεις, έστελνε τους μισθοφόρους δολοφόνους των επιλεκτών μονάδων τεζοναυτών να ενισχύσουν το στροτό και την αστυνομία στο Λος Αντζελες. Οχι θα άφηνε τους προβοκατόρες ν' αλωνίζουν!

Οι προβοκάτορες του «τρίτου κόσμου»

Κλείνουμε αυτή τη συνεισφορά μας στην αποκάλυψη του... διεθνούς κέντρου προβοκάτορας του «τρίτου κόσμου». Από τη μακρινή Αργεντινή μέχρι την κοντινή Αίγυπτο, οι προβοκατόρες τα κάνουν «Γη Μαδιάμ», αρπάζοντας όχι μόνο τρόφιμα, αλλά και ηλεκτρικά είδη και γενικά ό, τι βρίσκουν μπροστά τους. Και βέβαια, μόνιμος στόχος τους είναι οι τράπεζες (γιατί άραγε).

Διαβάζουμε στο βρετανικό BBC της 15/1/2002 για τη δράση των προβοκατόρων στην Αργεντινή: «Σε ορισμένες επαρχιακές πόλεις οι διαδηλωτές έσπασαν την οργή τους στις τράπεζες, πετώντας πέτρες για να σπάσουν τζάμια, και γίγνοντας έπιπλα και καταστρέφοντας υπολογιστές». Το ίδιο ραδιοτηλεοπτικό δίκτυο αναφέρει ένα μήνα πριν (19/12/2001): «Οι ταραχοποιοί έσπασαν τζάμια και λεπλάτησαν μαγαζιά, ληστεύοντας αγαθά, από τρόφιμα μέχρι τηλεοράσεις». Τι σου είναι αυτοί οι... προβοκατόρες, παντού τα ίδια κάνουν οι άτιμοι! Βέβαια, αυτά τα έκαναν στην Αργεντινή που χρεοκόπησε και ήταν πεινασμένοι, όχι... χορτάτοι όπως εμείς εδώ στην Ελλάδα!

Στη γειτονική Αίγυπτο, τους προβοκατόρες κατατρόπωσε ο... σύντροφος Μουμπάρακ (συγνώμη ξανά, ο πρόεδρος Μουμπάρακ θέλαμε να πούμε), που το Δεκέμβρη του 2008 τιμώρησε αυστηρά τους «πλιατσικούδηγους» που ήταν υπεύθυνοι για τις μεγαλύτερες (από τη δεκαετία του '70, όπως επεσήμανε τότε το Αλ Τζαζίρα) ταραχές, που έσπευσαν τον Απρίλη του 2007. Είκοσι δύο κατηγορούμενοι (οι μησοί από τους οποίους δικάστηκαν ερήμην) καταδικάστηκαν σε ποινές φυλάκισης μέχρι 5 χρόνια, με τις κατηγορίες της λεηλασίας, της κατοχής εκρηκτικών και της προσβολής αστυνομικών (αν είναι δυνατόν να βρίζουν τα... «παιδιά του λαού», ντροπή τους!). Το ματοβαμμένο καθεστώς Μουμπάρακ «προστάτευσ

Προγραφές χιλιάδων εκπαιδευτικών

Xιλιάδες εκπαιδευτικούς έχει προγράψει το υπουργείο Παιδείας. Σύμφωνα με λίστα που έχει ήδη καταρτίσει και κρατά στα συρτάρια του, 17.599 εκπαιδευτικό μόνο από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, θεωρούνται ότι «περισσεύουν», αφού συνολικά ο αριθμός των υπηρετούντων μόνιμων εκπαιδευτικών είναι 86.211 (84.535 οργανικά ανήκοντες + 1.676 από μεταθέσεις) και οι θέσεις είναι μόλις 68.612. Ο αριθμός αυτός προκύπτει μετά τις μεταθέσεις του 2011, ενώ δεν έχουν ληφθεί υπόψη οι μεταβολές από τις συγχωνεύσεις σχολείων, τις παραπτήσεις, τις συνταξιοδοτήσεις και τους διορισμούς.

Τα πρωτεία στη λίστα των προγραφών κρατούν οι γυμναστές (2.251 άτομα), οι καθηγητές πληροφορικής (2.616), οι φιλόλογοι (1.331), οι μαθηματικοί (1.095), οι καθηγητές γαλλικής (1.603) και αγγλικής γλώσσας (1.577), οι φυσικοί

(760), οι χημικοί (316), οι καθηγητές μουσικής (302) αλλά και ειδικότητες της τεχνικοπαγγελματικής εκπαίδευσης. Οι εκπαιδευτικοί που «πλεονάζουν» αντιστοιχούν σχεδόν επακριβώς στον αριθμό των 15.000 δημόσιων υπάλληλων, που η κυβέρνηση των δωσιλογων δεσμεύτηκε απέναντι στα αφεντικά της τρόικας ότι θα απολύσει μέσα στο 2012!

Μπορεί η Διαμαντοπούλου να θέλει να αποκοιμίσει τους εκπαιδευτικούς με διάφορες φαναράρες («ευνομούμενη πολιτεία», «σχολείο σημαίνει δάσκαλος στην τάξη»), η πράξη, όμως, άλλα δείχνει (το υπουργείο έχει κάνει συστηματική προετοιμασία, καθώς φαίνεται με την παραπάνω λίστα του Σίντλερ), όπως άλλωστε και η διακηρυγμένη εμμονή της στον «έξορθολογισμό» της εκπαίδευσης, που θα γίνει «άνθρωπο τον άνθρωπο».

Την πεποίθηση ότι έχουν έτοιμο

τον αριθμό των εκπαιδευτικών που θα δουν την έξοδο, ενισχύουν οι σχετικές δεσμεύσεις που ανέλαβε η κυβέρνηση με το νέο Μνημόνιο, οι οποίες εντάσσονται στο γενικό στόχο της μείωσης των δημόσιων υπάλληλων τουλάχιστον κατά 150.000 ως το 2015. Σύμφωνα με αυτές, η κυβέρνηση θα προχωρήσει:

– Σε αυστηρή εφαρμογή της αναλογίας 1:5 προσλήψεις-αποχωρήσεις

– Σε μείωση της απασχόλησης των συμβασιούχων (στην εκπαίδευση αναμένεται ελαχιστοποίηση των προσλήψεων αναπληρωτών)

– Στην εργασιακή εφεδρεία επαρκούς αριθμού δημόσιων υπάλληλων, ώστε ως το τέλος του 2012 να πετύχει 15.000 υποχρεωτικές αποχωρήσεις.

Στο Μνημόνιο αναφέρονται χαρακτηριστικά τα εξής: «Η προ-

γραμματισμένη λειτουργική αξιολόγηση της δημόσιας διοίκησης και τα σχέδια για το κλείσιμο, τη συγχώνευση ή τη συρρίκνωση φορέων της γενικής κυβέρνησης, θα μας βοηθήσει να προσδιορίσουμε τους υπεράριθμους δημόσιους υπαλλήλους» (εξ ου και το νέο σίριαλ συγχωνεύσεων-καταργήσεων σχολικών μονάδων που προγραμματίζεται για τη σχολική χρονιά 2012-2013 και η επίσπευση της εφαρμογής της αξιολόγησης, που αποτελεί μοχλό όχι μόνο για τις απολύτες, αλλά και για τη βαθμολογική και επομένως και τη μισθολογική καθήλωση).

Αναφέρεται επίσης ότι «για τον καλύτερο έλεγχο και περιορισμό των προσλήψεων θα 1) μειώσουμε την επήσια είσοδο σε στρατιωτικές και αστυνομικές σχολές και δημόσιες ακαδημίες... 2) αυξάνουμε την εργασιακή εφεδρεία επησίως και θα 3) εξαλείψουμε τις κενές θέσεις στο

πλαίσιο της αναδιάρθρωσης του δημόσιου τομέα». Τονίζεται μάλιστα ότι σε περίπτωση που υπάρξουν «υστερήσεις σε σχέση με τις στοχευμένες μειώσεις προσωπικού», η κυβέρνηση θα θεσπίσει «αμέσως πάγωμα προσλήψεων».

Κοντολογίς, ανακοινώνεται ότι για τα επόμενα χρόνια αναμένονται μηδενικές σχεδόν προσλήψεις, αλλά και μείωση του αριθμού των θέσεων εισακτέων, αρχής γενομένης από τις σχολές των καρφαβανάδων και μπάτσων (τούτο, βεβαίως, ουδόλως μας κόφτει). Εποιητικός θα δούμε το υπουργείο Παιδείας να ανακοινώνει λιγότερες θέσεις εισακτέων για ΑΕΙ-ΤΕΙ. Μείωση θα έχουμε όμως και λόγω του ότι από φέτος καταργείται το δικαίωμα των απόφοιτων παλαιότερων επών να υποβάλλουν μόνο μηχανογραφικό, χωρίς να δίνουν νέες πανελλαδικές εξετάσεις, για να καταλάβουν το 10% των θέσεων εισακτέων.

Τα Συμβούλια διοίκησης δε στεριώνουν

Αξιολόγηση ante portas

Hαξιολόγηση, δηλαδή η επιστροφή του επιθεωρητημού, είναι άρρηκτα δεμένη με το μοντέλο του «νέου σχολείου» της αμάθειας, της απόλυτης εξειδικευσης, των ταξικών φραγμών, της επιχειρηματικής «ανταγωνιστικής» λειτουργίας, της αυταρχικής διοίκησης. Είναι ταυτόχρονα ο μοχλός για την προσαγωγή, άρα και τη μισθολογική εξέλιξη των εκπαιδευτικών, σύμφωνα με το νέο μισθολόγιο, που συνδέει απόλυτα το μισθό με το βαθμό.

Η απόπειρα επιβολής της γίνεται με μεθόδους fast track αποφασίζομεν και διατάσσομεν. Μετά την παγιδα της «αυτοαξιολόγησης» της σχολικής μονάδας (για να μην προκληθεί «άγχος» στους εκπαιδευτικούς, σύμφωνα με τα λεγόμενα της Διαμαντοπούλου), την οποία ακολούθησαν οικειοθελώς λιγοστά σχολεία, κυρίως ιδιωτικά, το υπουργείο Παιδείας περνάει στη δεύτερη φάση της υποχρεωτικής γενίκευσής της, που είναι και το πρώτο βήμα, σύμφωνα με το άρθρο 32 του νόμου 3848/2010, για την εφαρμογή της αξιολόγησης.

Προς τούτο, Δελτίο Τύπου, με τίτλο «Προετοιμασία - Δράσεις γενίκευσης της Αξιολόγησης του Εκπαιδευτικού Εργού-Αυτοαξιολόγηση Σχολικών Συμβούλων», μας πληροφορεί τα εξής:

«Με την έναρξη του σχολικού έτους 2012-2013, η Αξιολόγηση του Εκπαιδευτικού Εργού (ΑΕΕ) θα εφαρμοστεί σε όλες τις σχολικές μονάδες Προσχολικής, Δημοτικής και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Στο πλαίσιο της προετοιμασίας, και προκειμένου να εξασφαλισθεί η μεγαλύτερη δυνατή ετοιμότητα των σχολικών μονάδων, η Επιστημονική Ομάδα Εργού της ΑΕΕ και το Υπουργείο Παιδείας σχεδιάζουν τις εξής δράσεις, οι οποίες θα υλοποιηθούν σε δύο φάσεις έως το τέλος της σχολικής χρονιάς:

- Επιμόρφωση όλων των επιλεγέντων Σχολικών Συμβούλων στην εφαρμογή του έργου της ΑΕΕ και στο πρόγραμμα «Αυτοαξιολόγηση του έργου των Σχολικών Συμβούλων»

- Επιμόρφωση/Ενημέρωση όλων των Διευθυντών και εκπαιδευτικών των σχολικών μονάδων για την εφαρμογή της ΑΕΕ στα σχολεία από το νέο σχολικό έτος».

Το υπουργείο Παιδείας επιπλέον. Αναμένεται η αντίδραση των εκπαιδευτικών.

Mε τις δυναμικές παρεμβάσεις φοιτητών, μελών του καθηγητικού και διοικητικού προσωπικού, ακυρώνονται και αναβάλλονται οι εκλογές που στήνουν οι εγκάθετες από τη Διαμαντοπούλου εφορευτικές επιτροπές, για την ανάδειξη των εσωτερικών μελών των πρώτων Συμβουλίων διοίκησης των Πανεπιστημίων.

Μετά τη ματαίωση των εκλογών που είχαν προκηρυχθεί στο ΑΠΘ (8 Φεβρουάρη), οργισμένη η Διαμαντοπούλου από την έως τώρα αποτυχία ανάδειξης των Συμβουλίων, που αποτελούν κομβικό σημείο για την πλήρη εφαρμογή του νόμου-έκτασης, άρα και τη μισθολογική εξέλιξη της ανομίας, θα σπάσει.

Εύγε στη σιδηρά κυρία της εκπαίδευσης! Διότι μας πληροφόρησε ότι οι αγώνες των φοιτητών, της νεολαίας, του λαού είναι οι φταίχτες της οικονομικής κρίσης, της τραγικής κατάστασης στην οποία βρίσκονται τώρα η εργατική

τάξη και οι εργαζόμενοι της Ελλάδας!

Τη Διαμαντοπούλου έσπευσε να στηρίξει ο Κουβέλης και οι «νέοι της ΔημΑρ», που έγιναν βασιλικότεροι του βασιλέως, ξεπέρασαν ακόμα και την ΠΑΣΠ και έσπασαν το κούτελο τους κάνοντας μετάνοιες στην αστική νομιμότητα. Εξέδωσαν καταγγελία για τα γεγονότα στο ΑΠΘ τονίζοντας: «Οι Νέοι της Δημοκρατικής Αριστεράς καταδικάζουμε απεριφραστά το συμβάν, επισημαίνοντας ότι οι νόμοι δεν καταλύνονται πραξικοπηματικά, αλλά βελτιώνονται ή και αλλάζουν ριζικά μέσω διαλόγου όταν διαπιστωθεί στην πράξη ότι έχουν αξεπέραστα

προβλήματα». Στο νόμο-έκταρωμα δηλαδή, που ακόμη και οι σύγκλητοι και η σύνοδος των πρυτάνεων χαρακτηρίζουν «θεσμική εκτροπή», αυτοί βλέπουν μόνο «προβλήματα»!

Σημειώνουμε ότι ως τώρα έχουν αναβληθεί οι εκλογές στο Πάντειο, την ΑΣΚΤ, το Δημοκράτειο, το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, ενώ σε πολλές εφορευτικές επιτροπές έχουν γίνει παρατάσεις των μελών τους. Για την Τετάρτη 15 Φεβρουαρίου αντέτοπη γίνεται Τρίτη βράδυ) έχουν προγραμματιστεί εκλογές στο ΑΠΘ και στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας,

Τα γεγονότα είναι πεισματάρικα

Ξεδιάντροποι εργατοπατέρες

Επιστολή στον πρόεδρο του Ευρωκοινοβουλίου Μάρτιν Σουλτς έστειλαν οι εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ, ζητώντας του να την κοινοποιήσει σε όλους τους ευρωβουλευτές. Και ποιο είναι το πρώτο πράγμα που επιστημαίνουν, πέραν του ότι «μεγάλα τμήματα του ελληνικού λαού οδηγούνται στην περιθωριοποίηση», είναι ότι «η απαραίτητη κοινωνική συνοχή απειλείται και αναπτύσσονται στον ελληνικό λαό έντονα αντι-ευρωπαϊκά σύνδρομα!»

Αφού εκφράσουν την αγωνία τους για την «αναγκαία βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων και της ελληνικής οικονομίας», η οποία δεν επιτυγχάνεται «ξαπίτιας της λανθασμένης συνταργής» (!), και για το «επιχειρηματικό περιβάλλον» που είναι «πλήρως αρνητικό» (!), επιδιδούνται σ' ένα γλοιώδες κήρυγμα ευρωλαζγείας: «Οι κανόνες δημοσιονομικής πειθαρχίας έχουν καλύψει το κοινωνικό πρόσωπο της ΕΕ, που αποτυπώνεται χαρακτηριστικά στη Συνθήκη Ευρωπαϊκής Ενωσης» - «Επειδή απαιτείται άμεση, ειλικρινής και έμπρακτη συστράτευση όλων των ευρωπαϊκών δυνάμεων προς διάσωση των αξιών που σπριζούν τον ευρωπαϊκό πολιτισμό, σας καλούμε να περιφρουρήσετε και να διασφαλίσετε τις αξίες αυτές!»

Ενδιαφέροντας, κάνουν ευρεία αναφορά στον «κοινωνικό εταιρισμό» και στις άριστες σχέσεις που έχουν με τους καπιταλιστές: «Η υποχρέωση προσήκοντος και έγκαιρου κοινωνικού διαλόγου έχει εκφυλισθεί σε μια τυπικά ενημερωτική, επιφανειακή και προσχηματική διαδικασία με προειλημμένες αποφάσεις, παρά το γεγονός ότι η κρισιμότητα των περιστάσεων στη χώρα επιβάλλει την μεγι-

στοποίηση της κοινωνικής συναίνεσης και της κοινωνικής συνοχής» – «Οι κοινωνικοί ετάροι, έχοντας συνειδηση της σοβαρότητας της οικονομικής κρίσης, πλήρη γνώση της ελληνικής προγματικότητας και υψηλό αίσθημα ευθύνης κάθησαν στο τραπέζι του διαλόγου και πέτυχαν ένα μηνίτιμο συμφωνίας».

Δεν φτάνει που ωραιοποιούν την ιμπεριαλιστική ΕΕ, παρουσιάζοντάς την σαν θεσμό που έχει κυρίως ένα κινητικό πρόσωπο, δεν φτάνει που ωραιοποιούν το Ευρω-

– Ερώτηση: Η Γερμανία όμως έχει μεγάλες αμφιβολίες για το αν αρκούν περισσότερα χρήματα και χρόνος.

Αναγνωρίζουμε δύο έκοναν ο γερμανικός λαός και οι εργαζόμενοι. Γνωρίζουμε ότι τα τελευταία 20 χρόνια περιόδισαν πολύ τις μισθολογικές απαιτήσεις τους. Οταν δημιουργήθηκε από την Ελλάδα να εφαρμόσει ριζικές οικονομικές μεταρρυθμίσεις μέσα σε δύο με τρία χρόνια μόνο, τότε αυτό ισοδυναμεί με πρόσκληση σε αυτοκτονία...

– Ερώτηση: Ουτόσο, η αιτία της κρίσης είναι στην Ελλάδα. Ποια λάθη έγιναν ιδίως στον ιδιωτικό τομέα;

Εγιναν πολλά λάθη. Η πίεση για περισσότερες μεταρρυθμίσεις χάθηκε με την ένταξη στην ΕΕ και στην ΟΝΕ. Ξαφνικά υπήρχαν χαμηλότοκα δόνεια. Δημιουργήθηκε επίπλαιστη ευ-
ημερία, αλλά χάθηκε χρόνος για μεταρρυθμίσεις...

Για να μην προβληματίζεστε από πού είναι το απόστολα σας, λέμε ευθύς εξαρχής ότι είναι από συνέντευξη που έδωσε ο εργατοπατέρας πρόεδρος της ΓΣΕΕ Γ. Πλαναγόπουλος στην ηλεκτρονική έκδοση της γερμανικής Die Zeit (ZEIT- Online). Ενας έξυπνος καπιταλιστής ενδεχομένως να ήταν πιο συγκρατημένος. Ο Πλαναγόπουλος, δύναμις, είναι ασυγκράτητος. Θαυμάζει το γερμανικό «θαύμα» με την άγρια αντεργατική πολιτική της τελευταίας εικοσαετίας. Αυτή την πολιτική που η συντηρητική Κριστίν Λαγκάρντ, όταν ήταν υπουργός Οικονομικών της Γαλλίας, αποκαλούσε «κοινωνικό ντάμπινγκ», καπηγορώντας τη Γερμανία ότι κατεδάφισε το ευρωπαϊκό κοινωνικό κράτος, δημιουργώντας συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού προς τις άλλες ιμπεριαλιστικές χώρες της Ευρώπης. Το πρόβλημα του εργατοπατέρα δεν είναι η αντεργατική πολιτική, αλλά μόνο ο ρυθμός επιβολής της (μέσα σε δυο-τρία χρόνια). Έχει το θράσος να μιλά για «επίπλαστη ευημερία» και για χαμένο χρόνο για μεταρρυθμίσεις, εννοώντας προφανέστατα τις αντεργατικές μεταρρυθμίσεις.

Ο άνθρωπος αυτός έχει το θράσος να εμφανίζεται σαν εκπρόσωπος των εργαζόμενων. Το θράσος του δεν θα έπρεπε να εκπλήσσει. Αν, κατά κάποιο τρόπο, εκπλήσσει κάτι, είναι το γεγονός ότι οι εργαζόμενοι του το επιτρέπουν.

κοινοβούλιο, αυτή την απατηλή βιτρίνα της Ευρωάνωσης, ωραιοποιούν και τους καπιταλιστές, εμφανίζοντάς τους ως δήθεν αντίθετους στην πολιτική που εφαρμόζουν συγκυβέρνηση και τρόικα. Επ' αυτού, την καλύτερη απάντηση στους ξεδιάντροπους εργατοπατέρες δίνει η απόφαση που πήρε στις 14 Φλεβάρη, δυο μέρες μετά την ψήφιση του Μνημόνιου-2, το Γενικό Συμβούλιο του ΣΕΒ, η οποία καταλήγει ως εξής: «Η υπογραφή της νέας δανεια-

κής σύμβασης μάς ανοίγει ένα παράθυρο ευκαιρίας για να

μη χάσουμε την ευρωπαϊκή μας προοπτική. Άλλα το μελλον δεν εξασφαλίζεται με δανεικά. Η ανάπτυξη αποτελεί το μοναδικό αντίδοτο στην κρίση. Και ανάπτυξη θα έρθει μόνο μέσα από τις δικές μας δυνάμεις, τις δικές μας αποφάσεις, τις δικές μας πράξεις. Τώρα ή ποτέ είναι η ώρα των μεγάλων, αποφασιστικών αλλαγών στην οικονομία και την κοινωνία!

Οι καπταλιστές όχι μόνο υπερασπίζονται (και) το Μνημόνιο-2, αλλά φτύνουν κατάμουτρα την εργατική τάξη, ισχυριζόμενοι ότι αυτοί «μεριμνούν για το εισόδημα των εργαζομένων τους και δίνουν προτεραιότητα στη διαφύλαξη των θέσεων εργασίας, αξιοποιώντας κατά προτεραιότητα άλλους τρόπους βελτίωσης της παραγωγικότητας και μείωσης του κόστους» και ότι «αγωνίζονται να προσαρμοστούν στις σημερινές συνθήκες και να επιβιώσουν της κρίσης, σε συνεννόηση με τους εργαζόμενους και στο πλαίσιο του νόμου, χωρίς άλλες κόκκινες γραμμές από αυτές που θέτει η ίδια η πραγματικότητα». Αυτοί στραγγαλίζουν τους εργαζόμενους, για λογαριασμό τους νομοθετούν συγκυβέρνηση και τρόικα κι αυτοί, παρέα με τους εργατοπατέρες, καμαρώνουν για την προστασία των εργαζόμενων!

Ακόμα πιο προκλητικός ο Δασκαλόπουλος, δήλωσε στο Bloomberg, ότι υπάρχει κόσμος που είναι έτοιμος να δραστηριοποιηθεί και να επενδύσει στη χώρα, αλλά για να το πράξει «θα πρέπει να αφεθεί η οικονομία να αναπτυνεύσει». Οπως είπε, Ζήσαμε την τελευταία πράξη του δράματος και τώρα, ελπίζει πως είναι η αρχή για την νέα εποχή στην οποία προσβλέπουμε!

■ Εξοργιστικοί, όχι γελοιοί

Οι εργάτες, οι άνεργοι, οι νεόπτωχοι, οι χαμηλούσυνταξιούχοι έχουν κάθε λόγο να είναι αισιόδοξοι. Οπως ενημερωθήκαμε με ειδικό δελτίο Τύπου, «μετά από πρόταση του βουλευτή κ. Πλαναγιώτη Κουρουμπτλή και την υποστήριξη 26 βουλευτών, που έγινε αποδεκτή από τον Πρόεδρο της Βουλής και τον Πρόεδρο της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, θα προγραμματοποιηθεί Ειδική Συνεδρία στο Ελληνικό Κοινοβούλιο με θέμα "Νέα Φτώχεια και Κοινωνικός αποκλεισμός: Πολιτικές καταπολέμησης και καθίερωση ενός ελαχίστου εγγυημένου εισοδήματος". Η Ειδική Συνεδρία θα πλαισιωθεί από εισηγήσεις διακεκριμένων ομιλητών αναφορικά με θέματα διακρίσεων, φτώχειας και κοινωνικού αποκλεισμού, ενώ τοποθετήσεις θα γίνουν και από εκπροσώπους όλων των πολιτικών σχηματισμών. Τη συζήτηση θα συντονίσουν οι κ.κ. Πλαναγιώτης Κουρουμπτλής, Ανεξάρτητος Βουλευτής/μέλος της Σ.Ε. της Ενωτικής Κίνησης και Διονύσιος Μπαλούρδος, Διευθυντής Ινστιτούτου Κοινωνικής Πολιτικής Ε.Κ.Κ.Ε. Ο κ. Π. Κουρουμπτλής επισημαίνει ότι η αναγνώριση των πατριωτικών ευθυνών που αντιστοιχούν στον καθένα και την καθεμία, επιβάλλουν την εξάντληση όλων των δυνατοτήτων προκειμένου να βγει η κοινωνία όρθια από την κρίση, στο σύνολό της, χωρίς να αφήσουμε πίσω κοινωνικά νεκροταφεία. Η Ειδική Συνεδρία θα προγραμματοποιηθεί την Τετάρτη 15 Φεβρουαρίου στην αίθουσα της Γερουσίας του Μεγάρου της Βουλής».

Το σημαντικότερο ο Π. Κουρουμπιλής το άφησε για το τέλος: «Σημειωτέον δε, ότι την πρωτοβουλία υποστήριξαν με τη συνυπογραφή τους οι βουλευτές κ.κ. Βούρος Γιάννης, Γιαννακά Σοφία, Γιαννακοπούλου Νάντια, Εμινίδης Σάρβας, Ζωΐδης Νικόλαος, Θεοδωρίδης Ηλίας, Θεοχάρη Μαρία, Καϊλή Εύα, Κεδίκογλου Συμεών, Μαγκούφης Χρήστος, Μαργέλης Σπυροπάνος, Μερεντίτη Αθανασία, Μίχου Μαρία, Μόσιαλος Ηλίας, Πλαντούλας Μιχάλης, Παπαγεωργίου Θανάσης, Παπαδόπουλος Θανάσης, Παπαθανάση Αφροδίτη, Παπουτσής Δημήτρης, Σκραφνάκη Μαρία, Στασινός Παύλος, Τσιρώνης Δημήτριος, Τσάνογλου-Βυλλιώτη Βασιλική, Τσώνης Νίκος, Χαντάβας Αθανασίος και Χατζησομάν Αχμέτ». Η συντριπτική πλειοψηφία των πιο αριστερών ψήφισε «ναι σε όλω» το βράδυ της περασμένης Κυριακής, αλλά δεν είχαν κανένα πρόβλημα να στηρίξουν την «πρωτοβουλία» Κουρουμπιλή, όπως κι αυτός δεν είχε κανένα πρόβλημα να ζητήσει την υπογραφή τους. Υπό όλλες συνθήκες η συμπεριφορά αυτών των βουλευτών ίσως να ήταν απλώς γελοιά. Σήμερα, όμως, είναι προκλητική και εξοργιστική.

■ Το συμφέρον της άρχουσας τάξης

Πέντε καθηγητές Συνταγματικού Δικαίου, με κοινή τους δήλωση, υποστήριξαν ότι το κείμενο που καλούνταν να ψηφίσει η Βουλή «παραβιάζει κατάφωρα θεμελιώδεις διατάξεις του Συντάγματος και του ευρωπαϊκού και διεθνούς δικαίου» και «η ψήφιση του νομοσχεδίου συνιστά, συνεπώς, εκτροπή από τη συνταγματική, την ευρωπαϊκή και τη διεθνή νομιμότητα». Παρέθεσαν, μάλιστα, και συνοπτική επιχειρηματολογία. Και ποια ήταν η απάντηση από τηλευράς συγκυβέρνησης, όταν ο Λαφαζάνης κατέθεσε αίτημα αντισυνταγματικότητας του νομοσχέδιου; Οι μεν αντιλέγοντες βουλευτές είπαν κάποιες μπούρδες, ο δε Βενιζέλος, που το παίζει και βιαρύ πεπόνι της επιστήμης του Συνταγματικού Δικαίου, υποστήριξε το πρωτοφανές, ότι το Σύνταγμα δεν παίζει καμιά σημασία, αλλά σημασία έχει μόνο η πολιτική ανάγκη! Η ερμηνεία του Συντάγματος, είπε, «έναι ένα νομικό ζήτημα. Γρωτίστως όμως είναι ένα ζήτημα ερμηνείας της Ιστορίας, γιατί το Σύνταγμα αναμφίβολα συμπυκνώνει ερμηνευτικά έναν συσχετισμό δυνάμεων και κωδικοποιεί το σύνολο των εξελίξεων που ζει μία χώρα, που ζει μία συντεταγμένη πολιτεία». Στο τέλος, παρακάμπτοντας εντελώς την επιχειρηματολογία των συναδέλφων του, έφτασε στο σημείο να επικαλεστεί ακόμα και τον... Μαρξ!

Μόνο που ο Μαρξ μιλούσε για τα επαναστατικά συντάγματα που έρχονται να αποτυπώσουν μια ιστορική αλλαγή που έχει συντελεστεί. Δεν μιλούσε για τη μετατροπή των αστικών συνταγμάτων σε λάστιχο, που ανοίγει και κλείνει ανάλογα με τη συγκυρία. Αυτό είναι άλλης τάξης ζήτημα, που αποδεικνύει ότι πάνω και από το Σύνταγμα και τους νόμους υπάρχει το συμφέρον της κυριαρχησ τάξης. Αυτό ακριβώς απέδειξε ο Βενιζέλος με τις συνεχείς προκλητικές παρεμβάσεις του, στις οποίες καλούσε την αντιπολίτευση να αφήσει τα επιμέρους ζητήματα, όπως η κατεπείγουσα διαδικασία που χρησιμοποιήθηκε και η προφανής αντισυνταγματικότητα. Με τη λογική του Βενιζέλου, όμως, θα έπρεπε η κοινοβουλευτική πλειοψηφία της συγκυβέρνησης να κηρύξει δικτατορία και ακόμη να αναστείλει τις εργασίες της Βουλής, προκειμένου να «σώσει το έθνος» διαπραγματεύομενη με την ΕΕ και το ΔΝΤ. Να αναστείλει και τυπικά, δηλαδή, την ιοχύ του Συντάγματος, επικαλούμενη την... ιστορικότητα.

Κραυγή αγωνίας (και) από το Μαλανδρίνο

Τη γνωστή μέθοδο της πείνας και της δίψας, που εφάρμοζαν οι μοναρχοφασίστες στα ξερονήσια για να κάψουν την αντίσταση των εξόριστων κομμουνιστών, εφαρμόζει η Διεύθυνση των φυλακών Μολανδρίου ενάντια στους κρατούμενους. Εδώ και μια βδομάδα, κόντρα σε κάθε έννοια ανθρωπιάς, κόντρα στον ίδιο τον Σωφρονιστικό Κώδικα που επιβάλλει την κανονική σύτιση των κρατούμενων, η Διεύθυνση δίνει στους κρατούμενους για φαγητό μόνο παστές σαρδελες και ψωμί, όπως μας κατήγγειλαν κρατούμενοι που τηλεφώνησαν στην εφημερίδα. Για να τραφεί κάποιος ανθρώπινα, θα πρέπει να ψωνίσει μόνος

του από το κυλικέο και βέβαια τα λε-
φτά δεν ξεχειλίζουν από τις τσέπες των
κρατουμένων και των οικογενειών τους.
Αυτή η τακτική δημιουργεί κινδύνους για
τους αρρώστους, ενώ γιατρός δεν
υπάρχει σε καθημερινή βάση.

Ο λόγος αυτού του μαρτύριου; Οι κρατούμενοι κάνουν αποχή από τα μεροκάματα και αρνούνται το μεσημέρι να μπουν στα κελιά τους, σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τις άθλιες συνθήκες κράτησης. Οπως ξαναγράψαμε, αυτή η μορφή διαμαρτυρίας ακολουθείται από κρατούμενους και σε άλλες φυλακές της χώρας, γιατί η κατάσταση έχει φτάσει στο απροχώρητο: οι κρατούμενοι στοι-

βάζονται ο ένας πάνω στον άλλο, οι
άδειες κόβονται χάρη στη φασιστική νο-
οτροπία των εισαγγελέων, τα πειθαρ-
χικά δίνουν και πταίρουν κ.λπ.

Οπως μας κατήγγειλαν, οι κρατούμενοι προστάθησαν κατ' επανάληψη να επικοινωνήσουν με τη Μητρόπολη Φωκίδας, αλλά προφανώς βλέπουν την ένδειξη «ΑΠΟΚΡΥΨΗ» και δεν σηκώνουν το τηλέφωνο (ενδεχομένως να έχει υπάρξει συνεννόηση και με τη Διεύθυνη των φυλακών). Προφανώς, οι κρατούμενοι σε μια από τις πιο σκληρές φυλακές της χώρας δεν ανήκουν στο «ποιμνιο του Κυρίου» με το οποίο αισχολούνται οι παππάδες.

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δώδεκα. Μεγάλη κατηφόρα...
έρεσ μας η ανατροπή. Φωτιά-τσεκούρι, τώρα!

Πάει κλαγίοντας ο μικρός στο σπίτι του μετά από το σχολείο και λέει: - Μαμά τα παιδιά με φωνάζουν Χρυσοχόΐδη! - Γιατί παιδί μου; ρωτάει η μαμά. - Γιατί δεν διαβάζω... Εμείς όμως διαβάζουμε και μαθαίνουμε ότι σχεδόν εφτά δεκαετίες μετά τη Βάρκιζα, «λίγο μετά τις 23:00 το βράδυ της Κυριακής έγινε πλιάτσικο σε καταστήματα εμπορίας όπλων στην Ορόνοια». Διαβάζουμε επίσης ότι «απορρίφθηκε αίτημα του Καμίνη (come in ή...) να πάει στο κέντρο επιχειρήσεων της ΓΑΔΑ», χωρίς να μάθουμε τον λόγο. Διαβάζουμε πολλά, αλλά δεν ξέρουμε από πού ν' αρχίσουμε και με τι να καταπιστούμε. Με τα ερπετά του αστικού πολιτικού συστήματος; Με τα έντομα; Με τα αρ-πακτικά; Με τα ασπόνδυλα; Εδώ δα πρέπει να έχει κανείς ευρέιες γνώσεις ζωολογίας, για να σκιαγραφήσει επαρκώς αυτό που συμβαίνει λίγο πριν την κατάρρευση της μεταπολιτευτικής παραμυθίας.

Διαβάζουμε κι άλλα, προσπερνώ-
ντας την κατάσταση υψήστης ψυχοσωματικής ευφορίας μετά τις
αθλοπαιδίες στους δρόμους και την αποσύνθεση του εξωνημέ-
νου διάσου σκιών που είναι εν εξέλιξει πίσω από τη συντεταγμένη
προσκύνηση της Κυριακής. Οπως ότι «οε ποινή φυλάκισης πέντε
μηνών με αναστολή ενός έτους, καταδίκασε το Αυτόφωρο Μονο-
μελές Πλημμελειοδικείο τη δημοτική υπάλληλο που πέταξε αλεύρι
στους επίσημους, κατά τη λιτανεία της εικόνας της Παναγίας ανή-
μερα της Υπαπαντής. Στο πλευρό της κατηγορούμενης προσέτρε-
ξαν να συμπαρασταθούν συνάδελφοί της. Μετά την εκφώνηση της
απόφασης από τη δικαστή, η οποία αναγνώρισε στην κατηγορού-
μένη το ελαφρυντικό του πρότερου έπιπου βίου, άτομα από το ακρο-
ατήριο φώναζαν ότι την επόμενη φορά δα είναι εκατό οι κατηγο-
ρούμενοι! Αφανίζόμαστε αδέρφια [για να δυμίσω ένα αγαπημένο
στίχο του Ανέστη Ευαγγέλου που «στον μεγάλο κόσμο τον αδιά-
φορο, ποιος των δυμάται τύρα πια...»]. Καταλύεται η έννομος τά-
ξις, τα χρηστά και άχρηστα ήδη και τα εύδημα έδιμα της ευλογη-
μένης υψών πατρίδος! Διότι άλλο να κανελώνεις το ρυζόγαλο (συ-
χά αποτελεί και κάρτα εισόδου εις ύπατα αξιώματα) και άλλο να
αλευρώνεις τον εδνοπατέρα. Διαφρογγύνω τα ιμάτιά μου βλέποντας
να διαφρογγύνεται η συνοχή της πατρίδος. Αφήστε δε το άλλο: Δεν
αποτελεί έγκλημα η κατασπατάληση των αλεύρων, με την τιμή τους
στα ύψη και με φιλανθρώπους δημάρχους [ας μην επαναλάβου-
με γνωστά ονόματα σεμνών φιλάνθρωπων] να το αναζητούν για
να το διαθέσουν σε αναξιοπαθούντες συνανθρώπους μας; Δυ-
στυχώς, κάποιοι αναρχοκομμουνιστούσυμμορίται –ως η ανωτέρω
δράστις– που παρεισέφροσαν στην τοπική αυτοδιοίκηση, δεν την
αφήνουν να παραμείνει εισατοδιοίκηση, αλλά τολμούν να υψώνουν
το ποταπό ηδικό ανάστημά τους και να αμαυρώνουν [καίτοι επρό-
κειτο περί παλλεύκου αλεύρου] την δερμοκοιτίδα της δημοκρατίας.
Της παπαδημοκρατίας δια την ακρίβεια... .

Ποιοι Παπανδρέου και ποιοι Καραμανλήδες... Στις 21 Φλεβάρη του 1613 ανακηρύχτηκε τσάρος ο Μιχαήλ Ρομανόφ και η δυναστεία έμεινε στον δρόνο για τρεις αιώνες, μέχρι την Οκτωβριανή επανάσταση το 1917.

Πάλι οντας στο ΚΚΕ, η πανελλαδική πορεία του έγινε στην Αθήνα στις 11 Φεβραρίου 2012, με πολλούς από τους διαμαρτυρούμενους να είναι μέλη του ΚΚΕ. Η πορεία ήταν μεγάλη και αποτέλεσε μια σημαντική γενική συγκέντρωση για την ανάπτυξη της αριστερής στην Ελλάδα.

Φεύγει ο ένας και μπαίνει ο άλλος, φεύγει και η Πέμη Ζούνη από το διάσο και μπαίνει η Άννα Βαγενά!... Πιο εκεί, πάντα στον χώρο του δεάτρου, έχουμε άλλα. Και αναρωτιόμαστε τι τρέχει μ' αυτό τον μεγάλο έρωτα των αυτοκινήτων προς τα πόδια της Μιμής Ντενίση. Δεύτερη φορά «τρώει» το ποδι της από αυτοκίνητο μέσα σε ενάμισι χρόνο! Να το κοιτάξει...

Πένθιμα χτύπησαν την περασμένη Κυριακή «τα τετρακόσια σήμαντρα και οι 62 καμπάνες της Ιεράς Μονής Τρικόρφου Φωκίδας προς ένδειξη διαμαρτυρίας για τη ψήφιση των νέων σκληρών μέτρων στη Βουλή», σύμφωνα με ανακοίνωση του γνωστού Νεκταρίου Μουλατσιώτη. Τι να έκανα, χτύπησα κι εγώ μια καμπάνα παντελόνι που είχα απ' τον καιρό των hippies και του Γιώργου Κοινούση. Κι έπειτα έβαλα τραγούδια των παπαροκάδων, ξέρετε, αυτά τα ροκ με τα σατανιστικά μηνύματα.

«Τώρα δα σας χορέψω τον πόλεμο. Τον πόλεμο που δεν εμποδίσατε και για τον οποίο είστε υπεύθυνοι» (Vaslav Nijinsky).

Κοκκινοσκουφίτσα

ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟΝ «ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΑΓΩΝΑ»

κτάκτο στρατοδικείο

■ 14η συνεδρίαση Παρασκευή, 10.2.12

Επι σχεδόν μία ώρα (52 λεπτά για την ακρίβεια) «βιασάνιζε» τους κατηγορούμενους (ειδικά τους Ν. Μαζώτη και Π. Ρούπα) και τους συνηγόρους υπεράσπισης ο πρόεδρος του τρομοδικείου Ν. Δαύρος, ορνούμενος να ικανοποιήσει το βασικό και αυτονόητο αίτημα, να εξετάζονται μία προς μία οι υποθέσεις και να καλούνται δολοί οι μάρτυρες της κάθε υπόθεσης και όχι να καλούνται επιλεκτικά και φύρδην-μήδην οι μάρτυρες κατηγορίες, όπως είναι γραμμένοι στο κατηγορητήριο, προκειμένου να επιτευχθούν καταδίκες σύμφωνα με το κατηγορητήριο γ' αυτούς που ανέλαβον την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή τους στον Επαναστατικό Αγώνα. Εξόφθαλμα προκλητική ήταν η στάση του προέδρου και κατά την εξέταση των τριών μαρτύρων κατηγορίας για την ενέργεια κατά του Β' Αυτονομικού Τμήματος Νέας Ιωνίας, προκειμένου να στηρίξει την κατηγορία για απόπειρα ανθρωποκτονίας. Ας δούμε, όμως, αναλυτικά πως εξελίχθηκε η συνεδρίαση.

Ο πρόεδρος άνοιξε τη διαδικασία διαβάζοντας τον κατάλογο των μαρτύρων που είχαν κληθεί από την προηγούμενη συνεδρίαση. Κατάλογο που είναι μέρος του καταλόγου του κατηγορητήριου, που, όπως προαναφέραμε, περιλαμβάνει τα ονόματα φύρδην-μήδην, γεγονός που υποκρύπτει σκοπιμότητα, προκειμένου να καταδικαστούν σύμφωνα με το κατηγορητήριο, ειδικά οι Ν. Μαζιώτης, Π. Ρούπτα και Κ. Γουρνάς. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι, ενώ οι Ν. Μαζιώτης και Π. Ρούπτα είχαν υποβάλει αίτημα να κληθούν να καταθέσουν οι μάρτυρες Α. Κανελλόπουλος και Π. Πολυχρόνου (υπόθεση Βουλγαράκη), δεν κλήθηκαν από το δικαστήριο, μολονότι είχαν καταθέσει στον ανακριτή. Κι αυτό έγινε σκόπιμα, γιατί αυτοί οι δύο μάρτυρες αστυνομικοί έκαναν αυτοψία στο χώρο που είχε γίνει η απόπειρα και είχαν βρει μηχανισμό τηλεχειριστήριου. Ετσι, θα κατέρρεε ο μύθος της Αντιτρομοκρατικής και του βουλεύματος περί τυφλού χτυπήματος.

Μόλις τελείωσε η ανάγνωση των μαρτύρων από τον πρόεδρο του δικαστηρίου, ζήτησε και τήρη το λόγο η συνήγορος Δ. Βαγιανού, η οποία είπε ότι γίνεται υποτιθέται μια διερεύνηση...». Πριν προλάβει να ολοκληρώσει την πρότασή της, την διέκοψε ο πρόεδρος λέγοντας «όχι υποτιθέται, γίνεται διερεύνηση!». Ναι, όσο γίνεται τέλος πάντων για κάποια ζητήματα τα οποία έχουν και κάποια αυτοτέλεια», συνέχισε η συνήγορος, αναφέροντας ότι ο μάρτυρας Λ. Αλεξόπουλος (είχε ήδη προσέθετε για να καταθέσει, κληθείς από τον πρόεδρο), είναι από την υπόθεση του Αστυνομικού Τμήματος Ν. Ιωνίας. Αν έτσι, σημείωσε η Δ. Βαγιανού, εντελώς ευκαιριακά και για τη διευκόλυνση της ταχύτητας διεξαγωγής της δίκης, αρπάζουμε ένα μάρτυρα από εδώ, ένα μάρτυρα από εκεί, για να την διακόψει ξανά ο πρόεδρος, ρωτώντας την ποιος το κάνει αυτό, ενώ ήταν σαρές ότι οι βολές της συνηγόρου στρέφονταν εναντίον του. Ενώ η συνήγορος τονίζει πως θα έπρεπε να κληθούν οι μάρτυρες-τεχνικοί της υπόθεσης Βουλγαράκη, ο πρόεδρος κάνει πως δεν καταλαβαίνει και λέει ότι είχαμε προσανοικώσει τους μάρτυρες. Η Δ. Βαγιανού του θυμίζει ότι ο κατάλογος των μαρτύρων του κατηγορητήριου δεν έχει ειρμό, ότι δηλαδή δεν κλήθηκαν οι μάρτυρες.

ρες με τέτοια σειρά ώστε οι υποθέσεις να ολοκληρώνονται μία προς μία, ενώ από τον εισαγγελέα Μαρκόπουλο δεν κλήθηκαν όλοι οι μάρτυρες που είχαν καταθέσει στον ανακριτή.

Ο πρόεδρος συνέχισε να διακόπτει τη συ-

τημα των Ν. Μαζιώτη και Π. Ρούπτα και νομίμως μπει μια σειρά στην κλήτευση των μαρτύρων, ώστε να ολοκληρώνονται οι υπόθεσεις η καθημιά με τη σειρά της, απάντησε ότι το δικαστήριο θα εξετάσει τους παρόντες μάρτυρες και για τους απόντες θα εφαρμόσει τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, δηλαδή θα διοιτάξει τη βίαιη προσαγωγή τους. Δεν είπε λέξη, όμως, για το αίτημα των Ν. Μαζιώτη και Π. Ρούπτα να κληθούν οι μάρτυρες αστυνομικοί που ήταν στην υπόθεση Βουλγαράκη.

σαν τον Γ. Βουλγαράκη

Η Π. Ρούππα ξαναπήρε το λόγο, γιατί στην επιμονή τους να καλέσει το δικαστήριο τους μάρτυρες εισέπραξε την άρνηση του προέδρου, ο οποίος επιπλέον της είπε ότι στην απολογία της θα διαλευκάνει τον τρόπο με τον οποίο έγινε η ενέργεια στην υπόθεση Βουλγαράκη. Ήταν τόσο προκλητική αυτή η απάντηση του προέδρου που δεν μπορούσε να μείνει αναπάντητη. Θέλετε να μας εμφανίσετε σαν εγκληματική οργάνωση που κάνει τυφλά κτυπήματα, δήλωσε η Π. Ρούππα.

Τοτε φημι τα και πηρε το λόγο της Π. Ρούπτα.
Στην προηγούμενη συνεδρίαστη έμειναν θέματα που δεν έχουν διερευνηθεί για την υπόθεση Βουλγαράκη, είπε. Πώς έγινε, δηλαδή αυτή η ενέργεια. Συνέχισε λέγοντας ότι ο Βουλγαράκης είπε διάφορα ψέματα, ότι δήλωσε ότι δεν γνωρίζει με ποιο τρόπο έγινε η ενέργεια και ότι τη γλίτωσε στο παραπέντε. Είπε πάμε εμείς διάφορα πράγματα, συνέχισε η Π. Ρούπτα, όμως δεν έχει διερευνηθεί ο τρόπος που έγινε αυτή η ενέργεια. Η ενέργεια έγινε με τηλεχειρισμό, γεγονός που θα αποδεικνύοταν εάν έρχονταν οι αστυνομικοί που ασχολήθηκαν με την περιστολογή και τα έχουν καταθέσει στις καταθέσεις τους. Εχουμε κάνει αίτηση για να κληθούν οι μάρτυρες αυτοί, υπενθύμισε. Από την πλευρά μας, τονισε η Π. Ρούπτα, έχουμε να πούμε ότι η ενέργεια αυτή έγινε με τέτοιο τρόπο, ώστε να διασφαλιστεί ότι δεν πρόκειται να πληγεί κανένας ασέχετος εκτός από τον συγκεκριμένο (τον Βουλγαράκη, δηλαδή).

Από εκεί και πέρα όλα τ' άλλα θα πρέπει για μένα να διερευνθούν, συνέχισε η Π. Ρούπα, που χαρακτήρισε προκλητική τη στάση του προέδρου να έχει βγάλει συμπέρασμα από μία μαρτυρική κατάθεση που αφήνει υπονοούμενα ότι υπήρξε κίνδυνος για περίοικους (συμπέρασμα που δεν το δημοσιοποιεί για ευνόητους λόγους αυτή τη χρονική στιγμή) και να μην δέχεται να εξεταστούν οι μάρτυρες -πυροτεχνουργοί της ΔΑΕΕΒ.

Ο πρόεδρος, εμφανώς ενοχλημένος, τη διέκουψε πολλές φορές, ρωτώντας πότε πώλησε για πρώτη φορά στην Ελλάδα την παραγωγή της για την απόβαση της παραγωγής της στην Ελλάδα. Το πρόεδρος απένταξε την παραγωγή της για την απόβαση της παραγωγής της στην Ελλάδα. Το πρόεδρος απένταξε την παραγωγή της για την απόβαση της παραγωγής της στην Ελλάδα.

Εξίσου προκλητικός ο εισαγγελέας Α. Λιάδης γιας ρώτησε την Π. Ρούπτα αν ισχυρίζεται ότι η ενέργεια έγινε με τηλεχειρισμό. Η τοποθέτηση αυτή ήταν επιφύλακτη να προκαλέσει την Π. Ρούπτα, η οποία πήρε το λόγο για να του υπενθυμίσει, ότι δεν ισχυρίζεται, αλλά έτσι έγινε η ενέργεια αυτή. Ενώ ο εισαγγελέας γνωρίζει ότι με τα υπάρχοντα στοιχεία της δικαιογραφίας (όπως αυτή δομήθηκε από τον εισαγγελέα Μαρκόπουλο) μπορεί κάλλιστα να υπάρξει καταδίκη για απόπειρα ανθρωποκτονίας, αρνούνταν ως εκείνη τη στιγμή επίμονα να κλήθουν οι μάρτυρες της ΔΑΕΒΕΠ προβάλλοντας διάφορα αισιονάρτητα επιχειρήματα. Ανομολόγητος στόχος του είναι να προτείνει την καταδίκη των Μαζιώτη, Ρούπτα και Γουρνά σύμφωνα με το κατηγορητήριο.

Αυτά που ειπώθηκαν ως τώρα ήταν αναμένομενα για μένα και επιβεβαιώνουν ότι είστε προκατειλημμένοι, είπε ο Ν. Μαζιώτης που πήρε το λόγο. Σας έχουν δώσει την εντολή να τελειώνετε γιατί έχετε κι άλλες δουλειές! Κατελήξει λέγοντας ότι η οργάνωση δεν έκανε την ενέργεια για να πλήξει έναν αποκοινωνήσατο υπότιτο, ολλάζει ένα κάρφωση

Στο δρόμο του «ρεαλισμού» ο ΣΥΡΙΖΑ

Οσο βλέπουν τον Κουβέλη ν' ανεβαίνει στις δημοσκοπήσεις τόσο πιο «ρεαλιστές» γίνονται οι ηγετίσκοι του ΣΥΡΙΖΑ, με γκεσέμι σε επίπεδο προπογάνδας τον Τσίπρα, που έχει αποδείξει πολλές φορές μέχρι τώρα ότι στις καλοτούμπες μόνο ο Καρατζαφέρης μπορεί να τον ξεπεράσει. Δεν ξέρουμε αν το έχετε προσέξει, αλλά η γραμμή που περνάει ο Τσίπρας με τις καθημερινές εμφανίσεις του, είτε στα ΜΜΕ είτε στη Βουλή, σημειώνεται σε δυο αγκωνάρια: πρώτο, υπάρχει έλλειμμα πολιτικής γηγείας στη χώρα και, δεύτερο, ο ΣΥΡΙΖΑ είναι υπεύθυνη δύναμη και έχει σωστές διασχειριστικές προτάσεις, που αρχίζουν και τελείωνουν στο έδαφος του καπιταλισμού, χωρίς να θέτουν σε διακινδύνευση την ένταξη της Ελλάδας στην ΕΕ και την Ευρωζώνη.

Την πιο ολοκληρωμένη παρουσίαση της νέας, «ρεαλιστικής» γραμμής του Τσίπρας την έκανε σε εκπομπή του ΣΚΑΙ (1.2.12). Εχοντας απέναντι τον τον νεοφιλελεύθερο Μπ. Παπαδημητρίου, έδωσε ρέστα: «Πιστεύουμε ότι η αναδιάρθρωση του χρέους, που και εμείς την υποστηρίζαμε, γίνεται με όρους που δεν θα είναι προς όφελος της χώρας» – «Και ξέρετε ότι ο κίνδυνος της χρεοκοπίας δεν έχει να κάνει μόνο με τη δυνατότητα των τραπεζών να μπορούν να ανταποκρίνονται. Κι αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό» – «Είμαστε μελή της ΕΕ και η απομόνωση του προβλήματος στην Ελλάδα μόνο ζημιές μπορεί να προκαλέσει στην εξέύρεση ουσιαστικής λύσης» – «Έμεις ξέρετε μιλάγαμε για μια επιλεκτική διαγραφή χρέους, θεωρώντας ότι θα αφήσουμε απ' έξω τα ασφαλιστικά ταμεία και θα διαγραφεί το χρέος που κατέχει η ΕΚΤ» – «Από την πρώτη στημέρα ζητήσαμε, με τον πιο επίσημο τρόπο, από την κυβέρνηση, από τον υπουργό των Οικονομικών να αλλάξει στρατηγική και να διεκδικήσει ένα μορατόριον αποπληρωμής προς τους ομολογιούχους, το ιδιωτικό σκέλος του χρέους μας συνεπώς, προκειμένου να μπορέσει να δοθεί χρόνος στην ελληνική οικονομία για ανάκαμψη» – «Εάν λοιπόν δεν πάρουμε χρόνο και δεν εξοικονόμησουμε χρήματα από τα 16-17 δισ. που δίνουμε κάθε χρόνο σε τόκους μόνο προκειμένου να δημιουργήσουμε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, και από καλύτερους όρους να επαναδιαπραγματευθούμε το πρόβλημα

του ελληνικού χρέους ως μέρος ενός ευρωπαϊκού προβλήματος, μέσα από μια πολυμερή διαπραγμάτευση, νομίζω ότι δεν θα μπορέσουμε να ανταπεξέλθουμε στο βραχνά αυτό ο οποίος έχει δεθεί στο λαμπρό μας».

Και για να μην υπάρξει καμιά παρεξήγηση ότι ο ΣΥΡΙΖΑ μιλά για μονομερή μέτρα, ο Τσίπρας ξεκαθαρίσει: «Λέμε να μην γίνει αυτή η συμφωνία και αντ' αυτού η ελληνική κυβέρνηση να διεκδικήσει την τριετή τουλάχιστον αναστόλη πληρωμών προς τους ιδιώτες, με τη σύμφωνη γνώμη βεβαίωσης της ΕΕ, των εταίρων μας».

Πονηρός ο δημοσιογράφος και καλύτερος γνώστης των Οικονομικών από τον Τσίπρα, συνοψίζει: «Άρα εσείς λέτε να διατηρηθεί ανέπαφο το χρέος, να διατηρηθεί ολόκληρο, αλλά να ανασταλεί για τρία χρόνια η εξυπηρέτησή του. Μετά το τρίτο έτος, θα συνεχίσουμε κανονικά την εξυπηρέτηση του χρέους εδώ που είναι...». Για να τον διακρίψει ο Τσίπρας συγκατανεύοντας: «Με την προϋπόθεση ότι αυτά τα τρία χρόνια θα έχουν εξοικονομηθεί πάνω από 50 δισ. από τους τόκους που δεν θα δίνουμε για να μπορέσουμε να χρηματοδοτήσουμε την ανάπτυξη. Και με τη δεύτερη προϋπόθεση ότι σ' αυτά τα τρία χρόνια το πρόβλημα θα μπει στις προσαρμογές του διαστάσεις, στις ευρωπαϊκές του διαστάσεις».

Ο δημοσιογράφος καταλαβαίνει ότι έχει βγάλει λαβράκι και τον πιέζει: Δεν είναι αντιφοτικό να μιλάτε για παραμονή στο ευρώ και ταυτόχρονα για στάση πληρωμών; Απτότος ο Τσίπρας διευκρίνιζε: «Κατ' αρχήν εμείς δεν λέμε να κηρύξει στάση πληρωμών. Σας μιλήσα για αναστόλη πληρωμών με τη σύμφωνη γνώμη και των ποσωτών οι οποίοι στο κάτω-κάτω είναι και αυτοί σε δύσκολη θέση. Εμείς διεκδικούμε να συμφωνήσουν... Δεν μπορεί να είναι επιλογή μας η έξοδος από το ευρώ. Γιατί η ισότητη συμμετοχή μας στην ευρωζώνη μας δίνει ένα ισχυρό διαπραγματευτικό πλεονέκτημα το οποίο δεν το έχει αξιοποιήσει η χώρα μέχρι σήμερα. Εάν λοιπόν η χώρα και οι κυβερνήσεις της είχαν στρατηγική διαπραγμάτευσης – που δεν είχαν, ούτε ο κ. Παπαδήμος και δυστυχώς ούτε ο κ. Παπαδήμος τώρα – κι αν είχαν στρατηγική συμμοχών εντός της ΕΕ, που δυστυχώς ούτε αυτό έχουμε...».

για το ήταν ο μηχανισμός, που έχει σημασία για την τυποποίηση του αδικήματος». Κατελήξεις λέγοντας ότι καλά τα ξέρουν οι κατηγορούμενοι και δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα στη συνεργασία τους.

Μετά την παρέμβαση του Σ. Φυτράκη ο πρόδερμος ζήτησε από τον εισαγγελέα πρόταση επί του συγκεκριμένου αιτήματος. Ο εισαγγελέας, για να μη φανεί ότι η τητήθηκε κατά κράτος προτείνοντας να γίνει δεκτό το αίτημα δήλωσε: Αυτοί οι δύο αστυνομικοί να κληθούν, αλλά ενδεχομένως, το πιθανότερο, να κληθούν άνευ λόγου, χωρίς να είναι απαραίτητοι. Και να κληθεί και ο Ανανίας που φέρεται ως πατάθων. Το δικαστήριο διέκοψε και όταν επανήλθε ο πρόδερμος ανακοίνωσε ότι

Τη σύμφωνη γνώμη της ΕΕ και τη σύμφωνη γνώμη και των πιστωτών προϋποθέτουν οι... επαναστατικές θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ για τη διαχείριση του χρέους! Δικαίως, λοιπόν, εξεγέρθηκε ο Τσίπρας, δυο μέρες αργότερα (3.2.12), στη Βουλή, όταν τον την έπεισε ο Βενιζέλος καπηγορώντας τον ότι απλώς φωνάζει χωρίς να έχει θέσης. Τότε, λοιπόν, λανσάρισε νέα... επαναστατική πρόταση: «Κύριε Υπουργέ και Αντιπρόεδρε της Κυβέρνησης, όταν εμείς μιλάμε για διεκδίκηση και διαπραγμάτευση έχουμε να αντιπροτείνουμε και συγκεκριμένα μοντέλα. Ζήτησαμε να διεκδικήσεις τη χώρα αυτό που έκανες η Γερμανία το 1953 προκειμένου να αντιμετωπίσει το τεράστιο πρόβλημα χρέους που είχε η οικονομία της όταν έβγαινε από τον πόλεμο. Προχώρησε σε μορατόριομα, σε πολυμερή διαπραγμάτευση με άλλες 23 χώρες – και η Ελλάδα ανάμεσά τους – και διαγράφτηκε το 50% του χρέους της χωρίς μηνηγία, χωρίς λιτότητα, χωρίς καταστροφή παρά μονάχα με ρήτρες ανάπτυξης για να αποπληρώνει με χαμηλά επιτόκια, αν έχει ανάπτυξη».

Ο Βενιζέλος, όμως, τον επέστρεψε πληρωμένη απάντηση: «Θα πάτε εσείς να διαπραγματεύετε με ποιούς; Με ποιο συχετισμό δυνάμεων θα πάτε να διαπραγματεύετε στην Ευρώπη; Με ποια Ευρώπη; Θα πάτε να πείσετε την κ. Μέρκελ, τον κ. Σαρκοζί, τον κ. Σόμπιλε, το Διεθνές Νομιμοτικό Ταμείο, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, τις αγρές; Για να κάνουν τι; Να δώσουν στην Ελλάδα αυτά που δεν της δίνουν τώρα;».

Νέος γύρος προτασιολογίας από τον Τσίπρα στο τηλεοπτικό πρωινόδικο του ΣΚΑΙ, στις 7.2.12. Εκεί πια εμφανίστηκε όπως ο Σαμαράς στο περιβόλο της «Ζάππειο 1»: «Έμεις έχουμε κουραστεί να καταθέτουμε προτάσεις. Και κυρίως επειδή υπήρχε αυτή η εντύπωση και η επιθέση που δεχόμαστε το προγράμμα διάστημα ότι η αριστερά καταγγέλλει, εύκολη είναι η καταγγελία, σε όλη τη διαδρομή μας, 3-4 χρόνια τώρα, από το 2008 θυμάματα που καταθέτουμε πρόγραμμα, λέμε προτάσεις... Θα σας πω λοιπόν να μείνει το χρέος όπως έχει για τρία χρόνια, να μην πληρώνουμε τόκους όμως, να εξοικονομήσουμε αυτά τα χρήματα να τα ρίξουμε στην ανάπτυξη, στην απασχόληση, να έχουμε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης και μέσα σ' αυτά τα τρία χρόνια να διεκδικήσουμε ευρωπαϊκή λύση στο πρόβλημα του χρέους. Γιατί το πρόβλημα δεν είναι ελληνικό. Το πρόβλημα είναι ευρωπαϊκό... Πρόγραμμα που σημαίνει διαγραφή του χρέους με όλους όρους!»

Ολ' αυτά, βέβαια, είναι παπαριές. Ακούγονται, όμως, ευχάριστα σε κάποια αιτιά. Αυτιά ανθρώπων που προσπαθούν να πιστούν από «ρεαλιστές» διαχειριστικές λύσεις, όπως ακριβώς αυτός που πνήγεται προσπαθεί να πιαστεί από τα μαλλιά του.

νούμουν έξω απ' τη σκοπιά. Ο ίδιος ξεκάθιρσε ότι η χειροβομβίδα έπεισε σ' ένα παρκάκι που απέχει 30 μέτρα από το Αστυνομικό Τμήμα.
Η δίκη διακόπτηκε για την Παρασκευή 24 Φλεβάρη, στις 9 το πρωί.

Δίκη ΣΠΦ: Διακοπή για 22 Φλεβάρη

Λόγω της τριήμερης αποχής των συντηγάρων, η δίκη της Συνωμοσίας Πυρήνων της Φωτιάς διακόπτηκε για την Τετάρτη, 22 Φλεβάρη, στις 9 το πρωί.

Μ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ ΣΤΟΝ ΚΟΡΥΔΑΛΟ

Αγαπητά μου παιδιά

Τα πράγματα σοβαρεύουν και αναγκάζουν να σοβαρέμαστε (σοβάρια ρευμάστε) κι εμείς, όσο κι αν το καταστατικό της στήλης είναι προσανατολισμένο –κυρίως– αλλού.

Η λαϊκή μουσική, με πρησμένους αιδένες από τα χημικά και πρησμένα ομοίως κάποια άλλα σημεία, λόγω των παρατεινόμενων παραστάσεων του θεάτρου σκιών, βρίσκεται κλινήρης στο Γενικό Αντικρατικό Νοσοκομείο. Δυστυχώς, στο βεβαρημένο πρόγραμμα του Αντώνη Σαμαρά δεν χωρούσε παρά μόνο μία επίσκεψη σε θύματα του προηγούμενου Σαββατοκύριακου, την οποία προτίμησε φυσικά να κάνει στους ένστολους εργαζόμενους που τραυματίστηκαν στην ώρα του καθήκοντος. Άλλωστε η μούσα του χαβάλε της έκανε, αντλώντας υλικό για μελλοντ

KbNTPA

**Ας κάνουμε τα
πολύχρωμα κασκόλ
θηλιά στο λαιμό όσων
μας κλέβουν τη ζωή**

Το περασμένο Σαββατοκύριακο οι ειδήσεις από το χώρο του αθλητισμού δεν αφορούσαν τις επιδόσεις των αθλητών εντός των αγωνιστικών χώρων, αλλά τη δράση των οργανωμένων οπαδών των ομάδων στις εξέδρες και τους δρόμους. Με αφορμή τις τριήμερες κινητοποιήσεις ενάντια στη νέα τοκογλυφική δανειακή σύμβαση και τα αντιλαϊκά μέτρα που τη συνοδεύουν, οι οργανωμένοι οπαδοί των ομάδων, είτε με πανό στις εξέδρες των γηπέδων είτε με καλέσματα συμμετοχής στις συγκεντρώσεις και πορείες διαμαρτυρίας, συμμετείχαν έμπρακτα και έδειξαν τη «φωτεινή» πλευρά του οπαδικού κινήματος. Για όσους ασχολούμαστε με τα αθλητικά δρώμενα και γνωρίζουμε την ανθρωπογεωγραφία της εξέδρας αρκεί η ειδηση ότι οπαδοί της Νίκης Βόλου βρέθηκαν στην ίδια πορεία και συνεργάστηκαν με οπαδούς του Ολυμπιακού Βόλου, προκειμένου ν' αντιμετωπίσουν τους μπάτσους και την καταστολή, για να επιβεβαιώσει ότι οι νέοι των γηπέδων αρχίζουν να συνειδητοποιούν ότι πρώτα είναι προλετάριοι και έπειτα οπαδοί κάποιας ομάδας.

στις θύρες υπάρχουν νεολαίοι με άκρως αντίθετη ιδεολογική τοποθέτηση και πολιτική δράση, αλλά γνωρίζοντας τον «τρόπο» λειτουργίας των συνδέσμων και της εξέδρας, μπορούμε να πούμε ότι μόνο όσοι δεν έχουν καμιά επιταρφή με τους οργανωμένους οπαδούς μπορούν να ισχυριστούν ότι στην εξέδρα η κάθε παρέα οπαδών μπορεί να κάνει ανενόχλητη ό,τι θελει, αδιαφορώντας για την άποψη των υπόλοιπων. Για να το πούμε απλά, κάποιοι που δε γνωρίζουν πώς λειτουργεί η «καθημερινότητα» σε μια θύρα οπαδών θα μπορούσαν να ισχυριστούν, ότι οι φασιστικές συμμορίες έχουν την ευθύνη για τις επιθέσεις εναντίον οπαδών των άλλων ομάδων και τα ραντεβού θανάτου, ενώ οι αναρχικοί, αντιεξουσιαστές και αριστεροί της κάθε ομάδας στηκώνουν ένα πανό ή βγάζουν μια ανακοίνωση για τα πολιτικά δρώμενα, με τη μεγάλη μάζα των οπαδών να αδιαφορεί για όλ' αυτά, αφού το μόνο που την απασχολεί είναι η αγωνιστική πορεία της ομάδας και δεν μπλέκει το ποδόσφαιρο με την πο-

Η στήλη το τελευταίο χρονικό διάστημα έχει σχολιάσει αρκετές φορές τις δραστηριότητες των οργανωμένων οπαδών, άλλοτε για να καυτηριάσει απαράδεκτες ενέργειες και ραντεβού θανάτου, που δίνουν την εικόνα ότι οι οργανωμένοι οπαδοί είναι μα-

Οσοι όμως έχουν με περάσει

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

στις θύ-
ρες
υπάρ-
γουν γε-

από τις θύρες των οργανωμένων γνωρίζουμε ότι δίνονται σκληρές μάχες ανάμεσα στις ιδεολογικές αντίθετες ομάδες οπαδών για το ποιος θα βάλει το ιδεολογικό στήμα στην εξέδρα, αφού ότι επικρατήσει εκφράζει το «απολίτικο» κομμάτι τη δραστικής. Αυτό πρέπει να το με υπόψη μας όταν προθούμε να εξηγήσουμε αντιφάσεις στη δράση συμπεριφορά των οργανωμένων οπαδών. Αν προτείνουμε να εντοπίσουμε γιατί οι οπαδοί τη μια ή κάτια ενώνονται στη διαδρομή ενάντια στους μπάτσους, να μην περάσουν τα αντίκα μέτρα και την επόμενη ριακή σπάζουν τα κενά

τους για το μεγαλείο της ομάδας τους, θα πρέπει να καταλάβουμε για ποιο λόγο, οι νέοι οι εντάσσονται στις θύρες και τους συνδέσμους των οργανώμενων οπαδών. Θα πρέπει να καταλάβουμε, ότι οι νέοι που δραστηριοποιούνται στις θύρες και τους συνδέσμους είναι να παιδιά της εργατικής τάξης, που εξαίτιας του ξεπουλήματος των αγώνων της τάξης από τα κόμματα της και θεοτωτικής αριστεράς και της ήττας του εργατικού κινήματος βρίσκουν σ' αυτούς τους χώρους τη δυνατότητα να εκφραστούν συλλογικά, αντικαθιστώντας το δίκιο της τάξης τους με τα συμφέροντα και τα

μεγαλείο της ομάδας. Είναι λοιπόν απόδικα φυσιολογικό, σε περιόδους βαθιάς οικονομικής κρίσης, που τσακίζονται τα εργασιακά δικαιώματα και οι νεολαίοι βιώνουν μια βάρβαρη καθημερινότητα, αυθόρυβη μητα τα ταξικά τους χαρακτηριστικά να βγαίνουν μπροστά και να μπορούν, έστω και αποστασματικά, να συνεργαστούν με τους «αντίπαλους» οπαδούς, οι οποίοι βιώνουν την ίδια αφόρητη κατάσταση, αφήνοντας σε δεύτερη μοίρα τις όποιες οπαδικές διακυρώσεις.

Είναι λοιπόν καθήκον μας αντί να μεγεθύνουμε την αντιφατική συμπεριφορά των οργανωμένων οπαδών και να τους απαξιώνουμε για τη μια πλευρά της δράσης τους, να προσπαθήσουμε να ενισχύσουμε το βαθμό συνειδητοποίησής τους, ώστε να γίνουν τα πολύχρωμα καισκόλ της κάθε ομάδας κοινό λάβαρο αγώνα...

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

■ МАРТИΝ ΣΚΟΡΤΣΕΖΕ

Hugo

Οδωδεκάχρονος Ούγκο ζει σε σιδηροδρομικό σταθμό του Παρισιού, τη δεκαετία του 1930. Καλύτερός του φίλος ένα ανθρωπόμορφο μηχάνημα. Η προσπάθειά του να λύσει ένα μυστήριο που του άφησε ο πατέρας του θα τον φέρει κοντά στον Ζορζ Μελιές, τον πρώτο σουρεαλιστή κινηματογραφιστή. Βασισμένη στο βιβλίο του Μπράιαν Σελζνικ «Η εφεύρεση του Ούγκο Καμπτρέ», η ταινία αυτή είναι αφιερωμένη σ' ένα κομμάτι της ιστορίας του κινηματογράφου, σχετικό τόσο με τον πρωτοπόρο Μελιές όσο και με την ίδια τη δημιουργία του κινηματογράφου. Ο Μελιές γύρισε πάνω από 530 ταινίες (με ποικιλή διάρκεια), που χαρακτηρίζονται από τα ειδικά εφέ και τις εντυπώσεις που δημιουργούσε στους θεατές, κάτι που ο ίδιος ήξερε να κάνει καλά, γιατί πριν ασχοληθεί με τον κινηματογράφο ήταν μάγος και ταχυδακτυλουργός.

Η ταινία του Σκορτσέζε χαρακτηρίζεται από μια αιμόσφαιρα που θυμίζει παραμύθι και χρησιμοποιώντας την τεχνολογία 3D το αποτέλεσμά του είναι αρκετά εντυπωσιακό. Μία περιπέτεια μέσα από την οποία ο Σκορτσέζε κάνει αναφορές σε αρκετές στιγμές της ιστορίας του κινηματογράφου. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι σκηνές όπου βλέπουμε στην οθόνη πλάνα από τις πρώτες ταινίες που δημιουργήθηκαν. Στα αρνητικά της ταινίας το γεγονός της επιδίωξης της συγκίνησης και του εντυπωσιασμού των θεατών. Σε τέτοιο βαθμό, που να θυμίζει περισσότερο παιδική ταινία.

■ ΤΟΜΑΣ ΑΛΦΡΕΝΤΣΟΝ

Και ο κλήρος ἐπεσε στον Σμάιλι

Καθήκον του Σμάιλι (πρώην υπάλληλου της βρετανικής υπηρεσίας πληροφοριών) να ανακαλύψει έναν κατάσκοπο που πουλά πληροφορίες στη Σοβιετική Ενωση. Μεταφορά στην οθόνη του ομάδυμου μυθιστορήματος του Τζον Λε Καρέ (πρώην κατάσκοπος ο ίδιος, από τους πιο γνωστούς συγγραφείς του ειδους), η ταινία αυτή είναι τυπικό κατασκοπικό φίλμ. Με μόνη τη διαφορά ότι εδώ δεν συναντάμε εκρήξεις, ευφάνταστα τεχνολογικά εργαλεία, κ.λπ. Εδώ η ατμόσφαιρα είναι τελείως διαφορετική, πιο υποβλητική. Τα διαφριλονικούμενα όρια της λογικής, της ηθικής, της αλήθειας, του ποιος έχει δίκιο και ποιος άδικο, ο ρεαλισμός, η βρωμιά της διεθνούς κατασκοπείας, η γραφειοκρατία των μυστικών υπηρεσιών και η νοσταλγική μελαγχολία της εποχής δίνουν ένα τόνο αντικειμενικότητας στην ταινία και μια σήγουρη συντομή επιτυχίας ενώ ο Τζον Λε Καρέ προστερνά εκείνο τον ζεπερασμένο κόσμο και εργάζεται για την υστεροφημία του και για την τελική του κατα-

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

We got to get the power back

Να οργανωθεί η οργή της τάξης

Atene, I palazzi in fiamme

1.029.000 άνεργες/οι έχουν καεί από γνωστούς-γνωστούς καπιταλιστές (μαζέψτε όλη αυτή την οργή εκφρασμένη σε φλόγες και θα καταλάβετε τι ΔΕΝ έπαθε το «ιστορικό κέντρο της Αθήνας» – στο οποίο οι άνεργες/οι ΔΕΝ έχουν πρόσβαση). Μπουρλότο!

«Είναι ένας ελεύθερος και ασφαλής πολίτης της γης γιατί είναι δεμένος σε μιαν αλυσίδα τόσο μακριά που να του επιπρέπει την πρόσβαση σε κάθε επίγεια επικράτεια, και μολοντούτο όχι αρκετά μακριά για καθετί που μπορεί να τον παρασύρει πέρα από τα σύνορα της γης. Κι όμως, συνάμα, είναι κι ένας ελεύθερος και ασφαλής πολίτης του ουρανού, καθώς είναι επίσης δεμένος σε μια παρόμοια υπολογισμένη ουράνια αλυσίδα. Κι έτσι, αν θέλει στη γη να κατεβεί, τον σφήγγει και τον πνήγει το περιλαίμιο τ' ουρανού· κι αν στον ουρανό ν' ανέβει, το περιλαίμιο της γης. Και μολαταύτα έχει κάθε δυνατότητα· και το ξέρει· και μάλιστα αρνείται όλ' αυτά να τ' αποδώσει σ' ένα λάθος που έγινε στο αρχικό αλυσοδέσμιμο». (Φ. Κάφκα: «Αφορισμό», εκδ. Ερατώ)

◆ «Στην αρχή, τα οδοφράγματα του Παρισιού ήταν προσωρινά οδοφράγματα ή τοίχοι που υψώνονταν κατά πλάτος των δρόμων. Τα έφτιαχναν ανώνυμοι εξεγερμένοι από χώμα υλικά που μπορούσαν να βρουν τριγύρω: κάρα, έπιπλα, βαρέλια και, το πιο χαρακτηριστικό, πέτρες από το πλακόστρωτο των δρόμων. Τον Ιούλιο του 1830 υπήρχαν πάνω από 4.000 οδοφράγματα, τον Ιούνιο του 1848 περίπου 6.000. Η πρώτη ύπαρξη οδοφράγματος στο Παρίσι καταγράφεται το 1588, όταν ο λαοφιλής κόμης Κοσέ ντε Μπρισάκ καθοδήγησε τους κατοίκους της πόλης που εξεγέρθηκαν κατά της τοποθέτησης στρατιωτών στους δρόμους της πόλης. Μερικές φορές χρησιμοποιούνταν αλυσίδες για να σταματήσουν την κυκλοφορία. Αυτά τα σημεία ενισχύονταν με βαρέλια (barriques – εξ ου και barricade) γεμάτοι πέτρες ώστε να περιορίσουν την κίνηση του στρατού. Το 1648, η λαϊκή εξέγερση χρησιμοποίησε πάνω από 1.000 οδοφράγματα στην πόλη. Ακολουθεί κενό 150 χρόνων, μέχρι την επανάσταση του 1789, ενώ η εξέγερση των Ιακωβίνων το 1795 με ανάλογα μέσα έβαλε ως πρόταγμα την πλήρη ανατροπή της κυβέρνησης. Μεταξύ του

1795 και του 1871 ο ιστορικός Μαρκ Τρωγκό σημειώνει 21 περιπτώσεις χρήσης οδοφραγμάτων. Τελευταία φορά που έπαιξαν σημαντικό ρόλο τα οδοφράγματα ήταν στην Παρισινή Κομμούνα του 1871. Επανεμφανίστηκαν στη Γαλλία το 1945 και το 1968. Μεταξύ των ετών 1795 και 1871, όταν έφτασε στο απόγειό της η χρήση οδοφραγμάτων τις επαναστατικές κυβερνήσεις διαδέχονταν περιόδοι κεντρικής αυτοκρατορικής εξουσίας. Η αναδόμηση του Παρισιού από τον Ζωρζ-Εζέν Οσμάν απέτελεσε απάντηση στην απειλή των οδοφραγμάτων. Ο Οσμάν χάραξε μεγάλα, καινούρια βουλεβάρτα στο Παρίσι, μέσω της αγοράς και κατεδάφισης οτι-

δήποτε τον εμπόδιζε, δημιουργώντας άξονες και μνημεία και ανοίγοντας το χώρο από κτίρια όπως η Notre Dame και το παλάτι του Λουύβρου. "Κόβοντας" στο σώμα της πόλης αυτά τα βουλεβάρτα και πρωθώντας την ανεμπόδιστη κυκλοφορία έλπιζε όχι μόνο να χαλαρώσει τις κοινωνικές πιέσεις που δημιουργούσαν αναταραχές αλλά και να καταστήσει την δημιουργία και υπεράσπιση οδοφραγμάτων αδύνατης». (Carl Donglass: «Barricades and Boulevards: Material Transformations at Paris, 1795-1871»). (Άς κόψει λοιπόν η αστική τάξη τις μαλακίες περί ομορφιάς και χάρματος οφθαλμών).

◆ Στην επίσημα οικονομική έκθεση για την περίοδο 1/1/10 έως 31/12/10 της Τυποεκδοτικής, σ. 41, υπάρχει πρόβλεψη για «αποζημίωση προσωπικού». Τόση φροντίδα παίγια τους είλωτες του Περισσού που έσπευσε, ως γνήσιος καπιταλιστής, να ζητήσει ένταξη στο άρθρο 99.

◆ «Το Σαιξπερικό έργο, συγκρινόμενο με την αρχαία ελληνική τραγωδία, είναι ένας σαματάς πέρα-δώθε, καθώς υπάρχουν τόσοι πολλοί ρόλοι, τόσες πολλές σκηνές, συχνά συντομες. Ο μετρημένος ρυθμός κίνησης και η πλωτιά διαρθρωμένη δομή της αρχαίας τραγωδίας σημαίνει ότι μπορεί να υπάρχουν λήγες, δηλ. έως πέντε είσοδοι (επομένως και πέντε έξοδοι) σ' ολόκληρο το έργο. Και σπάνια φθάνουν τις εί-

κοι. Αυτό προσθέτει ακόμα περισσότερο βάρος στα δομικά προβλήματα. Και συχνά προετοιμάζονται επανειλημένα, μερικές φορές εκαποντάδες στήχους πρωτύτερα, έτσι ώστε οι απλοί ρυθμοί κίνησης στη σκηνή να γίνονται ζωτικά κεντρικά συμβάντα. Επιπλέον αυτά είναι κινήσεις ευρείας οπτικής εικόνας, ειδικά στο αθηναϊκό θέατρο, όπου ο ήρωας μπορούσε να διανύσει 15 γυάρδες επί σκηνής και ακόμη περισσότερο. Αυτό εξοπλίζει τον δραματουργό με μια πρόδηλη ευκαιρία να τονίσει ιδιάτερα οποιεσδήποτε δραματικές πλευρές θέλει να προβάλει. Και τα δύο πλευρικά επικλινή επίπεδα –είσοδοι– χρησιμοποιούνται ως μέρη δρόμων που οδηγούν προς και από το χώρο που διενεργείται η σκηνική δράση. Είσοδοι και έξοδοι είναι κάποιες ζήτημα ενός απλού βηματισμού μέστια ή έξω από τη δράση, είναι στην πραγματικότητα αφιξεις και αναχωρήσεις». (Ολιβερ Τάπλιν: «Η αρχαία ελληνική τραγωδία σε σκηνική παρουσίαση»).

◆ Με τη παπαροενημέρωση τροφοδοτείται το... φιλοθεάμμον κοινό: μυστηριώδες βίντεο με τον Πούτιν πίσω από κάγκελα (κλουβιού); Τι συμβαίνει πράγματι; Φυσικά και ο Ρούλης δεν πάει φυλακή: «Χτες ο Βλ. Πούτιν συναντήθηκε με τους πρυτάνεις των ρωσικών ΑΕΙ» (ρωσική εφημερίδα «Κομμερσάντ» - on line, 15-2-12).

Βασιλής

◆ Κρίση εμείς Κρούσοι αυτοί (σύνθημα με μαύρο σπρέι σε τούχο στην Καλαμάτα με υπογραφή ένα αστέρι)

Ευτοχότατο!

◆ Ας κάνουμε τα πολύχρωμα κασκόλ θηλιά στο λαιμό όσων μας κλέβουν τη ζωή. Οπαδοί όλων των χρωμάτων αις ενώσουμε πις γροθίες μας και αις πράξουμε το «αδύντο». Από αύριο στο Σύνταγμα, στο κέντρο της Αθήνας και στις γειτονίες για τις μέρες που θα ακολουθήσουν αις μπούν στην άκρη τα μεταξύ μας (αν έχουμε...) και αις «βάλουμε φωτά σε όπι μας τρώει τη ζωή». ΟΠΑΔΟΙ - ΕΡΓΑΤΙΑ, ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ! (rude-boyz-illsiakos.blogspot.com)

◆ Κάτω η χρύντα – Ονειρεύμαστε ότι η γη που δουλεύουμε μας ανήκει – Ονειρεύμαστε ότι ο ιδρώτας μας πληρώνεται με δικαιοσύνη και αλήθεια – Ονειρεύμαστε (...) Η ώρα είναι τώρα και ο τόπος είναι εδώ... - Συμμετέχουμε όλοι στις κινητοποιήσεις ενάντια στο καθεστώς «Δημοκρατορία» - Η αυτόνομη θύρα 10 θα είναι εκεί για τον Ηρακλή μας και για τη ζωή μας!!! – Λαέ του Ηρακλή το σάλπισμα της αντίστασης δώθηκε. Ας το ακολουθήσουμε κάνοντας τον λόγο ιδρυσης της ομάδας πιο επίκαιρο από ποτέ!!! – Ολοι στους δρόμους – ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΘΥΡΑ 10 (αφίσα)

◆ Αύριο θα πάτε ΑΔΙΑΒΑΣΤΟΙ – Panthers Club '83 (πανό)

◆ Καλύτερα ένα άθλιο τέλος παρά μια αθλιότητα δήχως τέλος (πανό φιλάθλων Ιωνικού Νίκαιας)

◆ Για να σωθούν οι τράπεζες από χρεοκοπία μας έριξαν στη φτώχεια και την ανεργία - Ξεπούλησαν τη χώρα μας και δι, τι μας ανήκει – Κλείστε την πλεόραση στο δρόμο για τη νίκη (πανό φιλάθλων Πλαναθηναϊκού)

Κάτι αλλάζει στις κερκίδες των γηπέδων; Δεν ξέρουμε αν αλλάζει γενικά και μόνιμα, ξέρουμε όμως πως μια μεριδα από τη νεολαία των γηπέδων επιλέγει αυτό το χώρο συνάθροισης για να μιλήσει πολιτικά. Ανησυχεί αυτή η πολιτικοποίηση το σύστημα; Οταν μένει στις κερκίδες των γηπέδων, όχι. Οταν όμως από τις κερκίδες περνά στους δρόμους, τότε ανησυχεί. Το 'χει δει το έργο και τον Δεκέμβρη του 2008. Τα παιδιά των γηπέδων ήταν εκεί, με τον ομρητισμό και την αποκοτία τους, με τη βιαιότητα και την εκρηκτικότητά τους, με την πρωτόλεια πολιτική σκέψη. Παιδιά της εργατικής τάξης, παιδιά των συνεργειών και των υπηρεσιών κούριερ και ντελιβερί, άνεργοι, μαθητές, αναπτύσσουν τη δική τους ιδιόμορφη συλλογικότητα στις κερκίδες των γηπέδων. Εκεί που τα πράγματα κάθε άλλο παρά αγγελικά είναι. Εκεί που τα πλειοψηφικά κάνουν κουμάντο οι ταστοί της διοίκησης, του καπιταλιστή που ελέγχει την ομάδα. Εκεί που το αλκοόλ και το «μαύρο» κυκλοφορούν πολλές φορές τζάμιτα, εκεί που το μπραβιλίκι προσφέρεται ως καριέρα στους πιο γεννόντα τη γενονός ότι για ένα μεγάλο μέρος της εργατικής νεολαίας η μόνη μορφή συλλογικότητας είναι αυτή της κερκίδας. Αυτή, όμως, είναι η πραγματικότητα. Κι όποιος αναφέρεται στην εργατική τάξη δεν πρέπει ν' αντιμετωπίζει αυτό το –αναμφισβίτητα κοινωνικό- φαινόμενο σηκώνοντας ακόμα πιο περιφρονητικά το δόχτυλο. Αντίθετα, οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτό το φαινόμενο δεν αποτελεί παρά μια ακόμα έκφραση της απουσίας αυτοτελούς πολιτικής οργάνωσης της τάξης.

4μηνη Οικονομική Εξόρμηση

Η εξόρμηση
παρατείνεται
για ένα μήνα

ΣΤΗΡΙΞΤΕ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ»

γιατί είναι και δική σας υπόθεση

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 2011 - ΓΕΝΑΡΗΣ 2012 – Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 100/87804638

Στο προηγούμενο φύλλο Σαναφέρθηκαμε αναλυτικά στις αντεργατικές διατάξεις που περιλαμβάνει το Μνημόνιο-2, με τις οποίες καταργείται ουσιαστικά το Εργατικό Δίκαιο στον τομέα των συλλογικών συμβάσεων και ο μόνος καθορισμός εργατικού μισθού που ισχύει είναι ο κρατικός. Σ' αυτό το τόσο σημαντικό κεφάλαιο εστιάστηκε

επιβαρύνει τους καπιταλιστές. Κι όχι μόνον αυτό, αλλά αντίθετα περιλαμβάνει ολόκληρο κεφάλαιο με τίτλο «Βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος και ενίσχυση του ανταγωνισμού στις ανοιχτές αγορές», με πρόσθετα μέτρα υπέρ των καπιταλιστών, πέρα από το φτήνεμα των εργατών που είναι το πλέον ευεργετικό γ' αυτούς.

Ανάπτυξη! Πάρτι θα στήσουν τα καρτέλ!

◆ Τέλος, πρέπει να σημειωθεί αυτό που αναφέρεται στη φορολογική πολιτική. Αναγγέλλεται μείωση των φορολογικών συντελεστών για τα καπιταλιστικά κέρδη, η οποία θα εξασφαλιστεί με την κατάργηση και των τελευταίων φοροαπαλλαγών των

ραμένη Τρίτη και αφορά το σύνολο των επικουρικών συντάξεων (για το ποσό πάνω από 200 ευρώ) και τις συντάξεις των Ταμείων της ΔΕΗ, του ΟΤΕ και του ΝΑΤ. Ομως, αυτό είναι μόνο η αρχή. Μέχρι τον Ιούνη του 2012 θα γίνει νέο πρόγραμμα περικοπών που θα αφορά το 2013 και το 2014. Οπως αναφέρεται στο Μνημόνιο-2, «η

■ Μνημόνιο-2

Και κοινωνικός μεσαίωνας

και η δημόσια συζήτηση που έχει γίνει μέχρι τώρα.

Και δικαίως, βέβαια. Γιατί με τις ρυθμίσεις αυτές καταργείται κάθε έννοια συλλογικής διαπραγμάτευσης. Ούτε η χούντα τόλμησε να κάνει κάτι τέτοιο. Οι καπιταλιστές έχουν πλέον λυμένα τα χέρια τους να κάνουν ό, τι θέλουν. Με μια τεράστια στρατιά ανέργων που ψάχνουν για δουλειά και χωρίς την παραμικρή νομική εγγύηση των συλλογικών δικαιωμάτων των εργατών, θα μπορούν, βάζοντάς τους το πιστόλι στον κρόταφο, να τους αναγκάζουν να υπογράφουν εξουτελιστικές ατομικές συμβάσεις. Πλέον δεν ισχύει τίποτα. Οχι μόνο στο θέμα των μισθών, αλλά και στο σύνολο των εργασιακών σχέσεων.

Ομως, δεν είναι μόνο το κεφάλαιο των μισθών και εργασιακών σχέσεων. Εκτός από τον εργασιακό, το Μνημόνιο-2 προωθεί με γοργό ρυθμό και τον κοινωνικό μεσαίωνα.

◆ Μια γενική παραπτήρηση που πρέπει να κάνουμε είναι ότι το Μνημόνιο-2 περιλαμβάνει έναν ποταμό αντεργατικών και αντιλαϊκών μέτρων και ούτε ένα –έστω για ξεκάρφωμα– μέτρο που να

δίνει το δικαίωμα στα σούπερ μάρκετ να πουλάνε τα πάντα (όρα να φτιάξουν φουρνους, πρατήρια και ό,τι άλλο θα εξυπηρετήσει τα επιχειρηματικά τους σχέδια). Καταργεί και τους τελευταίους (τυπικούς) ελέγχους στις τιμές. Τροποποιεί προς όφελος των καπιταλιστών τις διάφορες αδειοδοτικές διατάξεις που αφορούν το περιβάλλον, την όχληση, την πολεοδομία, την υγειεινή και ασφάλεια κ.λπ. «Ελλάδα φιλική στις επιχειρήσεις» τίτλοφορείται ένα από τα σχετικά υποκεφάλαια.

◆ Η δεύτερη γενική παραπτήρηση που πρέπει να γίνει αφορά την περιβόλητη «εσωτερική υποτίμηση». Υποτίθεται ότι παίρνουν μέτρα για να ρίξουν και τους μισθούς και τις τιμές. Ομως, το μόνο που πέφτει είναι οι μισθοί. Προσπαθούν να μας πείσουν ότι θα ρίξουν τις τιμές επειδή θ' απελευθερώσουν το επάγγελμα των ταξιτζήδων και θα καταργήσουν τις ελάχιστες αμοιβές των δικηγόρων και των μηχανικών! Την ίδια στιγμή, όμως, καταργούν ακόμα και την υποχρέωση υποβολής τιμοκαταλόγων χονδρικής, στοιχείων κόστους και συμβάσεων στο υπουργείο

εργαζόμενων. Αναφέρεται δε ρητά, ότι αυτή η φορολογική μεταρρύθμιση «θα διαπηρήσει τη σχετική φορολογική επιβάρυνση από εμμέσους φόρους!»

Ας δούμε επί τροχάδην μερικούς αικόμη τομείς που θα πρωθηθούν ακόμα περισσότερο τα λεγόμενα γεννόσημα φάρμακα, που εγκυμονούν τεράστιους κινδύνους όχι πια για την τοσέπη των εργαζόμενων, ανέργων και συνταξιούχων, αλλά για την ίδια την υγεία τους.

◆ Θα μειωθεί η φαρμακευτική δαπάνη το 2012 κατά 1076 εκατ. ευρώ επιπλέον. Θα μειωθούν οι αμοιβές εφημερίας των γιατρών κατά 50 εκατ. ευρώ. Και θα πρωθηθούν ακόμα περισσότερο τα λεγόμενα γεννόσημα φάρμακα, που εγκυμονούν τεράστιους κινδύνους όχι πια για την τοσέπη των εργαζόμενων, ανέργων και συνταξιούχων, αλλά για την ίδια την υγεία τους.

◆ Θα περικοπούν οι επιδοτήσεις σε κατοίκους απομακρυσμένων περιοχών και οι επιχορηγήσεις προς διάφορους κοινωνικούς φορείς κατά 190 εκατ. ευρώ επιπλέον.

◆ Η κοινωνική ασφάλιση θα μπει στην κλίνη του Προκρούστη, ώστε να περικοπούν μέσα στο 2012 300 εκατ. ευρώ επιπλέον. Το τελικό σχέδιο το αποφάσισε το υπουργικό συμβούλιο την πε-

αναθεώρηση θα αξιοποιήσει την εξωτερική τεχνική βοήθεια (σ.ο. τους νεοφιλελεύθερους επιτρόπους δηλαδή) και θα επικεντρωθεί σε συντάξεις και κοινωνικές μεταβιβάσεις.

◆ Επαναλαμβάνεται ο στόχος για μείωση των απασχολούμενων στο δημόσιο τομέα κατά 150.000 άτομα μέχρι τα τέλη του 2015 και αναγγέλλεται ότι «15.000 άτομα πλεονάζοντος προσωπικού μετατίθενται σε καθεστώς εργασιακής εφεδρείας εντός του 2012».

◆ Αναγγέλλεται το άνοιγμα της αγοράς στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από λιγνίτη και η πώληση και υδροηλεκτρικών σταθμών της ΔΕΗ. Και βέβαια, αναγγέλλεται αύξηση των τιμολογίων «προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η ενεργειακή συνιστώσα των επίσημων τιμολογίων για νοικοκυριά και μικρές επιχειρήσεις αντανακλά, το αργότερο έως τον Ιούνιο του 2013, τις τιμές χονδρικής αγοράς».

◆ Αυξήσεις αναγγέλλονται και για τις αστικές και λοιπές συγκοινωνίες.

Υπάρχουν και πολλά ακόμη αντιλαϊκά μέτρα.

Βγάλτε τις κουκούλες!

«Κατηγορούν το ποτάμι που κυλά ορμητικό και παρασέρνει τα πάντα στο διάβα του. Δεν μιλούν, όμως, για τις όχθες που το περιτριγυρίζουν». Τα σοφά λόγια του Μπέρτολντ Μπρεχτ έγιναν για μια ακόμη φορά επίκαιρα, μετά τα γεγονότα της περασμένης Κυριακής και όσα ακούστηκαν και γράφτηκαν. Από τις εκδηλώσεις της λαϊκής αντιβίας, που είχε μαζικότερο χαρακτήρα και θύμισε νύχτες του Δεκέμβρη του '08, απομονώθηκαν οι εμπροσιμοί τραπεζών, κρατικών κτιρίων και μαγαζών, για να βολεύτουν θεωρίες και ιδεολογίες.

Όλο και περισσότεροι στοιχίζονται, πλέον, πίσω από τη θεωρία των «προβοκατόρων», των «πρακτόρων του παρακράτους». Θεωρία βολική, καθώς στοχεύει σε δυο στόχους: πρώτο, σβήνει από το χάρτη ένα υπαρκτό κοινωνικό φαινόμενο και, δεύτερο, βοηθάει την αποκήρυξη της αντιβίας, που είχε αποδίδεται στο «παρακράτος», που «παρασέρνει» και μερικούς νεαρούς.

Υπάρχουν, όμως, και άλλοι που επιλέγουν να εστιάσουν στο «άλογο» ορισμένων εκδηλώσεων αντιβίας, όπως οι εμπροσιμοί και οι καταστροφές. Και επιχειρηματολογούν φέρνοντας «έλλογα» επιχειρήματα, τα οποία όμως είναι απλώς λογικοφανή. Στην πραγματικότητα έχουν τις ίδιες επιδιώξεις με τους προβοκατορολόγους: την καταδίκη της λαϊκής αντιβίας, μέσω μιας πρόστυχης καπηγοριοποίησης των εκδηλώσεών της, μέσω της διαμόρφωσης ενός οιονεί κώδικα επιτρεπόμενων και μη επιτρεπόμενων ενεργειών αντιβίας.

Ομως, η ιστορία της ταξικής πάλης διδάσκει ότι τέτοιος κώδικας δεν υπάρχει. Επιτρεπτό είναι ό,τι είναι επαναστατικά σκόπιμο. Τα όρια ανάμεσα στο «άλογο» και το «σωστό» και το «λάθος» είναι συχνά δυσδιάκριτα, καθόσον εμπίπτουν στο πεδίο της πολιτικής ανάλυσης, η οποία είναι ιστορικά προσδιορισμένη (πέρα από τον υποκειμενισμό που σχεδόν πάντοτε εμφιλοχωρεί). Για παράδειγμα, η συντριπτική πλειοψηφία όσων καταφέρνεται ενάντια στις σημερινές εκδηλώσεις αντιβίας.

Ποιος, λοιπόν, θα καθορίσει τα όρια του επιτρεπτού και του μη επιτρεπτού σήμερα; Με ποιο δικαίωμα και στο όνομα τίνος; Στην πραγματικότητα, όσοι μιλούν για «άλογο» αντιβία είναι κατά της αντιβίας γενικά, αλλά δεν θέλουν να το πουν. Αν υπάρχει κάτι που πρέπει να επωθεί, είναι ότι απουσιάζει η οργάνωση της αντιβίας, ώστε αυτή ν' αποκτήσει μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα. Ομως, αυτό ούτε που απασχολεί τους κριτικούς της «άλογος» αντιβίας.

Επειδή ακριβώς απουσιάζει η οργάνωση της αντιβίας, επειδή απουσιάζει η πολιτική οργάνωση της εργατικής τάξης, που θα σίκωνε αυτό το καθίκον, εί